

DJURGÅRDAREN

En bank med personlig service

SVERIGES KREDITBANK

STOCKHOLM

Norrmalmstorg 2 (Huvudkontor)

Bohusgatan 14, Drottninggatan 4, Götgatan 53, Kungsgatan 55,
Odengatan 83, Torsgatan 10, Högländstorget 9, Vällingbyplan

Kontor över hela landet • Kontakter över hela världen

FÄRSKARE GODARE

LÖFBERGS LILA

*– kaffet
som blivit
en nationaldryck*

Jockey Club

Charmant festvåning

Lindhagensgatan 74

Tel. 50 88 40

DJURGÅRDAREN

Redaktör: KARL LILIEQUIST

★ JUBILEUMSNUMMER ★ Ägare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING

Jubiléer passerar revy

Ordföranden: må kraven på oss själva sättas högt!

Vår förening har upplevt sitt 70:e år och lever vidare med oförminskad kraft. Visserligen kanske det kan sägas, att vi i dessa dagar upplever vår tillvaro i några av de dalar, som gärna följer ovanpå de höga topparna, men det hör till i en stor förening att det inte alltid går att storma mot stjärnorna. Inga trån tillåts av vår Herre att växa upp i himlen — det är en sanning som även vi i Djurgården då och då måste få erfara. I stort kan dock inte bestridas, att Djurgården står stark på många idrottsfronter, och att detta vårt 70:e jubileumsår går fint in i raden av tidigare DIF-jubiléer. Jag har roat mig med att forska en smula i hävderna i samband med andra epoker i vår historia och låter dessa passera revy i samband med vad som då sagts och skrivits.

20 år — 1911

"Vi förväntar oss att Djurgårdens Idrottsförening icke blott må bli sina goda traditioner trogen, utan ytterligare växa sig kraftig och arbetsduglig och att dess verksamhet hädanefter som hittills, må kännetecknas av **god idrottsanda** och denna må ock städse vara förbunden med **fosterländsk anda**, så att dess medlemmar med glädje ställa de egenskaper de tillägna sig på idrottsplatsen i fosterlandets tjänst. En **svensk idrottsman** bör besjålas av önskan att **gagna och hedra sitt land!**"

Viktor Balck.

35 år — 1926

"Få föreningar kunna blicka tillbaka på en sådan historia som Djurgårdens, få klubbars medlemmar ha i samma grad som djurgårdarna förmånen av det moraliska stöd **traditionen** onekligen skänker.

Vi sporras av föredömet av tidigare generationer djurgårdare — vilka gävo en

speciell klang åt orden djurgårdsenergi och djurgårdskraft."

Douglas Olsson.

40 år — 1931

"Mätte Djurgårdens namn länge än kunna samla dädlystna och dädkraftiga män, och mätte djurgårdsandan, den sägenomspunna, föra dessa mäns namn, och därmed denna kära förenings namn, ut över landet, ja utanför landets gränser, i förening med idrottsliga däd."

Erie Ahlström.

"Med varje år som går, sätter jag mera värde på detta djurgårdska stormkynne. Ni har haft storartade pojkar och män. Och ni har förstått att ha dem kvar.

Torsten Tegnér.

50 år — 1941

"Gemensamt för våra idrottsmän har varit seg envis sammanhållning, kärv och vresig segervilja buren av stark tillgivenhet för vår förening.

Föregångsmännens — ledare som aktiva — oförtrutna arbete manar till nya krafttag, när nu 50-årsjubileet sätter en milstolpe i vår förenings historia. Liksom de velat, vilja även vi i fortsättningen söka förverkliga svensk idrotts höga mål: **För Sverige.**"

Bertil Nordenskjöld.

"Och om Ragnarök skulle komma och plåna ut alla idrottsföreningar och idrottsmän från detta klotet, så tror jag, att de två sista som var kvar och bildade förening skulle vara — djurgårdare!"

Bengt Ahlbom.

60 år — 1951

"När man tänker på Djurgården är det inte sol och glitter, nej det är åska, brak och dunder. Djurgårdsväder är också motsatsen till vackert väder. Det har alltid varit något olycksbådande över Djurgården och vi vill ha det så."

Gunnar Danielsson.

forts. nästa sida

Redaktionellt

Vi är ute i blåsväder...

Det här numret av Djurgårdaren har länge varit på väg. Åtskilliga händelser har emellertid inträffat, som gjort att utgivningstiden förskjutits. Som alltid har vår redaktion fått sitta och titta förgäves mot brevlådeöppningen i dörren. Alla utlovade manuskript har lyst med sin frånvaro. Vi vill gärna ha vår egen tidning och vi lovar så gärna att själva komma med ett eller annat bidrag, men det stannar vid löftet. Konstigt att det skall vara så besvärligt att skriva ned tankar och funderingar, när det är så otroligt lätt att stå upp och uttrycka sig i alla möjliga former...

Men allt detta är väl bekant för den som skall ha ansvaret att plocka ihop en tidning. I sista stund får han eller hon lita till sig själv och några enstaka författare, och därmed blir det i alla fall en tidning.

Det här är en jubileumstidning. Djurgården har fyllt 70 år, och det har givetvis föranlett ett och annat firande. Därvid har man blickat tillbaka och känt sig historisk. Men man lever ingalunda på minnen. I stället är det rentav livsfarligt att alltför mycket drömma sig tillbaka och minnas forna storhetsdar.

Den hårda konkurrensen kräver skärpning varje dag, men visst kan vi i vår tidning ägna oss en smula åt minnenas värld. Våra föregångsmän har efterlämnat ett ansvarsfullt arv åt oss. Har vi för-

valt det på rätt sätt. Ser vi tillbaka bara på de senaste 10 åren, måste det sägas, att det varit stora år för Djurgården. Stora år, under vilka vi vunnit makalösa framgångar.

"Vi djurgårdare ska icke glömma att vi utgöra en liten men icke desto mindre viktig kugge i det stora maskineri som syftar till fostran för högre mål. Tävlan betyder strävan efter fullkomning. Idrottens dygder äro många: Kroppens och andens härdande i yster kämpalek, självtukt, försakelse, disciplin, självbehärskning — i med- och motgång lika — och icke att förglömma den stora sociala betydelsen."

Bertil Nordenskjöld.

65 år — 1956

"Må Djurgårdens Idrottsförening såsom företrädare och representant för en sund och stark svensk ungdom kunna lyckosamt vandra vidare, följande samma goda och fria principer som tidigare och må föreningens mål och ideal samt våra krav på oss själva alltid sättas högt."

Åke Dunér.

"Se framåt, ungdom! Framåt, gamla Djurgårn! Luft under vingen! Fem år är nästa rond. Sekonderna lämnar ringen."

Hans Garpe.

Allt som här sagts och önskats gäller lika mycket i dag för evigt nya, starka och härliga Djurgårdens Idrottsförening.

Åke Dunér.

ÅKE DUNÉR

leder alltjämt Djurgårdsskutan under dess på sistone något oroliga seglats, men Åke är en van skeppare.

Men nu börjar det ta emot. Det går inte att förneka. Våra snälla tidningskollegor är snabba att skriva ut dödsdomar åt oss, och om också litet var av oss försöker skaka av oss kritiken, måste det tyvärr konstateras, att kritiken rätta ofta har och haft rätt. Andra pennor skriver väl i denna tidskrift om varför det gått som det gått och varför Djurgården råkat ut i blåsväder. Här skall bara noteras, att medgångstider inte kan bli hur långa som helst. Allt går i vågor, särskilt när det gäller idrott. Något roligare än att slå ner en mästare i skoskaften finns inte. Djurgården har fått fram rader av mästare och därmed skaffat konkurrenterna rader av efterlängtrade tillfällen ge oss på moppe.

Det där att vi åkte bort från den allsvenska köttgrylan i fotboll är naturligtvis det tråkigaste som hänt i modern tid. Det innebär att vårt ekonomiska läge inte längre är vad det varit, att vi måste rätta mun efter matsäcken och göra en del personliga oppoffringar.

Året som nu snart rullat i väg har varit ett hårdarbetat i år. Vid en kritisk tillvaro i vårt liv, då all möjlig inre samling hade varit önskvärd, ställde vi i stället till en familjeträta. Jag säger "vi" för att ingen skall känna sig utpekad. Samtidigt hoppas vi på Djurgårdens redaktion, att det aldrig skall hända något motsvarande, ty då kanske Djurgårdens historia snart når fram till sitt sista kapitel.

I det här numret av vår tidskrift hoppas vi läsarna skall finna, att vår förening alltjämt besitter en otrolig slagkraft och bärs upp av idrottsfolk, som skaffat oss respekt och beundran. Samt avundsju-ka ute i åtskilliga kretsar.

Och så till sist, redaktionen är övertygad om att en och annan läsare saknar något från och kring sin egen sektion. Men skjut då inte på våra redaktörer. De har försökt trolla fram uppgifter och artiklar från alla sektioner men då det inte ens hjälper med trolleri är ju inte mycket att göra.

För övrigt ber vår kassaavdelning att få göra sig påmint i detta sammanhang. Varför har du inte betalt din medlemsavgift, ja just du! Skall det vara nödvändigt att tjata om en så självklar sak? Varje medlem borde sätta en ära i att omgående betala den lilla avgift, som fastställts för nöjet och äran att få vara medlem i Djurgården. Om därtill varje medlem hade litet känsla för föreningens framtid, skulle han eller hon se till att vi blir flera medlemmar. Skall vi säga, att du innan veckan är slut, ja just du, intresserar minst två personer i din bekantskapskrets att bli medlem i Djurgården!

Låt nu se att dessa rader inte skrivits förgäves utan att du förstär vad du har att göra!

Redaktören.

Djurgårdens SM-skörd nu 270 SM

Som komplettering till föregående listor på officiella SM-tecken kunna vi här rapportera ytterligare ett antal.

Tidigare uppgivna SM nr 256, Brottning, fri stil, lag, utgår nu definitivt efter diverse till och från av förbund och arrangör.

Våra nytillkomna SM äro:

- Nr 256: H. Dahlbom, Cykel, 50 km, 1960
 Nr 257: Cykel, 50 km, lag: H. Dahlbom, O. Johansson, G. Göransson, 1960.
 Nr 258: J. E. Lundqvist, Tennis, utomhus, dubbel, 1960.
 Nr 259: Ishockey, lag, T. Björkman, Y. Johansson, L. Björn, R. Stoltz, O. Malmberg, E. Wingren, S. Tvilling, G. Sandberg, H. Mild, S. Johansson, Å. Rydberg, L. Sköld, K. Lilja, K. G. Öberg, K. Thulin, P. Hörberg, R. Berggren, 1961.
 Nr 260: Bordtennis, lag, herrar: B. Mellström, C. Heyerdahl, A. Bolgar, 1961.
 Nr 261: O. Larsson, Boxning, lättvikt, 1961.
 Nr 262: B. Mellström, Bordtennis, mixed, 1961.
 Nr 263: B. Mellström, Bordtennis, dubbel, 1961.
 Nr 264: S. Söderqvist, Brottning, gr. rom., weltervikt, 1961.
 Nr 265: E. Vesterby, Brottning, gr. rom., bantamvikt, 1961.
 Nr 266: K. Frisk, Skidor, störtlopp, damer, 1961.
 Nr 267: K. Frendelius, Tennis, inomhus, damsingel, 1961.
 Nr 268: E. Vesterby, Brottning, fri stil, bantamvikt, 1961.
 Nr 269: H. Dahlbom, Cykel, 50 km, 1961.
 Nr 270: Cykel, 50 km, lag: H. Dahlbom, O. Johansson, G. Göransson.

25 st. Djurgårdare ha i föreningens färger minst 5 gånger blivit svenska mästare. SM st.

- 16 Einar Olsson, skidor och fotboll.
 13 Elisabeth Thorson, bordtennis.
 12 Edvin Vesterby, brottning.
 10 Björne Mellström, bordtennis.
 9 Harald Hedjersson, skidor.
 9 Signhild Tegnér, bordtennis.
 7 Einar Nilsson, fri idrott.
 7 Gottfrid Svensson, brottning.
 7 Lars Björn, ishockey.
 7 Sven Johansson, ishockey o. fotboll.
 7 Yngve Johansson, ishockey.
 7 Stig Tvilling, ishockey.
 6 Gösta Johansson, ishockey.
 6 Gösta Sandberg, ishockey o. fotboll.

Djurgårdens största SM-slukare är Lill-Ejnar Olsson, som i somras passade på att fylla 75 år — grattis i efterhand gamle kämpe! Lill-Ejnar var sin tids originellaste fotbollsspelare på det viset att han alltid spelade i sportmössa. Den tog han inte av sig ens när han skulle nicka bollen såsom synes av det här fotot från Stadion där han går upp i luften i en match mot Stockholmskamraterna (som alltså redan på den tiden var en stöttesten för oss...) Varför Lill-Ejnar spelade i mössa? För att dölja sitt röda hår. Påstås det...

- 5 Melker Säwensten, fotboll o. bandy.
 5 Ragnar Wicksell, fotboll o. bandy.
 5 A. H. Nilsson, skidor.
 5 Inga Gentzel, fri idrott.
 5 Einar Karlsson, brottning.
 5 Holger Schön, skidor.
 5 Georg Nilsson, brottning.
 5 Olle Tandberg, boxning.
 5 Hans Tvilling, ishockey o. fotboll.
 5 Yngve Carlsson, ishockey.
 5 Hans Mild, ishockey o. fotboll.

Sällskapets plaket.

"För bästa DIF-prestation" år:

- 1936 Einar Karlsson, Brottning.
 1937 Olle Tandberg, Boxning.
 1938 Harald Hedjerson, Skidor.
 1939 Einar Hammar, Boxning.
 1940 Bengt Winqvist, Brottning.
 1941 Nils Nordberg, Redaktionsarb.
 1942 Bo Below, Boxning.
 1943 Maud Cederholm, Skidor.
 1944 Åke Alm (silver), Brottning.
 1945 Bengt Jäderholm (brons), Skidor.
 1946 Åke Alm, Brottning.
 1947 Bengt Jäderholm (silver), Skidor.
 1948 Bengt Modigh, Boxning.
 1949 Karl-Erik Andersson (silver), Fotboll och ishockey.
 1950 Dan Netzell, Skidor.
 Hans Stelius (silver), Bandy, fotboll och ishockey.
 1951 Bertil Ahlin, Boxning.
 1952 Edvin Vesterby, Brottning.
 1953 Hans Tvilling, Fotboll och ishockey.
 Stig Tvilling, Fotboll och ishockey.
 1954 Karl-Erik Andersson, Fotboll och ishockey.
 1955 Lennart Johansson, Bordtennis.
 1956 Signhild Tegnér, Bordtennis.
 1957 Folke Mikaelsson, Skidor.
 1958 Gösta Sandberg, Bandy, fotboll och ishockey.
 1959 Sven Johansson, Fotboll och ishockey.
 1960 Björne Mellström, Bordtennis.
 Elisabeth Thorson, Bordtennis.

Där ej annat angivits har plaketten utdelats i guld (förg. silver).

Våra SM fördelar sig sålunda:

	Individuella	Lag	Summa
Skidor	43	23	66
Boxning	44	—	44
Brottning	44	—	44
Bordtennis	28	12	40
Fri idrott	36	2	38
Ishockey	—	8	8
Cykel	6	2	8
Fotboll	—	6	6
Gång	6	—	6
Bowling	1	3	4
Tennis	3	—	3
Bandy	—	2	2
Skridsko	1	—	1
S:a	212	58	270
varav:			
Manliga	186	45	229
Kvinnliga	26	13	39
S:a	212	58	270

MEDALJREGN PÅ 70-ÅRSDAGEN

När vi jublade och jubilerade på 70-årsdagen föll naturligtvis även ett stilla medaljregn på förtjänta ledare av gamla och nya stammen. Sammanlagt "kröntes" 7 guldmedaljörer, 8 silvermedaljörer och 15 bronsmedaljörer.

Guld blev det för:

Gösta Andersson (bowling)
Gunnar Lundqvist (fotboll)
Hilding Lövdahl (ÖS)
Gunnar Rinman (ÖS)
Harry Rosin (brottning)

Birger Sandberg (fotboll)
Edvin Vesterby (brottning)

Silver tillföll:

Bertil Anér (brottning)
Aina Ekwall (damidrott)

Gun Enström (dito)
Lars Lindgren (ishockey)
Bengt Modigh/Lundbäck (boxning)
Carl Schultze (handboll)
Curt Söderberg (bandy)
Helge Öberg (brottning)

Bronsmedaljörer:

Erland Almkvist (slalom)
Gillis Bengtsson (bordtennis)
Herbert Edberg (revisor)
Bengt Edblad (bandy och fotboll)
Karl Fagerstedt (bordtennis)
Gillis Florsjö (handboll)
Harald Gustafsson (fotboll)
Kurt Hammargren (boxning)
Ivar Hörberg (fotboll)
Rudolf Karlsson (fotboll)
Arvid Kjällström (lokalföreståndare)
Stina Johansson (damidrott)
Lars Nordvall (ishockey)
Signe Rufelt (damidrott)
Maja Britta Svensson (dito)

Förtjänstdiplom

Else-Marie Carlsson
Gunvor Orest
Kirsten Johansson
Sixten Lindqvist
Hans Karlsson (handboll)
Frans Gustavson
Carl Berggren
Bertil Johansson
Olof Wigsell
Folke Nilsson
Eric Jansson
Carl-Gustaf Gustafson
Sven Stendahl
Stig Lundquist, Mary Engström, Karl Modin, Nils Gunnar Wählberg, Iwan Nylin, Gunnar Svensson, Alf Cedergren, Hansfredrik Frostell, Kurt Lindbom, Carl-Ove Söderén, Ragnar Ivestedt, Bengt Johnson, Gunnar Dahlfors, Ingemar Svenstam, Erik Barck.

Djurgården vann och åkte ur...

Djurgårdens allsvenska bordtennisövningar blev under vårt 70:e jubileumsår rätt kuriösa. Dels vann vi, dels åkte vi ur. Det var herrarna, som sin vana trogna gick fram som en slättermaskin och hemförde allsvenskan. För damerna gick det på tok — respass ur allsvenskan ovanpå det våra blårandiga flickor skämt bort oss med att vinna allsvenskan fem år i följd.

Herrarna, som vann lag-SM för 6:e gången, bestod i första hand av Björne Mellström. Han vann sina singlar med 37—2, alltså bara två tappade matcher av 39. "Pille" Heyerdahls siffror blev 19—6 och Anton Bolgars 9—22. Vårt dubbelpar Björne och "Pille" gjorde 9—1 tillsammans i dubblarna.

En enda futtig boll hade räddat Djurgården kvar i den allsvenska damserien, men det är ju en klen tröst. Bollarna hoppar och far så underligt ibland. Med Elisabeth Thorson och Siv Pettersson borta ur laget var det inte mycket att göra. Ing-Britt Molin vann 16 och förlorade 18 matcher. Bäst av våra kickor.

Och så var det poängtabellerna:

Division I

Djurgårdens IF	14	11	3	0	81—41	25
Vingåkers IF	14	11	1	2	78—39	23
Arboka BTK	14	8	3	3	70—51	19
Falkenbergs BTK	14	7	2	5	66—53	16
IF Norcopensarna	14	4	5	5	62—67	13
IK Waria	14	3	3	8	48—69	9
BK Olympic	14	1	2	11	42—79	4
AIK	14	1	1	12	31—79	3

Damserien division I

Högadals IS	14	13	0	1	82—25	26
Torps GIF	14	13	0	1	80—28	26
Rimbo IF	14	8	2	4	65—58	18

Ö. Stadsgränsen	14	6	1	7	55—58	13
BTK Clipper	14	4	2	8	61—69	10
Hörby BTK	14	4	2	8	47—69	10
Djurgårdens IF	14	4	1	9	56—64	9
BTK Safir	14	0	0	14	9—84	0

Från våra första Saltsjöbadsspel

Jackie Brichant mottager Saltsjöbadspokalen av Åke Dunér.

Guldplakett

Josef Andersson (Saltsjöbaden).

Silverplakett

Gustaf Munthe
Nils Bergman
Elvi "Knutte Knopp" Westman.

Bronsplakett

Åke Magnusson
Karl Erik Vedberg
Knut Stadler
Nils Lundin
Knut Hallberg
Nils Lindell
John Ek
Ewert Lindberg
Evan Pettersson
Frithiof Sund
Hjalmar Westergren

Knivsta såsom AB:s Tecknar-Lasse ser honom.

En man med klubbkänsla

Gösta Knivsta Sandberg upplever 1961 en ny vår, slår igenom på nytt i landslaget i fotboll, vinner erkännande i Göteborg och Malmö, för upp Djurgården i allsvensk bandy, blir åter kapten för vår fotbollsskuta och blir bara piggare och piggare. På väg mot sin 50:e match i landslaget i fotboll. Många har skrivit om denne märklige gosse, och här saxar vi valda bitar om vad Bengt Ahlbom anser om honom i Svensk Idrott:

Till en mycket exklusiv idrottens adel hör förvisso de som erövrar svenska mästerskap eller får landslagsupphöjelse i tre av de stora lagspelen. Om Gösta "Knivsta" Sandberg skulle för få år sedan ingen kunnat ana, att han aspirerade på någonting så förnämligt. Han var visserligen redan på 50-talets mitt mästare i fotboll och mångfaldig international i detta spel, men ishockey och bandy bedrev han i betydligt blygsammare inramning och mest för skojs skull.

Lika fullt kunde den kraftfulle djurgår-

daren i vintras bokföra sin sjunde ishockeylandskamp och lägga på prishyllan sitt fjärde mästerskapstecken i detta spel. Och inte nog med det: parallellt med ishockeyn "mottionerade" och "roade sig" "Knivsta" med bandynystanet så effektivt, att Djurgården gick upp i allsvenskan med ett bra lag som kommer att ytterligare förstärkas. Och eftersom Gösta, nu vid sina bästa år som bollspelare, räknas till förgrundsfigurerna i DIF:s bandylag, så föreligger faktiskt en god möjlighet att han får sitt namn inristat med

guldskrift på ovannämnda fina tavla i idrottens riddarhus.

I varje fall säger hans lagledare: "Knivsta" är utomordentlig fotbollsspelare och bra också i ishockey, men allra bäst är han i bandy!

Till vilket han själv gör reflexionen: Vet inte vilket spel jag passar bäst för, men skall jag vara riktigt ärlig så är nog bandy roligast men fotboll obetingat svårast.

Om jag tränade fotboll lika lätt som bandy och medellätt som ishockey, skulle det inte leda till något vidare resultat. I fotboll blir man aldrig fullärd.

*

Till kommande vinter ställs "Knivsta" inför ett delikat frågsmål: den så oerhört vitale och slitstarke spelaren tvingas välja mellan ishockey och bandy, eftersom det gäller allsvenskan. Det är typiskt för denne genombussige och av klubbkänsla och lagsolidaritets genomsyrade idrottsman, att han inte ett ögonblick opponerar sig mot detta tvång:

— Jag spelar där Djurgården vill ha mig och där jag bäst behövs. Har ju blivit hjälpgumma på gamla dar.

Gamla dar, var det ja! På något sätt tycker man att "Knivsta" redan är något av veteran och ändå är han inte mer än 28 år. Men vanföreställningen bottnar nog i att han kom fram i rampljuset så tidigt — olympisk bronsmedaljör innan han fyllt 20 — och att han råkade i onåd hos UK och stod utanför fotbollslandslaget i två och ett halvt år kring senaste VM-perioden. Men i föl kom de vise männen att erinra sig, vilken oerhört matnyttig tillgång de ändå hade i Gösta Sandberg och placerade den halvt om halvt till försvarsspelare omskolade "Knivsta" som defensiv högerytter mot Frankrike.

Där blev det återseendets glädje mellan "Knivsta" och Yngve Brodd — en av de spelare "Knivsta" bäst samarbetat med på planen. En annan är Gunnar Gren och han erinrar sig också med förtjusning en rad centrar som fint förvaltats hans höga vy-centringar: Hasse Jeppson främst att nämna.

— Mest för min utveckling betydde i alla fall Nisse Cederborg. Han var en underbar inner i klubblaget och han "gjorde" både mej och Jeppson, framhåller "Knivsta".

*

48 fotbollslandskamper och hundratals matcher i Djurgårdens A-lag ger ju massor av hägkomster. "Knivsta" drömmer sig gärna tillbaka till den verkliga drömmen — med Djurgården till fjärran Östern 1953 — men skall han plocka ut enstaka matcher så blir de tre, av vilka två lustigt nog spelades mot Skottland.

I den ena, på Råsunda, sköt han ett

mål, som folk talar andäktigt om än i dag, i den andra var han kanske den nyttigaste svenske spelaren. Men den tredje var nog i alla fall den betydelsefullaste. Det var den som breddade vägen för Djurgården till allsvenska segern 1959, och då var det som "Knivsta" egenhändigt vände 0—1 till 2—1-seger över Norrköping.

*

"Knivsta" är, som av smeknamnet framgår, född i stationssamhället söder om Uppsala och där började han som tioåring spela i pojklaget. När han så småningom kom till Stockholm och började jobba på postgirot blev det korpfboll och där upptäcktes han av en talangscout i Djurgården.

I ishockey spelade han först i Sirius — där en äldre bror gjort sig ett namn i båda vinterspelen — och Spånga, innan det blev Djurgården också i den idrotten, och i bandy har han som nämnts länge varit stötspelare i Djurgården.

Ordet stötspelare kan man använda i ordets vidaste bemärkelse, Knivsta-Sandberg är i fullaste mening en spelare som kämpar för laget och stöttar sina kamrater med råd och dåd. Han ger sig aldrig och sviker aldrig. Även om han i likhet med sina kamrater lyfter de lagstadgade ersättningarna i fotboll och ishockey, är han i djupet av sitt hjärta en amatör-

Han som gjorde Knivsta till Djurgårdare

Vi träffade för någon tid sedan Thore Jansson, Han såg väl bibehållen ut trots att han just fyllt 50 år. Någon comeback i A-laget i fotboll förberedde han dock inte. I stället ville han gärna berätta minnen. Vårt samtal avslöjade snart, att han kanske måste betygsättas som en av Djurgårdens nyttigaste värvare under ett flertal år. På rak arm räknade han upp som fångst i sina nät bl.a. följande storheter: Gösta "Knivsta" Sandberg, Folke "Hinken" Holmberg, Arne Blomqvist, Hasse Johansson, Lennart Pettersson och Arne "Saxen" Eriksson. På lediga stunder var

idrottsman för vilken idrotten som nöje och berikande fritidssysselsättning är nummer ett. I den andan och med sitt personliga föredöme fostrar han med klokskap och fasthet de yngre kompisarna i klubblaget.

Gösta Sandberg har mycket bestämda åsikter om idrott och idrottsutövning och han har åtskilligt på hjärtat.

Han tycker det är definitivt fel att inte den hårda och krävande fotbollen har tidsbestämda utvisningsstraff, men å andra sidan vill han inte ha avbytarsystem vare sig i fotboll eller bandy.

Ettårskarensen för proffsövergång tycker han inkräktar väl mycket på personlig handlingsfrihet. Den kan nog vara bra

Thore Jansson ledare för B- och C-lag i långa banor, och 1949 släppte han fram en så fin debutant i reservlaget som Sigge Parling.

Men i dessa dagar, då Djurgårdens fotboll, ishockey och bandy koncentreras så mycket i ett enda starkt och lysande namn som Knivsta, ägnar man i första hand sin vänliga tanke åt Thore för att han förde in denne slitstarke bjässe i våra led.

"Alla har sagt att det var så lätt att övertala Knivsta att bli djurgårdare, ef-

för ungdomar, som inte riktigt vet vad de ger sig in på, men knappast för äldre erfarna spelare, som vill skörda frukterna av sin utbildning och karriär, medan tid är.

Gösta Sandberg som spelare behöver väl knappast närmare karakteriseras. Vare nog sagt att av den forna bums-på-rusaren på vänsterytterplatsen blivit en kanske något långsammare men så mycket klokare och mera allround operatör i mittfältet.

I det privata är Gösta färghandlare i Bromma, är gift och har en rad trivsamma barn. Och med idrotten tänker han hålla på länge än. Precis så länge som det är roligt, och som klubben och laget behöver honom.

DAHLFORS & SÖNER AB

★ **Glassliperi**

★ **Glasmästeri**

★ **Spegelfabrik**

30 87 37 DOBELNSGATAN 65 30 87 49

STOCKHOLM

AIK ville ge oss bästa presenten men kunde inte...

Med frack på 50-årsdagen

När Djurgården firade sitt 50-årsjubileum på Stadshuset var det extra högtidligt med frack och prinstal. Här synes första bänkraden i Blå Hallen, från höger prins Gustaf Adolf, fullmäktigeordf. Fredrik Ström, Nocke Nordenskjöld, Ernst Bredberg, Elof Ericsson och Sixtus Janson.

Av olika skäl hade Djurgårdens 70:e årsmöte förlagts till den 22 mars 1961, vilket strängt taget var 10 dagar över tiden, men i övrigt var allt sig likt på Gillet. På en punkt var bilden kanske ovanlig i och med att allt i utmärkelseväg fördelades före de egentliga mötesförhandlingarna. Och innan vi kommit så långt som till att utmärka alla våra duktiga djurgårdare, hade ett par av våra klubbkolleger, AIK och Hammarby, ställt upp för en liten hyllningsceremoni.

AIK med sin nyvalde ordförande, Tore Nilsson, i spetsen medförde ett par vackra presenter, varav de ena, en tallrik, skänktes till oss med angivande av att AIK

tersom han och jag spelade tillsammans i postgirots korplag. Men det var inte alls lätt", berättar Thore Jansson. Knivsta var en högst lovande pjäs, och sådana står alltid under "bevakning" i Stockholm. Jag var på den tiden ledare för Djurgårdens reservlag och försökte övertala Knivsta att åka med på någon av våra matcher. Men det kom alltid något emellan. Ibland kom det en AIK:are emellan med förslag om att svartingarna skulle gynnas med ett besök. Sedan Knivsta slutat på postgirot fortsatte jag att övertala honom, men hans klubbkamrater i Knivsta försökte då övertyga honom om att han inte hade någon chans att komma fram i Djurgården. Till sist gick han med på att göra ett försök och debuterade den 7 april 1951 i en vänskapsmatch mot Va-

tänkt att pjäsen skulle ställas upp till tävling i något ungdomssammanhang. Tore Nilsson talade vackra ord om tvillingklubbarnas tidigare samarbete och täv-

salunds A-lag på Skytteholmsplanen i Solna. Han gjorde ett av våra mål och röjde även i övrigt stora talanger, varför han fick fortsätta med ytterligare 8 matcher i reservlinjen. Sedan gick det raka vägen upp i A-laget, och ännu 10 år senare är han kvar där. Och ännu mer betydelsefull än på den tid det begav sig med en debut.

Jag är glad att ha fått ha en hand med när det gäller att skaffa en och annan spelare utifrån till Djurgården. Jag vill även minnas, att jag rådde Harald Gustavsson att bli djurgårdare och han är vad jag kan förstå en värdefull man på ledareavdelningen. Säger Thore Jansson, lyfter på hatten och försvinner i vimlet. Glad framför allt för att det var han som värvade Knivsta till Djurgården.

lande och sade sig ha velat ge Djurgården en betydligt värdefullare present utan att dock ha resurser eller makt i övrigt att kunna göra så. Det handlade nämligen om en omedelbar comeback i den allsvenska fotbollen. Lika väl som varje djurgårdare måste önska något sådant, ville "vi i AIK ingenting hellre än att se Djurgården tillbaka i allsvenskan för att vi skulle få bibehålla våra trevliga sammandrabbningar", sade Tore på ett sådant sätt att ingen tvivlade på att AIK-ordföranden verkligen menade det.

För Hammarby talade ordföranden Bernt Lindh och överräckte även han en förnämlig minnesgåva i sällskap med översvallande vackra lyckönskningar om Djurgårdens återvändande till de allsvenska kretsarna. Just då tänkte väl Bernt inte så mycket på att just hans Hammarby genom att plocka oss på alla fyra poäng, som stod på spel i 1960 års allsvenska fotboll, lämnade det största bidraget till att Djurgården försvann ur den kretsen...

Sedan dessa våra två stockholmska bröder avtåg var det dags för Nocke Nordenskjöld att komma med Sällskapet Gamla Djurgårdares gratulation till 70-åringen och presentera en försilvråd löparsko. Den hade på sin tid suttit på John Svanbergs ena fot vid ett maratonlopp i Böhmen och efter underliga vägar hamnat i en djurgårdares ägo. Efter försilvring hade den ställts upp som ett av världens på den tiden mest unika pris, och nu hör denna sko alltså till Djurgårdens trofésamling.

Från Supporterklubben steg ordföranden Nils Bergman fram till presidiebordet med en brunt kuvert i ena handen och överräckte detta till Åke Dunér med en försiktig antydning om att det innehöll vissa värden. Alla på årsmötet spetsade sina öron men hade ingenting för besväret. Det berättades aldrig vad det bruna kuvertet dolde. Nu efteråt kan det sägas, att det var ett ansenligt bidrag till att hålla vår rörelse flytande.

Vid sidan av dessa presenter uppvakta- des det pr telegram — tack gamla Reymersholms IK för minnesgodhet! — och med diplom från vissa förbund. Så nog fick man känslan att den gamla 70-åringen inte var glömd.

Dags för nästa jubileum. Om 5 år.

K.L.

Chefssekreterare

Välrekommenderad, språkkunnig, gärna med tidigare erfarenhet från advokatbyrå eller liknande tjänst erhåller anställning på advokatbyrå i Stockholm.

Största vikt lägges vid gott omdöme, ordningssinne och trevligt uppträdande.

Tillträdesdag den 1 oktober 1961 eller annan tidpunkt efter överenskommelse.

Skriftligt svar med sedvanliga ansökningshandlingar sändes till

C. O. SÖDERÈNS ADVOKATBYRÅ

Strandvägen 5 A - Stockholm

1.000:e ishockeymålet blev Lefte Skiölds

När det drog ihop sig till allsvenskt ishockeymöte mellan Djurgården och Bofors den 20 januari 1961 på Johanneshov fanns det goda möjligheter, att Djurgårdens genom tiderna 1.000:e seriemål skulle se dagens ljus. Före matchen var ställningen nämligen den att Djurgården tillverkat 998 mål och Bofors betraktades inte som någon mer svårplockad motståndare. Snart nog låg också det 999:e målet i förvar. Nu gällde alltså vem som skulle bli 1.000:e målskytten. Litet var ansträngde sig för den historiska titeln. Ove Malmberg åkte upp från sin backplats och nosade på fullträffen, och även Roland kom seglande med målet på sin långa klubba, men mest handlade det dock om Tumba Johansson, som nästan var omöjlig att få ut till avbytarbänken i sina ansträngningar att hitta rätt med målet. Han skaffade sig också ett par tre upplagda chanser men skotten susade millimetrarna bredvid.

Det låg spänning i luften. Alla visste vad som var på gång, och även om målet inte skulle taxeras högre än vilken strut som helst, ville litet var bli "historisk" och liksom glömde att passa till en bättre placerad kompis. Sedan Tumba dock äntligen upptäckt att Lefte Skiöld inte gärna kunde undgå att få passningen i samband med att Tumba gjort ett par undandribblingar och dukat upp just för Lefte, släppte han pucken till denne alldeles framför målet. Och Lefte var inte sen att ta vara på chansen att slå pucken i nät. Därmed blev en f.d. AIK:are Djurgårdens jubileumsskytt. Sade en sötsur skribent för att liksom minska ned det 1.000:e målets historia. Men Lefte skall väl inte behöva lida för sitt förlutna. När han kom in i Djurgårdens mästarlag i ishockey blev han lika mycket djurgårdare som alla andra i gänget. Ingen svart skugga över den fullträffen alltså.

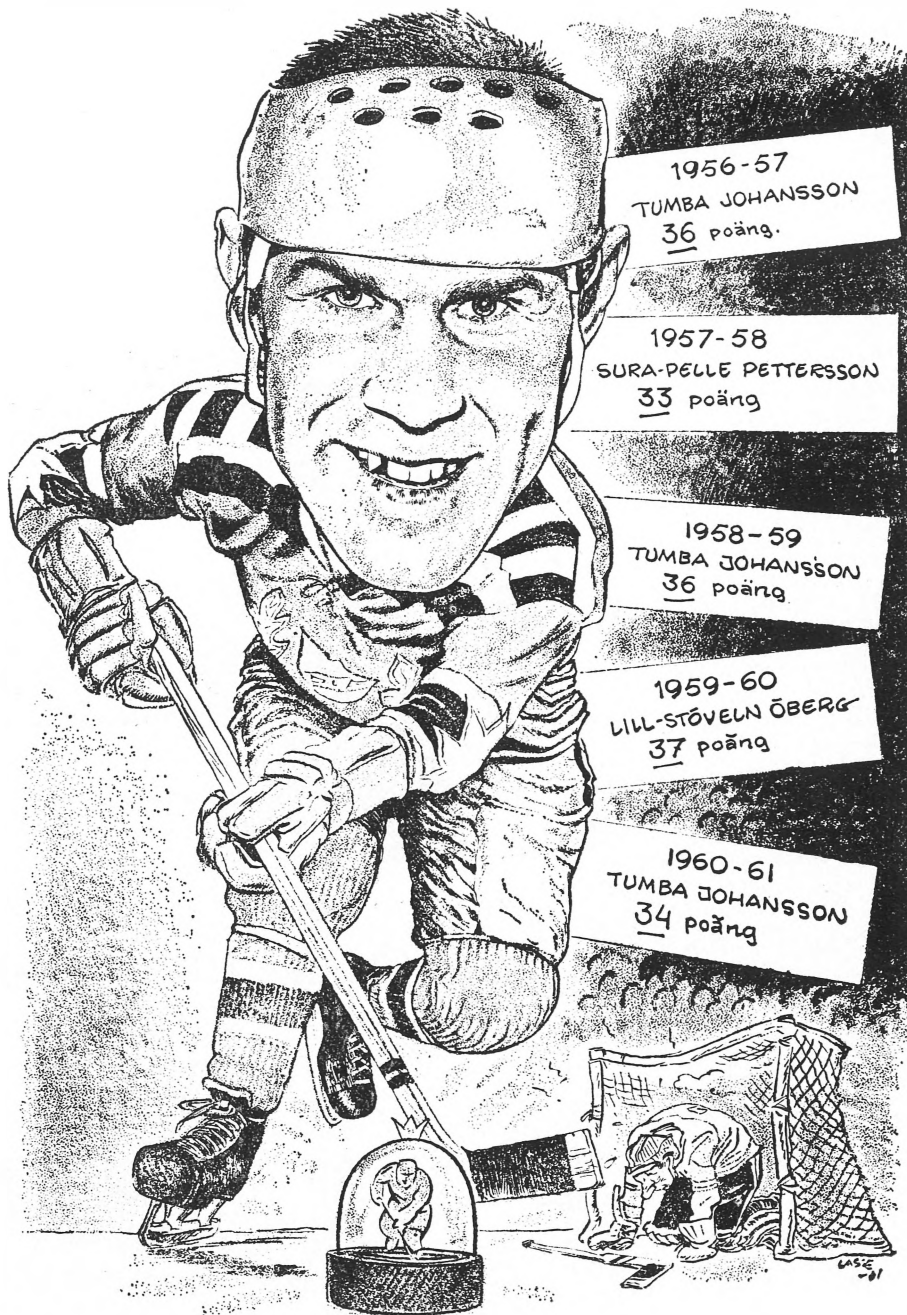
Och inte heller någon skugga över Tumba, som sedan han väl kommit över komplexet att det 1.000:e målet skulle tillverkas av honom blev en av banans mest osjälviska spelare och ideligen serverade sina kamrater fina framspelningar. Själv kunde han dock inte undgå att göra tre av Djurgårdens 10 mål. I den här jubileumsmatchen.

Kapitel om ishockeyn

Sedan slutspelet mellan ishockeyns "fyra stora" infördes 1955—56, har Djurgården helt dominerat marknaden. Blåränderna började med två 2:a-placeringar, sedan följde idel vinster med mästartitlar i släptåget, och något tvivel om vilken klubb som är 1950-talets puckarklubb nr 1 kan väl inte föreligga.

Här är Djurgårdens meritlista i SM med inledningsvis finaler enligt det gamla cupsystemet:

1923:	IK Göta—Djurgården	3—0
1924:	IK Göta—Djurgården	3—0
1926:	Djurgården—Västerås SK	3—2
1927:	IK Göta—Djurgården	5—1
1950:	Djurgården—Mora IK	7—2
1954:	Djurgården—Gävle GIK	5—1, 1—1
1955:	Djurgården—Ham.-by	6—3, 11—2

1956-57
TUMBA JOHANSSON
36 poäng.

1957-58
SURA-PELLE PETERSSON
33 poäng

1958-59
TUMBA JOHANSSON
36 poäng

1959-60
LILL-STÖVELN ÖBERG
37 poäng

1960-61
TUMBA JOHANSSON
34 poäng

Tumba har dominerat den allsvenska skytteligan i ishockey och senaste säsongen skaffade han sig således sin 3:e inteckning i Aftonbladets och Gillbergs ständigt vandrande trofé. Spelglädjen och klubbandan står högt i kurs hos oss i Djurgården — det är hemligheten bakom våra triumfer. Vi har lika roligt på våra träningspass som som under matcherna, säger Tumba.

Allsvenska slutsegrare:

1958: Djurgården
1959: Djurgården
1960: Djurgården
1961: Djurgården

En enkel summering visar 8 SM-vinster

och med samma raska takt i fortsättningen dröjer det inge länge, förrän Djurgården är förbi Hammarby och Stockholms-Göta i fråga om mästerskap. Hammarby har 8 titlar, liksom Djurgården just nu, medan Göta leder med 9.

Mera ishockey på sid. 41 och 55

Snabbast till målet...

När det gäller

Affärsresor • Sällskapsresor • Privatresor

får Ni bästa och snabbaste service hos

NORDISK-ATLAS

resobureau ab

STOCKHOLM, Stureplan 6, Regeringsgatan 19-21, Vasagatan 14

GÖTEBORG Hotellplatsen 2 - MALMÖ Stortorget 9

SPRIDDA BLAD UR VÅR HISTORIA

Året som gick var upp och ned

Vi kan idag blicka tillbaka på ett år av stora händelser och upplevelser. En del av angenämaste slag, en del långtifrån angenäma. Så har det som regel varit för vår förening. Höga toppar och djupa dalar i brokig blandning. Det gångna året har varit långtifrån ett magert år, men dessvärre har det medfört att det kommande året kan bli ett fattigt och påkostande år. Men om vi också tvingas dra in ytterligare ett hål på svängremmen för att klara de finansiella detaljerna finns det säkerligen utrymme för fortsatta idrottsliga vinster. Alla våra sektioner ser ut att ha laddat upp ordentligt.

Varför vi i detta läge måste oroas oss för utvecklingen är ju ingen nyhet. Alla vet vi vad som hände vårt stolta fotbollslag. Dess försvinnande från den allsvenska köttgrytan har mycket bidragit till att förmörka den ljusblå himlen och väl också bidragit till att en och annan av oss sett det mesta i svart på sista tiden.

Varför det gick som det gick med fotbollskutans allsvenska seglats finns det många förklaringar till. En komplett utredning varför ett lag, som ena året är landets bästa och tar hem guldmedaljerna, bara ett år senare går i spillror och måste kasta in handduken — ja, en sådan utredning skulle nog kunna få karaktären av en doktorsavhandling. Att leta efter syndabockar gagnar nu när olyckan ändå är skedd inte något nyttigt ändamål. Och dessutom skall det inte glömmas att ett fotbollslag trots allt är dödligt hur mycket guld det än har bakom sig. Fotbollshistorien uppvisar exempel på även andra guldlag som direkt ovanpå sina allsvenska triumfer gjort en djupdykning ned i glömskans dalar.

När Djurgården efter vårsäsongen 1960 gick till sommarvila med 5 poäng i kassaskrinet, fanns det anledning till betänksamma funderingar. Men sommaren användes till hård uppladdning och när vi därtill i en klang- och jubelmatch mot Europamästarna från Madrid vann en meriterande 2-1-seger — säg gärna med hjälp av några förstärkningar — så trodde vi litet till mans att den definitiva vändningen hade kommit. Därtill har ju sedan urminnes tider hösten varit Djurgårdens stora skördemånad på fotbollsfronten, men omsider skulle det visa sig att många onda makter var emot oss och till sist fanns bara en räddningchans att lita sig till — en seger över Norrköpings guldlag!

Ett fåfängt hopp. Norrköping ville hävda sig och spelade upp en mästerlig fotboll, mot vilken all Djurgårdens ambition och kampvilja inte förslog långt. Vi var för sent ute. Det hjälpte inte att bollen hoppade och snurrade på Norrköpings mållinje. Det fordrades bara millimetrar vid några tillfällen för att bollen skulle hamnat på rätt plats och räddat oss, men de våra var inte goda vänner med bollen denna ödesdigra dag och därför gick det som det gick. Långt tidigare hade våra närmaste vänner i Stockholm, i Hammarby, bidragit till att försätta oss i detta otrevliga läge genom att ta alla de 4 poäng som stod på spel mellan oss. Hade vi bara fått en poäng med av dessa skulle det ha inneburit räddningen. Många liknande exempel på hur litet som egentligen behövts för att undvika det olyckliga slutet, skulle kunna dras fram i det-

ta sammanhang, men summan av karde-mumman blir i alla fall att vi föll på vår egen svaghet.

När A-lagets besättning, efter det ödesmatchen i Norrköping var till ända, samlades för att begå begravningsölet skedde det givetvis i en allt annat än munter stämning men en liten strimma av ljusa förhoppningar upplyste dock matrummet, när de aktiva med en mun försäkrade att de skulle stå till svars för vad som hänt och inte ge sig förrän de fått vara med och föra upp laget igen i den allsvenska himlen. Sedan dess har två spelare hunnit svika och sökt sig andra jaktmarker. Om det bidrar till att de återstående sluter sig desto hårdare samman kan något vara vunnit med dessa avhopp. Tilltron till våra spelares förmåga har inte rubbats i högkvarteret i Råsunda, där UK-expertisen allttjämt anser sig ha största tilltro till 4-5 av våra bästa män. Titeln

Stockholmsmästare fick vi glädjen klistra på våra spelare i samband med den sent omsider avverkade finalen av årgång 1959 med 5-3 mot Hammarby. Senare på säsongen släppte vi dock DM-titeln till samma Hammarby med 4-2.

ISHOCKEY:

Om det alltså gick överstyr på vår fotbollsfront, blev det strax betydligt gladare toner, när ishockeysäsongen kom i gång. Visserligen råkade våra ishockeymästare ut för en ordentlig karamell strax innan det allsvenska allvaret skulle börja genom att Hammarby gav de våra en omgång med inte mindre än 8-0, men det var en match av dubbelverkande betydelse. Dels innebar den nämligen att väckarklockorna ringde för de våra, dels innebar den att Hammarby trodde sig vara världsmästare. Följden härav blev att Djurgården

- Ur vårt historiska arkiv -

Den här bilden togs kring sekelskiftet och visar ett antal djurgårdare vid en högtids-sammankomst. Av särskilt intresse är att notera hur den tidens klubbmärke såg ut. Som synes hade det formen av en 4-uddig stjärna. Det är inte att ta miste på att även forna tiders djurgårdare var beslutsamma och allvarliga karlar.

*hårda tag
kräver
rejäl försäkring*

FOLKSAM

försäkrar

Toppböcker för Dig som vill nå toppen

Sven »Tumba» Johansson

TUMBAS ISHOCKEYSKOLA

Sveriges första moderna instruktionsbok för ishockeyspelare och ishockeybitna grabbar. Behandlar sakkunnigt och åskådligt spelets grunder, taktik och lagspel och är illustrerad med ett par hundra fotografier, däribland ett flertal briljanta fotoserier.

»Pedagogen Strömberg och gåpåaren Johansson bildar ett idealiskt författarpär tillsammans.

Den förstnämnda svarar för de tekniska och taktiska råden och den sistnämnde för de instruktiva bilderna i boken.»

7:50

Idrottsbladet

Roland Mattsson

VI SPELAR HANDBOLL

med Uno Danielsson och Kjell Jönsson

Upplagd på samma sätt som Tumbas ishockeyskola, och skriven av landets skickligaste handbollsinstruktör, Roland Mattsson. Som »fotomodeller» har Uno Danielsson, »världens bäste handbollsspelare», och Kjell Jönsson, svenska landslagets främste forward medverkat. Boken rekommenderas av Svenska handbollförbundet. 200 bilder.

7:50

Böckerna ingår i serien

AWE:s IDROTTSBÖCKER
ALMQVIST & WIKSELL

väcktes att bli samma oemotståndliga ångvält som tidigare medan Hammarby sövdes till ro och åkte ur serien. Riskerna av att slå Djurgården med 8-0 kunde för Hammarby vara ett rättvist straff för vad bamsingarna tillät sig göra med de våra i den allsvenska fotbollen.

Djurgården mejade ned allt motstånd i ishockeyns första avdelning. Full poäng i alla matcher. I den andra avdelningen, i slutspelet, tog det emot i några matcher, vilket gav en och annan olycksbarn anledning kraxa något om att tiden var ute för Djurgården även i ishockey. Men sedan konkurrenterna väl kommit på synbart håll, det kunde behövas lite spänning för att få publiken att öppna plånböckerna, drog de våra på igen med stora veven och vann den överlägnaste triumfen hittills i slutspelet. En mästerlig triumf, som skänkte sådan respekt åt Djurgårdens namn att UK omgående skyndade sig att ta ut inte mindre än åtta djurgårdare till Tre Kronors VM-lag. Det torde vara rekord på landskampsfronten.

Vid sidan av vad som skedde i seriesammanhang gick Djurgården upp som en sol i den internationella turneringen om Ahearne cup. Slutet på den visan blev dock att Sovjets Vingar flög fram något lättare över isen och tog årets inteckning i den traditionsrika pokalen. Efter den händelsen placerade Djurgården dock kyrkan rätt i byn igen genom att i en extramatch slå Sovjets Vingar med hela 7-2. En sensationell avslutning på de internationella händelserna och som gjorde Djurgården till moraliska mästare. Dessutom förtjänade vi ett inte föraktfullt rörelsekapital att hålla affärerna flytande med tills vi kom in i slutspelet med dess garanterade klang i kassalådorna.

BANDY:

Ett av de stora mål som bandyn utstakat för sig nåddes i vinter genom avancemanget till allsvenskan. Nästa mål är en placering i SM-finalen och en vinst där, vilket skulle passa synnerligen lägligt till 1962 eftersom det då är precis 50 år sedan Djurgårdens knep sin senaste SM-titel i bandy. Många och i dubbel mening påkostade försök har under de senaste 10-15 åren gjorts för att återföra Djurgården till den plats i allsvenskan, som vi miste år 1941, och nära har det varit ett par tre gånger. Först i år, då det kanske inte gjordes så mycket väsen av A-lagets upprustning, klämtade klockan för de stora händelserna. Vår A-lag hade äntligen smält samman till ett fint kamratgäng och när halva säsongen var avverkad stod det klart att chansen att nå allsvenskan blivit en realitet. Nerverna klickade inte heller i slutspelet och om det också behövdes litet extra friska krafter för att övertyga både upplänningar och dalmasar, att de här året var Djurgårdens bandyår och att de därför inte skulle göra sig några extra förhoppningar, höll ritningarna och serien seglades hem med glans. Endast AIK lyckades plocka oss på en poängpinne. I övrigt idel seger.

BORDTENNIS:

Djurgården tycks här ha prenumererat på den allsvenska seriesegern, som alltså blev vår även den här säsongen. Med

FOTBOLLSLYCKA i tre glada ansikten i samband med en segermatch, från vänster "Laba" Arnesson, Leffe Skiöld och Leif Eriksson. Motsvarande glädje skulle man vilja se litet oftare utstråla från våra fotbollsspelare.

tanke på den ständigt ökade konkurrensen hade man anledning befara ett extra besvärligt år, men genom införlivandet av "Pille" Heyerdahl tillfördes vårt lag i övrigt sådan slagkraft, att det gick att hålla undan för Vingåker och alla de andra som var ute efter vår skalp. Det blev en strålande lagtriumf för Pille och de äldre farbröderna Björne Mellström och Anton Bolgar.

Sedan en följd av år har våra bordtennisflickor skämt bort oss med att göra som grabbarna och plocka hem sin allsvenska serie, men i år gick flicklaget sönder och befann sig snart invecklat i en kamp på liv och död. Det gällde att rädda det allsvenska skinnets och alla åtgärder vidtogs för att pumpa nytt liv i våra "gummor". Dessvärre var alla räddningsåtgärder förgäves. Vårt lag tvingades till sist sträcka vapen och ta ett trappsteg nedåt. Känner man Ingbritt Molin och hennes medsystrar rätt tål de inte källarluften utan är tillbaka ovan jord i den allsvenska societeten snart nog.

BOWLING:

Våra klotrullare, som i fjol gjorde en utflykt till Åkeshovshallen, led inga allvarligare följder av denna omflyttning. I stället hanterade våra bowlare sina klot med sådan ömhet och skicklighet att de rullade till sig seriesegern och gick upp i slutspelet i Göteborg. Här räckte dock varken ömheten eller skickligheten riktigt till och bl.a. hade Örgryte redan då tillfälle att avslöja sig ha ett horn i sidan till oss genom att rulla bättre och slå ut oss. Sedan dess har Munko Lindberg, Johnne Ek, Evan Pettersson och alla de andra blårandiga bowlarna emellertid återvänt till Söders höjder vid Hornsgatan och där också firat återseendets glädje

med hemmabanorna på ett direkt strålande sätt. När denna rapport är under utarbetande är division I ännu inte färdigspelad, men läget för dagen kunde inte vara gynnsammare och blårandigare. Vi håller alltså undan i täten och går av allt att döma mot en ny triumf, vilken i sinom tid ger oss chansen att knipa SM-titeln, som blir ett avgörande mellan landets åtta stora bowlingfamiljer. Bara det att vara en av dessa åtta är emellertid gott nog och bästa beviset på att våra bowlare förmår att hålla stilen.

(P.S. Det blev ingen SM-titel i den större kretsen!)

BOXNING:

I denna sektion har det som vanligt vankats feta smällar och hänt åtskilligt. I god tid före säsongens början hade Bengt Modigh och Kurt Hammargren förstärkt vårt stall på väsentliga punkter och allt tydde på att vi hade Sveriges bästa boxningslag. Så värst många spekulanter på att få bevis på den saken anmälde sig dock inte, varför det måste införskivas utländska kombinationer för att få ta emot karamellerna. Allt som allt kan konstateras, att våra knytnävs kämpar sopat rätt rent innanför ringarna, och i kungl. huvudstaden är det väl inte tu tal om annat än att Djurgården står i en viss särklass. Detta demonstrerades inte minst i samband med DM-tävlingarna, där vi höstade in 4 titlar genom Eilert Eje Ferm i bantam, Henry Haga i lättvikt, Jarl Granberg i lätt mellanvikt och Teofil Pollex i lätt tungvikt. Den senare har nominerats som landets slagkraftigaste boxare, och det var också meningen att han skulle sätta kronan på verket vid SM, men där hände en liten malör, som bidrog till att Pollex inte fick den efterträdade medal-

jena. För att vi i alla fall inte skulle gå tomhänta från arrangemanget ordnade Ove Larsson så att vi vann SM-titeln i lättvikt.

BROTTRNING:

Våra starka karlar kan redovisa ett magnifikt år och med rätta är också sektionens basen Lennart Öberg stolt över sina matträvar, som helt dominerar marknaden i kungl. huvudstaden och som bara har någon enstaka jämnbördig motståndare ute i landet i övrigt. Och får man tro Lennart är det meningen att även den motståndaren, Klippan nere i Skåne, skall krossas när det närmast blir aktuellt att mötas bröst mot bröst om SM-titeln.

Brottarna, som för inte länge sedan firade sitt eget 50-årsjubileum, har i alla tider varit en fast kärna inom vår förening och har förstått leva kvar i den anda av uppoffring och klubbkärlek, som allt mindre kännetecknar idrottsvärlden. När sektionen då och då försöker sig på ett friskt initiativ att slå ett slag för sin magra klubbkassa, verkar det som om alla onda makter sammansvurit sig. Det blir aldrig några pengar, bara ny håll i den ekonomiska budgeten, men valuta har det i stället alltid blivit i form av idrottsliga framgångar. Vid senaste DM-tävlingarna i Stockholm gjorde Djurgården rent hus genom att ta 7 titlar av 8. Varför vi inte tog även den 8:e kan man ju fråga sig, men någon liten motprestation måste det ju göras till konkurrenterna för att dessa inte skall lägga ned verksamheten. Nu har vi dem ju kvar åtminstone ett år framöver som strykpojkar.

Edvin Vesterby, olympisk romare med en 4:e plats och förra sommaren därmed en bland de bästa svenska mattkämparna i det sammanhanget, lyses fortfarande med oförminskad glans. Sture Söderqvist har ytterligare mognat och börjar komma i särklass. Bågade tillsammans med Edvin strax före vårt årsmöte var sin SM-titel. Bland ungdomarna finns en rad löften, av vilka det kan vara anledning att särskilt fästa uppmärksamheten vid Kjell Norlin, som hjälpte till att bana vägen för Vesterbys senaste SM-titel genom att bromsa upp några av de bättre i klassen, däribland den tidigare mästaren så att denne kom ur spelet. Utmärkt samspel mellan klubbkamrater att bädda för varandra på så sätt. Närmast kanske Edvin bäddar för Kjell. Senare lade Edvin sig till med även 1961 års SM-titel i bantam i den fria stilen.

Vid sidan av de individuella nacksvingarna, nedbrytningarna och flygande marorna har våra brottare gjort laginsatser av stora mått och vunnit sin zon i den allsvenska serien med möjlighet att ytterligare hävda sig som landets ledande i branschen. Utöver vårt A-lag har våra B-brottare också varit starka i nyborna och lagt diverse folk på rygg med följd att Djurgården även här tillhör avdelningen seriesegrare. Att det på sistone kommit besked att det hus vid Döbelngatan i vilket våra brottare hör hemma inom kort måste rivas kan måhända ha sin förklaring i att källarvåningen utsatts för våldsamma påfrestningar genom allt dunkande i mattan våra brottare emellan.

- Ur vårt historiska arkiv -

Djurgårdens allra första konståkningssektion (för 15 år sedan) bestod av en enda aktiv åkare — Maj-Britt Röningberg. Här ses isprinsessan på väg till en uppvisning i Uppsala sekunderad av sin "manager" Kalle Liliequist (t.v.) och med "förkläde" i form av Morgontidningens dåvarande sportchef Gunnar Roos.

HANDBOLL:

Ett strålande år finns här att redovisa. A-laget, som i följande lämnade elitserien bakom sig och gick upp i division III, lade sig i ett tidigt skede i täten av tabellen. Vecka efter vecka gick och laget fortsatte att parkera på första platsen, och till slut började man bli övertygad om att seriesegern fanns inom räckhåll. Sin klass fick vårt lag ett extra tillfälle att demonstrera i en DM-match mot AIK med följd att svartingarna trots sin officiella allsvenska kapacitet kammade noll. Expertisen utlovade i samband med den glada händelsen, att Stockholm nästa år inte skulle behöva sörja så mycket över att AIK åkte ur allsvenskan enär Djurgården i stället skulle gå upp i division II och därmed garantera ett par fina arvfjädersmatcher på handbollsavdelningen. Just när Djurgården lade in högsta växeln för att ordna den här seriesegern hände sig emellertid så olyckligt att laget splittrades på ett par platser i samband med militära övningar och mer behövdes inte för att Lidingö skulle smyga sig förbi på utsidan och vinna serien på något bättre målskillnad. Starkt i alla fall av vårt nyuppflyttade lag. Nästa år är det moget ta det avgörande steget. Återväxten på B- och juniorfronten garanterar detta.

SKIDOR, BACKE OCH SLALOM:

Säsongen har på olika sätt varit motig och därtill har i första hand klimatet som inte varit oss nådigt bidragit. Inte nog med att vintern kom sent, när den väl kom anlände den utan snö och träningsmöjligheterna var närmast hopplösa. Att under sådana förhållanden bygga upp någon storform hos våra hoppare var mer än besvärligt, men det mesta möjliga åstadkoms i alla fall och i en rad tävlingar hann framför allt Lill-Holger Karlsson, Sune Holmberg och Toivo Laurén visa att än lever de gamla gudarna. Lill-Holger var vår bäste man vid SM med en 4:e plats och vårt lag hoppade ihop till en 3:e placering.

På juniorfronten ses kanske inte ännu någon ljusare framtid, och vid Filipstads-mästerskapen fick vi nöja oss med en 38:e plats för Inge Bergseth, en 49:e och en 61:a plats för våra övriga två, men även här ligger den stora orsaken i besväret med att det inte finns någon vinter att lita på i Stockholm. Även en aldrig så energisk sektionsstyrelse kan på den punkten göra några trollkonster.

Även slalomsektionen har naturligtvis lidit av klimatets ogästvänlighet, vilket fört med sig att den inkomstgivande skidliften i Saltsjöbaden inte blivit den guld-

gruva, som man vet att den kan bli. Tävlingsmässigt har slalomsektionen dock förstått att hävda sig synnerligen väl. Kathinka Frisk glädde i följ med att erövra sitt andra SM i störtlopp, och när det var dag för 1961 upprepade hon sin triumf och vann sitt tredje mästerskap. Samtidigt vann hon den s.k. trekombinationen, vilket i internationella sammanhang belönas med en mästerskapstitel men som här i Sverige, där man alltid skyndar långsamt, inte fått officiell prägel ännu. Men hon tog det särskilda pris som är uppsatt för denna mångsidiga förmåga att ta sig utför branta backar, nämligen 1 st. ren, rökt sådan.

Utöver det att det på detta sätt kom socker i botten på en motig säsong för våra skidåkare kom det i vanlig ordning ett antal postförskott till vårt kansli från Mora som bevis på att vi alltså har vanliga skidåkare. Postförskotten är den vanliga följden av att man passerat målet för Vasaloppet. Hur långt efter de stora laggklämmare man än anländer står fotografierna troget på vakt för att hugfästa minnet av varje Vasaloppsåkare 9 mil och för att själv tjäna en slant.

Så om Djurgårdens längdåkare inte står

i några officiella prislister, finns vi i alla fall med i Mora-fotografiernas inkomstverifikationer.

KONSTÅKNING:

Våra krumeluråkare har lagt ytterligare en framgångsrikt säsong bakom sig och i samband med både tävlingar och uppvisningar avslöjat, att den dag inte är långt avlägsen, då det kan bli ett blårandigt inslag i en verkligt kvalificerad prislister. I det fallet knyts särskilt stora förhoppningar vid en flicka, som året om bor utomlands och har förmånen av en proffstränare vid sin sida. Dessbättre behöver konståkarnas privata kassa inte sitta emellan för den sakens skull. Den aktuella stjärnan heter Ann-Margret Freikäck och bor i Lausanne, vilket kanske kan vara en liten nyhet även för konståkningssektionens inre krets. På hemmafronten har emellertid som sagt en rad lovande plantor fortsatt att utveckla sig i rätt riktning och särskilt stora förhoppningar knyt kring Christina Carlsson. Sektionen sjuder av liv och lust.

ORIENTERING:

Energiskt arbete på den inre fronten och lovande framför allt på juniorsidan. Utåt mest uppmärksammade engagemang

i samband med 10-mila, där en placering på rätt sida om 100-strecket nåddes. Ett kvalificerat jubileumsarrangemang var Djurgårdsnatten ute vid Kisala, där segen visserligen inte blev vår men det berodde till stor del på att alla krafter disponerades för att göra en rekordtävling i vilken alla stororienterare skulle trivas. Och förvisso trivdes de. Björn Ödqvist har blivit stor grabb och Tore Eriksson vann hårda grabbars lopp. Många ungdomar har slutit sig till skarorna och ställt upp till start. Tänk när dessa också kommer i mål suckar orienteringsstyrelsen i sin årsrapport.

CURLING:

Sektionen förekommer inte i stora rubriker men för därmed ingalunda någon tynande tillvaro. Intresset är stort bland de aktiva och vid inte så få tillfällen har de våra sopat och curlat bättre än sina motståndare. Vad det lider finns det anledning räkna med att även våra curlare skall börja bidra till att trängseln i vår prismonter blir ännu större.

FRI IDROTT:

Vår billigaste sektion med en årsomsättning på 10 kronor, vilket är medlems-

- Ur vårt historiska arkiv -

Forna tiders idrottsstjärnor framträdde gärna med hela sin medaljsamling på bröstet. Här är Djurgårdens bästa skid- och skridskolöpare (herrarna i mössor) samlade hos fotografen i sällskap med våra starkaste brottare och allmänna idrottsmän. Som synes snålades det inte med medaljer. Det gällde att ha breda bringor för att härbärgera alla "plattorna". Egentligen är det bara den lille allmän-idrottsmannen (sittande längst till höger) som inte ståtår med någon medalj på bröstet, men i stället visar hans tröja en så konstnärlig brodyr kring DIF-bokstäverna att han är värd ett extra studium.

AKTIEBOLAGET

SLEIPNER

THULEGATAN 40—44. TELEFON 349980

Sophämtning

Gårdsrenhållning

Snöplogning

Industrihämtning med
”Storbehållare”

Grus Kvastar Sopbehållare

Sopsäckar Kloakskopor

Åkeri – Byggnadsställningar

avgiften i Svenska Friidrottsförbundet. För dagen inga allvarliga planer på att införskaffa något löparstall.

DAMSEKTIONEN:

De av våra kvinnliga medlemmar som inte är engagerade i störtlopp, bordtennis, konståkning, orientering och fäktning, har i sin egen för vanligt karlfolk helt förbjudna sektion arbetat hårt och energiskt. Visserligen finns inga mästerskap att rapportera, men diverse goda framgångar har i alla fall kunnat bokföras i framför allt handboll och bandy. Mera skall det bli har flickorna lovat varann. Handbollens juniorlag kom tvåa i sin grupp, och B-flickorna hämnades bl.a. på Lidingsö genom att ta revansch för 1—2-förlust i serien med en seger på 6—0 för att omsider nå ända till kvartsfinalen i cupturneringen, där Enskedefältet fick våra kickor att bita i gräset. Det ligger i sakens natur när man möter Enskedefältet.

DEN NYA SEKTIONERNA:

Vid 1960 års årsmöte fick vi tillökning i Djurgårdens redan då stora familj genom att tre nya sektioner såg dagens ljus. En och annan skakade kanske på huvudet över denna trillingfödsel och här och var i de alltid lika påpassliga tidningsbladen utmålades Djurgården som jätten Gluff-Gluff, vilken snart skulle föräta sig och spricka på kuppen. Det fanns emellertid prima livskraft i de tre nya telningarna. Deras föräldrar hade hugnats med beskedet att de inte kunde påräkna några barnbidrag. I stället skulle de få klara sig själv och skrapa ihop rörelsekapitalet på egna idéer. Efter detta första år kan man i största allmänhet konstatera, att de nya sektionerna inpassat sig på ett högst trivsamt sätt i vår familjekrets. Om de också inte kunnat undgå att få ett och annat bidrag ur huvudkassan, har de tagit goda initiativ för den egna försörjningen. Därtill har de visat sig slagfärdiga på tävlingsfronten. Djurgården har med andra ord haft glädje av sina nya telningar.

TENNIS:

Tennissektionen satsade högt från början. Ett av projekten hette Saltsjöbads-spelen. Det var stort tänkt, och det blev också ett förnämligt evenemang i samarbete med bl.a. de två andra nya sektionernas fäktning och cykel. Enda felet, och ett väsentligt fel, var att publiken inte hittade ut till Saltsjöbaden och att därmed ekonomiserandet av evenemanget inte blev vad man hoppats. Sportsligt sett blev det emellertid en stor triumf och skapade respekt för Djurgården som arrangörer.

CYKEL:

Cykel blev en sektion i Djurgården under stora rubriker av det skälet, att en handfull kända pedaltrampare begärde sitt inträde i vårt just då obehagliga stall. I fortsättningen blev det stora rubriker av den betydligt mer glädjande anledningen att dessa nyblivna djurgårdare snabbt visade sig så väl trivas i vår förening, att de cyklade till sig diverse vackra framgångar. Herbert Dahlbom vann inte bara Mälaren runt på ny rekordtid, han vann SM på 5 mil, han blev olympisk

DU HAR VÄL INTE GLÖMT

att betala din medlemsavgift? I annat fall: betala den redan i dag! Annars är du ingen Djurgårdare.

representant och mycket annat i sällskap med Oswald Johansson och Gunnar Göransson.

Svenska lagmästare på 5 mil blev också denna trio. Oswald vann danska 3-dagarsloppet och blev tvåa Tunisien runt såsom en ökenrampare av det slag inte ens gamla gråhåriga kameldrivare upplevt. Att de våra dominerat de stockholmska prislistora torde vara överflödigt att nämna.

FÄKTNING:

Vår tredje nya sektion har också gått på med pukor och trumpeter och kommit de mera traditionella fäktningsskretsarna att höja på ögonbrynen och undra vad det är för en gökunge man fått i sitt bo. En del vackra internationella stötar har Åstadkommit av de våra, och inom Stockholms distrikt har Djurgårdens namn trängts på prislistora.

Orvar Lindvall följde med det svenska värjlaget i olympiska ärenden till Rom, där han med fyra individuella segrar av fyra möjliga mot Belgien fick betyget att ha fullkomligt chockat sina motståndare genom sin förmåga att explodera i attackerna. I de fem uttagningar som föregick de olympiska proven blev han för övrigt 3:e man. Axel Wahlberg blev tvåa vid juniorerna världsmästerskap i Leningrad och bäste svensk i Europas kanske största värjtävling i Milano om "coppa di Spreafico". Ovanpå det vann han juniorernas SM på värja. Tre DM-titlar blev Djurgårdens genom Orvar Lindvall på värja, Elin Eckerbom på damflorett och Gunilla Tollbom på juniorflorett.

Ett extra omnämnande för god tränargärning åt Bela Rerrich.

INTERNATIONELLT:

I den mån det inte tidigare i denna rapport berättats därom är att konstatera att Djurgårdens även under den gångna säsongen varit flitig leverantör till diverse internationella uppgifter. Landslagen i fotboll och ishockey har ofta varit blårandiga i så hög grad att halva landsorten fått fnatt av sorg och ansett livet tämligen meningslöst. Det är med glädje man konstaterar, att de våra väl hävdade sig och varit förnämliga representanter för Djurgården. Vad skulle tennis varit utan Jan-Erik Lundqvist, bordtennis utan Björne Mellström, fäktning utan Acek Wahlberg och Orvar Lindvall, brottning utan Edvin Vesterby och Sture Söderqvist för att nu nämna några vid sidan av fotbollens och ishockeyns internationella djurgårdare.

ÖVERSTYRELSEN:

Efter 1960 års årsmöte hade följande överstyrelse utkräsliserats:
Åke Dunér, ordf.
Alf Lundquist, vice ordf.
Bo Hedvall, skattmästare
Karl Liliequist, sek.
Hilding Lövdahl
Sten-Otto Liljedahl
Henry Nord

Stora uppgifter väntade både styrelsen och föreningen i sin helhet men dessvärre skulle det ganska snart visa sig att vårt 70:e år skulle bli ett hårdarbetat år. På grund av sjukdom måste Dunér stiga ned från kommandobryggan och något senare anmälde Liljedahl och Nord sig hindrade att delta i styrelsearbetet. Med en sådan åderlätning fick resterande del av styrelsen händerna fulla och för att inte gå överstyr ansåg sig den kvarstående kvartetten behöva höja ett SOS och inkalla förstärkning i form av de tre adjungerade krafterna Gunnar Rinman, Gösta Gimme och Arne Malmgren.

Att styrelsen med denna bakgrund kanske inte i alla sammanhang motsvarat allas krav och fordringar har den förvisso övertygats om. I den mån det kan vara tillåtet att i dylikt sammanhang försvara sig torde styrelsen bara vilja ha sagt att den gjort så gott den kunnat och efter vad den bedömt vara rätt och riktigt för föreningen.

Styrelsen har instiftat en särskild jubileumsmedalj för att celebrera våra 70 år med mottot "för ungdomens fostran".

Styrelsen har vidare framfört sina gratulationer till mängder av prominenta medlemmar i anledning av deras födelsedagar och andra evenemang, däribland prinsessan Birgitta i samband med hennes förloving med en manlig tysk kollega.

Även i andra rutinsammanhang har styrelsen vidtagit sina mått och steg.

Vi har i dag 70 växlingsrika år bakom oss. Aldrig har vår förening haft ett så talrikt antal aktiva i gång på olika fronter. En utveckling som väl aldrig de som en gång stiftade vår förening ens kunde drömma om. Bakom denna utveckling ligger kopiösa mängder av uppoffrande oegennyttigt arbete av dem som satts att leda föreningens öden, av folk som i allmänhet jobbat i det tysta och aldrig ifrågasatt att ens få ett tack. De har trivts med att känna detta att de i alla fall bidragit till att göra något för Djurgården. Till alla dessa ledare i framför allt sektionssstyrelserna, till andra funktionärer, till understödjare i Sällskapet Gamla Djurgårdare, till männen och kvinnorna i vår supporterklubb och till över huvud taget alla goda vänner och sympatisörer i vår blårandiga krets går därför ett enkelt och uppriktigt tack. Utan allas hjälp och stöd skulle Djurgården snabbt försvinna från det synfält, där vi alla älskar att ha vår förening.

Ibland blåser det hårda vindar kring vår förening. Konkurrenterna blir allt ivrigare i jakten efter vår skalp i den mån våra segrar och framgångar hopar sig på hög. Skadeglädjen är aldrig större från dessa konkurrenter när vi är ute i motgångshändelser. Framtiden behöver inte ses i mörka färger om också konkurrensen kommer att hårdna ytterligare, men förutsättningen för en fortsatt lycklig seglats med vår Djurgårds-skuta är att vi är storsinta mot varandra, håller varann i handen och alltid är beredda att ta nya tag. Det är utåt vi skall fightas för att kunna hålla Djurgårdens fana högt. I vissheten att varje äkta djurgårdare skall vara beredd till ytterligare ansträngningar och uppoffringar tillåter sig överstyrelsen tro att Djurgårdens 70 år är en milstolpe till den kanske största utvecklingen i vår mångskiftande historia.

(Ur årsberättelsen 1961
av Karl Liliequist)

JAN-ERIK LUNDQVIST

Ett föredöme för våra juniorer

En vårdag för omkring 11 år sedan kom jag gående utmed Tennisstadions vackra utomhusbanor för att titta på Majspelen och råkade därvid passera bana 7. Där pågick en match mellan nuvarande professorn i straffrätt, Lars Welamsson, och vår då mycket lille Jan-Erik Lundqvist. Jan-Erik spelade redan på den tiden stortennis ehuru "i miniatyr", eftersom hans kroppstorlek och ålder icke medgav något annat. Det oaktat — eller kanske just därför — fick han den dagen icke någon utdelning för sina vackra slag mot tålmodigt lobbade Welamsson. Då jag passerade banan vände sig Jan-Erik till mig under ett ögonblicks paus och utbrast med gråten i halsen: "Snälla fabror Richard, vad skall jag göra?"

Detta sammanträffande är ett av de första minnen jag har av min långvariga vänskap med Jan-Erik. Jag minns också, att jag på Jan-Eriks fråga svarade, att eftersom han inte hade någon utdelning för sina vackra slag, han i stället med sin stora säkerhet borde försöka trasa sönder motståndarens spel genom att lobba verkligt höga lobbar. Resultatet av mitt råd blev också förbluffande: Jan-Erik lyckades vända sitt underläge 1—6, 0—4 till en seger med 1—6, 6—4, 6—0. Från den dagen har också Jan-Eriks förtroende till mig varit mycket stort, ibland kanske alltför stort, vår vänskap har under åren vuxit sig allt fastare, och har jag kanske blivit något av en "storebror" för Jan-Erik.

Det är därför en stor glädje för mig att nu kunna konstatera, att Jan-Erik, som i april fyllt 24 år — trots de motigheter och de stora besvärligheter Jan-Erik under sin uppväxttid faktiskt haft — utvecklat sig till en väluppfostrad, trevlig, lojal och bra ung man, som enligt min mening är ett föredöme för juniorer och elit.

När vår lilla sektion startade sin egentliga verksamhet på hösten 1959 genom att första gången deltaga i allsvenska serien, fanns i sektionen endast fyra aktiva manliga spelare, som kunde ha någon möjlighet att överhuvudtaget vinna någon match. Då Jan-Erik i samma veva råkade ut för en meniskskada, som tvingade honom till operation, var Jan-Erik mer förtvivlad än någon av oss övriga. Han var rädd för att vi skulle förlora någon match, medan han var borta, och praktiskt taget tvingade oss att begära anstånd med att spela de viktigaste av de kvarvarande matcherna till dess han kunde vara med. Detta visar tillfullo Jan-Eriks solidaritet mot föreningen och mot sina klubbkamrater. Det torde väl vara överflödigt att här säga, att vi också vann serien mycket tack vare Jan-Erik.

Ett mycket bra exempel på Jan-Eriks

känsla för föreningen är en liten episod, som inträffade i Köpenhamn i februari 1960:

Strax efter det Jan-Erik vunnit finalen i Internationella Skandinaviska Mästerskapen överhopades han med gratulationer men utbrast då spontant, tillfrågad om han var lycklig över sin stora framgång: "Ja, men Djurgården vann också allsvenska serien div. 3 inomhus."

In i styrelsen!

Sistlidna september dök Jan-Erik upp på mitt kontor, och vi kom därvid att diskutera vissa sektionshändelser. Då jag nämnde att vi skulle ha ett styrelsesammanträde samma dag, frågade Jan-Erik: "Varför kan inte jag få vara med?" Då jag upplyste honom, att sammanträdet endast avsåg styrelseledamöterna, bad Jan-Erik att få komma med i styrelsen för att i så fall ta hand om juniorerna.

I enlighet med sin önskan blev Jan-Erik med glädje invald i styrelsen vid sektionens årsmöte i september och utsågs till juniorledare.

Man torde förstå den entusiasm, som våra små juniorer fick, då plötsligt en av världens bästa spelare dök upp på deras träningstimmar, började träna med dem och ge dem lektioner och lärdomar såväl beträffande spel som beträffande uppförande och taktik.

Att Jan-Erik på sektionens årsmöte beredvilligt ställde sig till förfogande för att hålla föredrag beträffande sina resor och även i förväg gav ut en mycket intressant promemoria till juniorer och elit beträffande träning, tävling och uppförande är typiskt för Jan-Eriks solidaritet och klubbkänsla.

Jan-Erik har under sektionens gångna tid varit ett utomordentligt stöd för sektionsledningen, ett föredöme för såväl elit som juniorer beträffande hur man skall träna och hur man skall uppföra sig på och utanför banan. Det är därför en värdig person, som å vidstående bild motta-

ger Internationella Klubbens hedersnål av Konungen. Denna hedersutmärkelse utdelas för tre saker: bästa spelarprestation, bästa uppförande på och utanför banan samt bästa kamratanda. Dessa tre ingredienser är önskvärda för varje idrottsman, och Jan-Erik besitter alla dessa tre egenskaper och framstår därför för dem, som känner honom väl, såsom ett föredöme för sina klubbkamrater.

Jan-Erik — föreningens bästa idrottsman år 1960?

Förutom sina karaktärsenskaper har Jan-Erik under år 1960 haft sitt livs största idrottsliga framgångar och kanske också varit föreningens bästa individuella idrottsman. Även om man tager i beaktande att Jan-Erik 1958 besegrade dåvarande världsmästaren Cooper i dennes hemland Australien och 1959 besegrade det årets världsmästare Frazer m.fl., har Jan-Erik under år 1960 haft än större storartade framgångar.

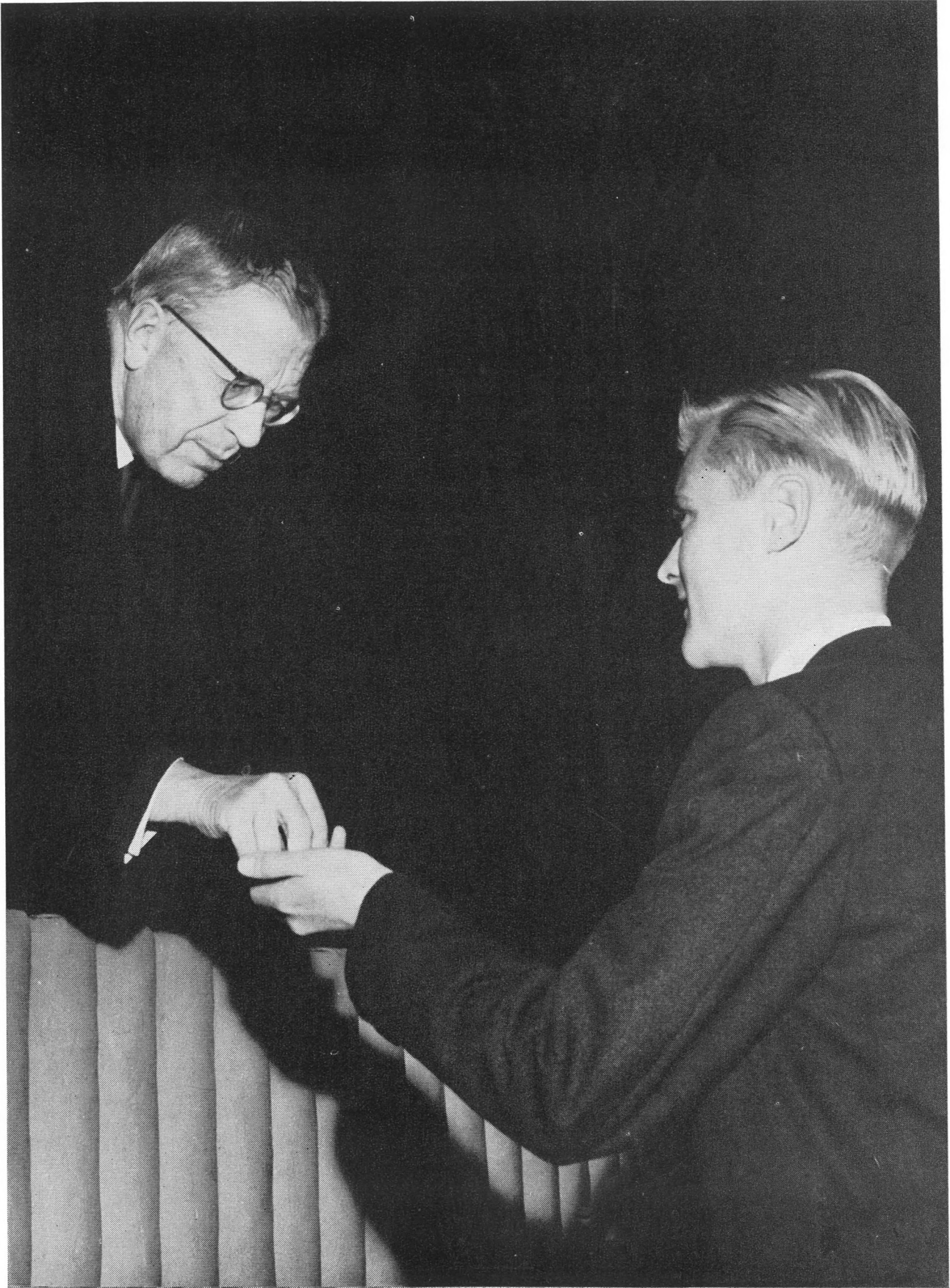
Vid Internationella Skandinaviska Mästerskapen i Köpenhamn i februari 1960 erövrade Jan-Erik således den åtråvärda mästerskapstiteln i singel med segrar över bl.a. Pietrangeli, Kurt Nielsen och Torben Ulrich.

Vid inomhus-SM i april 1960 i Göteborg erövrade Jan-Erik tillsammans med Schmidt dubbeltiteln och gick till semifinalen i mixed. I singeln fick en genomförkyld Jan-Erik stryk av Schmidt i finalen.

Jan-Erik har varit det svenska ankarret i David Cup och vunnit åtta av de nio singlarna med segrar bl.a. över samtliga tyskar och sydafrikaner, fransmannen Darmon, litalienarna Sirola och Tachini m.fl. Han har vunnit tre av de fyra Davis Cup-dubblarna.

I de internationella italienska mästerskapen i Rom nådde Jan-Erik semifinalen, där han förlorade mot Ayala.

I de inofficiella världsmästerskapen i

H.M. Konungen utdelar Internationella Klubbens hedersnål till Jan-Erik Lundqvist.

ETT STARKT TENNISÅR

Sedan januari 1960, då tennissektionens senaste artikel avfattades, har tennissektionen utökat sin verksamhet, och framgångarna ha varit stora.

Sektionens bästa spelare, Jan-Erik Lundqvist, kommer att behandlas i en särskild artikel i denna tidning och kommer därför i fortsättningen allenast att nämnas i förbigående.

SM inomhus 1960

Vid inomhus-SM i Göteborg i april 1960 representerades föreningen av Martine Zacharias och Jan-Erik. Martine erövrade en semifinalplats i singel och gick tillsammans med Jan-Erik även till semifinalen i mixed.

Allsvenskan utomhus m.m.

Till utesäsongen erhöll föreningen ytterligare förstärkningar genom bl.a. Mal Fox, USA (numera bosatt i Stockholm),

Wimbledon nådde Jan-Erik kvartsfinalen, där han likaledes fick stryk av Ayala — dock mycket knappt.

Vid de stora internationella tävlingarna i Travemünde erövrade Jan-Erik vandringenspriset för alltid efter finalseger över världsstjärnan Krishnan från Indien.

Vid de internationella tyska mästerskapen i Hamburg (där praktiskt taget hela världseliten deltog) gick Jan-Erik till finalen, där han knappt förlorade mot Pietrangeli.

Att Jan-Erik dessutom gick till finalen i vår egen Saltsjöbadstävling är väl för alla känt — dock må väl här sägas ifrån, att det var en rätt stor besvikelse, att Jan-Erik icke lyckades hemföra segern.

Jan-Erik har även under hösten inomhus representerat Sverige i samtliga Kings Cup-matcher och vunnit alla sina singlar och samtliga dubblar utom en.

Å den officiella svenska rankinglistan är Jan-Erik givetvis upptagen som etta, å den officiella europaeliten är han upptagen som tvåa efter Pietrangeli, och å den inofficiella världslistan för en-touscas-banor är Jan-Erik upptagen såsom femma.

Säg mig den idrottsman i föreningen, som kan uppvisa bättre resultat under det gångna året!

Jan-Erik är således icke blott en idrottsman av stort format, han är också en sällsynt bra kamrat, en bra människa och ett föredöme för sina yngre föreningskamrater. Tennissektionen och icke minst jag själv vill gärna tacka Jan-Erik för vad han betytt och betyder för oss, och vi hoppas, att de yngre idrottsmännen i föreningen skall följa Jan-Eriks lysande exempel.

Richard

Katarina Frenelius, Borås, Ingemar Ingvarson, Laholm, och John Anders Sjögren, Herrljunga.

Vårt herrlag (Ingvarson, Sjögren, Stig Bjarnemark, Uno Bjarnemark och Björn Törsleff) vann utan matchförlust div. 3 A östra i allsvenskan utomhus, och vårt damlag (Martine och Katarina) vann likaledes utan matchförlust div. 2 i allsvenskan och återfinnes sålunda denna vår i div. 1.

I maj-spelen gick Fox och Sjögren till finalen, där Fox vann. Fox och Sjögren vann dessutom herrdubbeln.

Saltsjöbadsspelen

Denna tävling arrangerades av tennissektionen och fäktsektionen med benäget biträde av cykelsektionen.

Tävlingarna avhölls i strålande vackert väder. Tyvärr var kanske vädret alltför vackert, och bidrog nog detta till att publiken i viss mån svek. Att tävlingarna blev en stor sportslig framgång har omvittnats av den församlade internationella eliten, som såväl skriftligen som muntli-

gen uttalat, att våra tävlingar var bland de bäst arrangerade och trevligaste tävlingar vederbörande någonsin besökt.

Ur föreningens synpunkt nåddes också betydande framgångar. Sjögren besegrade sålunda oväntat australiensaren Alan Lane i första matchen. Jan-Erik gick till finalen, där han dock något oväntat förlorade mot Jackie Brichant, Belgien. Mal Fox gick tillsammans med Lane till finalen i herrdubbel. Vårt dampar, Martine och Katarina, besegrade också i finalen svenska mästernorna Solveig Gustafsson och Maud Nordqvist från Göteborg, varjämte Martine vann damsingeln efter ett spel som lovar gott för framtiden.

Båstad m.m.

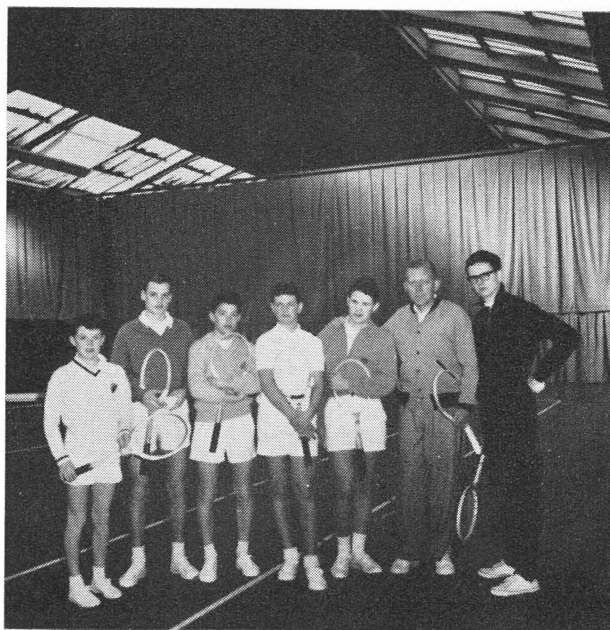
I Båstads A-klass gjorde Ingvarson och Sjögren en storslagen insats. Ingvarson nådde finalen i singel och vann tillsammans med Sjögren herrdubbelklassen. Sjögren vann dessutom mixedklassen och blev trea i singel.

Under sommaren ordnade sektionen en underbar turné i Schweiz, Italien och Österrike och hedrade därvid föreningens färger.

Vår enda oldboy, Stig Bjarnemark, blev distriktsmästare i singel såväl inomhus som utomhus för år 1960.

SM utomhus

I SM utomhus ställde Ingvarson till med storsensation genom att i första matchen besegra såsom fyra utlottade Birger Folke

Rikstränaren, Bill Luflers sista lektion före återresan till Amerika. Fr. v. C. Häsler, B. Svederman, R. Bernow, T. Zacharias, B. Svedin, Bill Lufler och vår juniorledare B. Törsleff.

och nådde därefter kvartsfinalen. I samma tävling lyckades Katarina nå en hedrande semifinalplats i singel.

Martine kunde tyvärr inte starta i SM och har överhuvudtaget inte spelat tennis sedan slutet av juli månad på grund av "lycklig tilldragelse".

Inomhussäsongen

Från och med inomhussäsongen har sektionen utökat sin verksamhet ytterligare. Vi har sålunda icke mindre än 21 juniorer, varav 6—8 synes oss verkligen lovande för framtiden.

Ingvarson har tillsammans med Jan-Erik representerat Sverige i Kings Cup mot Polen.

I allsvenska serien har vi fortsatt vår frammarsch och utan matchförlust vunnit jämväl div. 2 inomhus, och har vi sålunda på kortast tänkbara tid nått allsvenska serien div. 1. I allsvenska laget har deltagit Fox, Ingvarson, Sjögren, Uno Bjarnemark, Stig Bjarnemark samt vår bästa junior Benkt Svederman.

I november arrangerade vi tillsammans med AIK en klubbmatch mot specialklubbarna SALK och KLTK, därvid vi tillsammans med AIK besegrade specialklubbarna. Det hela blev en gemytlig och trevlig kväll för de fyra storklubbarna — något som gav mersmak.

Vid Skandinaviska Mästerskapen i Helsingfors i februari månad representerades vi av Katarina och Ingvarson, som icke blev helt utan framgångar i den hårda konkurrensen.

Sektionen har vidare haft sina första klubbmästerskap under februari månad, där Ingvarson vann seniorklassen efter hård strid med Sjögren och Fox. Jan-Erik föredrog att skaffa sig kondition i Vålådalen. Juniorernas KM vanns av 16-åriga Benkt Svederman efter finalseger över 12-åriga, mycket lovande Roger Bernow.

Tilläggas må att vi erhållit arrangörskapet för SM utomhus, och kommer dessa tävlingar att avhållas i Saltsjöbaden den 12/8—20/8. Vi hoppas, att dessa tävlingar skall ge oss ytterligare "en fjäder i hatten".

Den optimism, som återspeglades i vår föregående artikel, synes sålunda icke ha varit helt obefogad, varför vi fortsätter med vår optimism även för den kommande säsongen.

Richard

P.S. Vid den i skrivande stund avslutade SM-tävlingen inomhus 1960 blev Katarina svensk mästarinna i singel och nådde tillika finalen i damdubbel.

D.S.

Den gamla Djurgårdseken

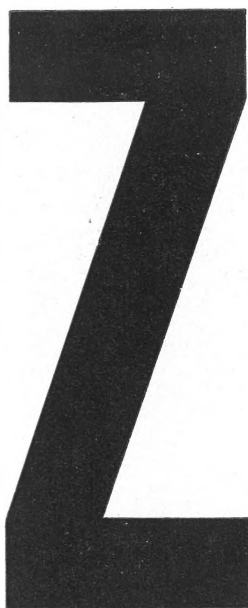
symboliserar vår förening. Det här exemplaret var betydligt yngre år 1891, då Djurgårdens Idrottsförening såg dagens ljus i skuggan av de ekar som kringgärdade det lilla konditori på Djurgården, där våra stiftare höll till och beslöt att bilda föreningen. Här har vår förre ordförande SVEN LARSON letat sig ut på Djurgårdens mark och pekar med berättigad stolthet ut en av de gamla historiska ekarna.

MEDLEMSAVGIFTER

för Djurgårdens Idrottsförening utgör för medlem under 18 år kr 5:—, för medlem över 18 år kr 15:—. Ständig avgift för medlem som tillhört DIF i minst 10 år är kr 100:—.

Medlemsregistrets postgiro: 50 53 22

SHELL
servicestation
Z-garaget
(Skattehuset)

Ni som arbetar, handlar eller uträttar något annat på Söder, löser parkeringsproblemen genom att lämna in bilen hos Z-garaget i skatte-skyskrapan. Under tiden kan vi se över Er bil så att den är i topptrim tills Ni behöver den. Parkeringsmöjligheter finns alternativt per timme, dag, natt eller månad.

Stationen har fullständig service vilket bl. a. innebär:

- Shell Bensin med ACI
- Nya Shell X-100 Multigrade
- Rundsmörjning enligt Shell smörjservicesystem
- Biltillbehör för bättre biltrivsel

Välkommen in till oss nästa gång Ni har vägarna förbi!

garaget

i Skattehuset
infart från Åsögatan
Tel.: 41 70 00
Stockholm Sö

Nisse Ramm berättar boxningsminnen

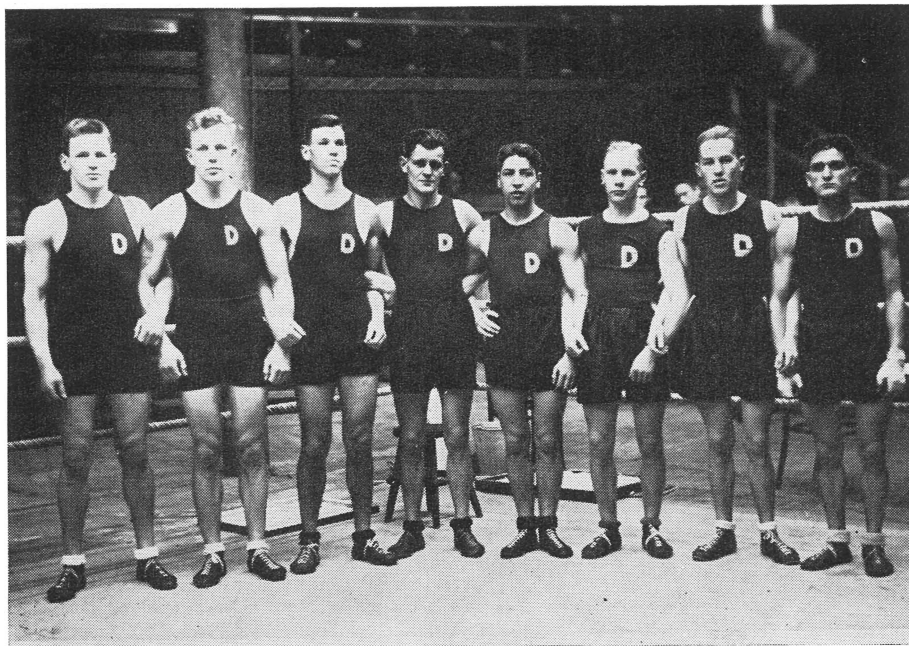
”Tack för kaffet på Cirkus”

icke är man fattig på minnen från åren som amatörboxare i Djurgårdens Idrottsförening. De gladaste och trevligaste minnena som boxare har jag från tiden i Djurgårdens träningslokal. Det var på den tiden när det väl icke fanns en grabb i Stockholm som icke sökt pröva lyckan, med handskarna på. Att jag kom dit och började med boxning berodde endast på tillfälligheter. Som Östermalmsgrabb måste det naturligtvis bli Djurgården eftersom den klubben i andra avseenden alltid varit min favoritklubb. Det fanns redan på den tiden bara att välja mellan Djurgården eller AIK. Djurgårdare har jag varit allt sedan jag som liten grabb såg mina första fotbollsmatcher i gamla Idrottsparken, där Stockholms Stadion nu står. Jag var väl icke mer än en sex, sju år då. Att jag hamnade i boxningen förvånade nog de flesta som kände den litet menlösa grabben som hellre smög sig undan när det började osa hett i gänget och en s.k. ”snyting” var på väg. Djurgården hade på den tiden sin träningslokal i Östra Real-läroverket på Karlavägen cirka fem minuters väg från mitt hem och helt naturligt skulle man vara med i den klubben.

Jag skrev in mig i klubben och blev en medlem, vilket bara det var en sensation för den grabben. Jag har ett svagt minne av att det var med en viss bävan, för vad jag hade givit mig in på som jag en kväll inträdde i den lokalen. Jag kände icke mycket till boxningen och hade aldrig sett en riktigt boxningsmatch. Och en tankeställare fick jag mig en av de första dagarna, då jag såg hur det var att träna boxning. Där fanns en liten snäll grabb som tränade oerhört hårt, iklädd en mångfald av tröjor och kalsonger, han skulle ned i vikt till en viktig tävling. Han hade avverkat sitt träningsprogram som han trodde, då tränaren sade till att han skulle avsluta med ett par ronder rephoppning. På den tiden fanns inget som hette protester utan det var bara att lyda tränaren. Det vara bara: ”Värre kan du, hårdare, hårdare!” ”Värre fart på repet!” Jag såg att grabben led och rätt som det var började tårarna att rinna nedför grabbens kinder. Tårarna rann, men repet gick, och ett slut blev det icke förrän tränaren sade ifrån att det var bra för i dag. Jag skule vilja se den grabb som underkastade sig den behandlingen i dag. Och jag undrade om jag icke kommit på en plats där jag icke passade.

Tränaren var ”Konte” Jonsson, med all säkerhet den bästa amatörtränare Sverige någonsin har haft. Och grabben det var Harry Wolff, då en liten grabb på cirka 50—60 kilo och nog en av de mest tekniska boxare vi någonsin har haft, ja, kanske den bästa. Det förundrar väl ingen att jag den gången tänkte mig ganska noga för.

Hur det var, började jag bli ett ämne under ”Kontes” ledning och det blev dags

Starkaste klubblaget i boxning förfogade Djurgården över 1924 med bl.a. 5—3-vinst över Sparta från Köpenhamn. Här har våra knytnävsmän radat upp sig med från vänster: Nisse Ramm, Niels Ericsson, Calle Sjöstrand, Oscar Kjällander, Harry Wolff, Gösta Dahlberg, Jan Rydberg och O. Pettinelli.

att för första gången uppträda inför publik. Denna första gång vid en tränings-tävling i träningslokalen. Jag skulle möta en jämnstor grabb som hette ”Björn-ungen” Johansson. En sympatisk och trevlig idrottstyp, väl bevandrad i ett flertal idrotter, bl.a. framstående ishockey- och bandymålvakt. Aldrig glömmer jag stunden före jag skulle upp i ringen. Aldrig har det i samband med boxning funnits en mer nervös grabb och jag genomgick de mest helvetiska kval innan det slutligen var dags att äntra ringen. Efter det gong-gongen ljudit blev det annat av, här gällde det att slå ifrån sig så gott som möjligt. Hur det blev med boxningen har jag ingen aning om men till min stora glädje var det visst jag som träffade mest och bäst. Det gavs och togs utan tanke på vad som präntats in i skallen om gardering och att man skulle skydda sig själv. Vi två blev litet av en attraktion på dessa återkommande tävlingar. Jag var väl världens olyckligaste grabb en gång när jag gav honom en präktig ”blå-tira” som han hade ett mycket stort bekymmer för. Han tränade nämligen boxning trots att han blivit förbjuden av sina föräldrar att göra detta. Det klarades visst av med en liten nödlögn om en för-lupen bandyboll, tror jag. Vad resultatet blev av den avklaringen vet jag icke men ”Björnas” försvann från träningslokalen.

Ett minne värt att särskilt komma ihåg var när Djurgårdens boxare i en klubbmatch slog Sparta, Köpenhamn, med 5—3. I samband med den var jag med i en kul vadhållning. Niels Ericsson och jag skulle avsluta klubbmatchen, han i lätt tungvikt och jag i tungvikt. Vi kom överens om att den som hade längst att göra med sin motståndare skulle bjuda den andre på

kaffe. De föregående matcherna hade alla avgjorts på poäng i glansfulla matcher. Vi var litet nervösa och kom på att hålla vad för att ha något att snacka om inför det som väntade oss. När Niels gick ut var resultatet av matcherna dittills 3—3. Jag tyckte icke Niels hade börjat förrän ett illvrål från publiken talade om att Niels hade slagit ut sin motståndare i första ronden. ”Så förlorade jag det vadet”, var min tanke och som det i portmonnän på den tiden icke fanns så värst många 25-öringar var det ganska tråkigt. Vi möttes i uppgången till ringen och där möttes jag av ett glatt: ”Tack för kaffet!”

Här skulle tagas chanser var mitt beslut men jag blev litet fundersam när jag fick se min motståndare. En kraftig typ, cirka tio kilo tyngre än jag. Men ansiktet kommer jag ihåg såg snällt ut. Gonggongen gick och full fart. Efter en fint med vänstern kom min höger perfekt iväg och jag kände att det var en precis träff. Till min stora förvåning slog han i golvet och sov tungt. Tio sekunder hade det tagit och jublet var stort. Icke minst hos mig för kaffets skulle. Och så hade jag den största glädjen i alltsammans, ”gänget” hade hållit och gjort en fin prestation. Det var ett fint gäng, från flugvikt: Pettinelli, Rydberg, Gösta Dahlberg, Harry Wolff, Oscar Kjällander, Carl Sjöstrand, Niels Ericsson och undertecknad.

Det var tider som man önskar sig få uppleva en gång till. Hur kul det var att gå till träningen och hur man trivdes i det gänget, där ingen var för mer än den andra. Ett sådant kamratgäng har sällan skådats i svensk idrott. Detta sagt utan anstrykning av det rosenröda skimmer som alltid sägs lysa omkring gamla minnen.

Nisse Ramm

Det stolta 20-talet

Harry Wolff: Blod, svett, tårar men mycken glädje

Föga anade den pojkvasker som på vårkanten 1921 anmälde sig som medlem i Djurgårdens boxningssektion att han skulle komma att tillhöra Sveriges bästa boxningsklubb under 1920-talet.

DIF:s boxningsträning bedrevs i norra Stadiontornet under ledning av dåvarande professionella welterviktsmästaren Alex Weimark och en herre med det engelskt klingande namnet Donald.

Gamle kämpen Calle Vilhelmsson var sekreterare och inskrev på stående fot och utan ceremonier den nye medlemmen som med stora ögon beskådade de tränande storheterna "Myran" Eriksson, Oscar Andrén, "Gurra" Bergman, den nyblivne svenske mästaren Oskar Kjällander samt 1920 års mästare i lätt tungvikt David Lindén.

Det var med andakt och vördnad man såg dessa kämpar vilka man endast tidigare sett på bilder i den populära boxningstidskriften Swing. Men den nye medlemmen skulle skolas innan det kunde bli tal om träning och anmodades återkomma efter 20 boxningslektioner à 25:— i Weimarks boxningsskola belägen vid Storkyrkobrinken i gamla sta'n.

Tjugofem riksdaler var mycket pengar för en springgrabb med femton kronors

veckolön men — inga mer William S. Hart-filmer det året. Och så kom den stora dagen då man efter 20 lektioner förklarades vara godkänd av den stränge läraren och hans trogne medhjälpare den stabila tungviktaren "Djurgårdspelle". Man kunde anmäla sig på boxningssektionen igen och efter förnyad prövning kanske få betrakta sig som tävlingsboxare.

Under tiden hade DIF flyttat från det trånga Stadiontornet till en större lokal i Östermalms läroverk vid Karlavägen och även fått en ny tränare. Det var "Konte" Johnsson, en eldsjäl som med iver och entusiasm körde teknik och åter teknik. Resultaten lät inte heller vänta på sig. Klubbmästerskapen 1922 hölls i Auditorium vid Norra Bantorget, den tidens stora lokal för symfonikonsorter, dragspels-tävlingar, politiska föredrag och proffsboxningar.

Vid svenska mästerskapstävlingarna tog DIF tre titlar, flugvikt Evert Karlsson, lättvikt "Gurra" Bergman och lätt tungvikt David Lindén.

Till juniormästerskapen anmälde vi deltagare i de fem lägsta viktklasserna och hemförde mästerskapstitlarna i samtliga, ett rekord som står sig än i dag.

SVENSKT REKORD? — Vid JM-boxningen 1922 ställde Djurgården upp i de fem lägsta viktklasserna och vann samtliga. Här sitter tränaren och ledaren "Konte" Johnsson tillsammans med de fem mästarerna; från vänster stående: Allan Nettelbladt, Gösta Lundin och Gösta Lundén; sittande: Harry Wolff och Rudolf Johansson.

1923 var inne och alltmer boxningsivriga ungdomar sökte sig till DIF-lokalen. Redan hade en särskild stil kännetecknat Djurgårdarna som i hög grad tilltalade publiken.

Klubb-tävlingar anordnades i träningslokalen och samlade skådelystna i massor som gärna stod och trängdes (sittplatser fanns inga) för att se de hektiska fighterna mellan djurgårdsgrabbarna. Det var med nöd och näppe som "Ragge" Rosberg och "Franska Lasse" kunde lotsa fram de agerande till ringen och vid klubbmästerskapen som även hade lockat dit en hel del pressmän, var både stämningen och trängseln otrolig.

Två svenska mestare detta år genom Oscar Andrén fjädervikt och "Gurra" Bergman som försvarade sin titel i lättvikt.

DIF fick släppa till representanter till landskamperna mot Norge och Danmark detta första landskampsår. Mot Danmark med inte mindre än 4 man, dvs. halva landslaget.

Internationella tävlingar började i allt större utsträckning anordnas i den sågspånsdoftande hästoperan på Kungl. Djurgården och att Djurgårdarna höll sig väl framme hörde liksom till pjäsen.

Olympiaåret 1924 erövrade vi ett svenskt mästerskap genom Harry Wolff som tog titeln i bantamvikt. Stillfulla uttagningstävlingar till olympiaden hölls i Stadion och Sverige sände ett femmannalag till Paris varav tre stycken var Djurgårdare.

Efter flyttningsbestyr till ny lokal med adress Döbelnsgatan 97 ansåg vår tränare "Konte" att inget kan vara bättre än exempelns makt. (Vi hade icke fått någon juniormästare 1923.)

Alltså anmälde han sig som deltagare i JM:s lättviktsklass och tog titeln efter bl.a. en mycket hård finaluppgörelse med sin elev "Kalle Småland". Att vår tränare inte blev mindre populär efter den bedriften kanske inte behöver nämnas. Nisse Ramm tog vid samma JM titeln i lätt tungvikt.

1925 — Oscar Andrén tog svenska mästerskapet i fjädervikt efter att i finalen ofint nog men av gammal vana besegra klubbkamraten H. Wolff. De första Europamästerskapen arrangerades i Stockholm och som svenska glädjeämnar noterades bl.a. att Oscar Andrén blev Europamästare i fjädervikt och att vår nybakade juniormästare Nisse Ramm placerade sig som tvåa i lätt tungvikt knappt besegrad i finalen av den fruktade dansken Thyge Petersen, silvermedaljören i Parisolympiaden.

På höstkanten fick vi en juniormästare i flugvikt genom Ivar Pettersson.

1926 blev ett stort år med inte mindre än tre svenska mestare för andra gången i föreningens historia. Titlarna hemfördes av Oscar Kjällander, Nisse Ramm och "Gurra Magnus".

Efter att det året ha besegrat vår värste konkurrent om titeln Sveriges bästa klubbåtta, IF Linnéa, utmanade vi Danmarks bästa klubb Sparta som trots förstärkningar på ett par punkter fick finna sig i ett nederlag med 5—3 inför en absolut fullpackad Cirkuslokal.

Verksamhetsåret 1926 toppades av att vi hemförde inte mindre än fyra juniormästerskap genom Gösta Dahlberg, Calle

50 år med brottarna

Lennart Öberg vid jubiléet

Djurgårdens Idrottsförenings Brottningsssektion eller som den vid starten kallades Brottareavdelning, bildades den 13 januari 1911 på Restaurang Anglais.

En interimstyrelse valdes bestående av Sven Låftman, ordförande och P. Rinman, sekreterare samt 3 ledamöter.

På hösten samma år förrättades val av sektionens första styrelse bestående av 2 personer nämligen Hjalmar Johansson, ordf. och Sven Olsson, sekreterare.

Sjöstrand, Niels Eriksson och store Gustav Andersson. Snudd på 1922 års resultat.

1927 blev även det ett stort år för DIF med inte mindre än fyra svenska mästare: John Pihl, Harry Wolff, Nisse Ramm och Gustav Andersson. Vi hade sex man kvar i finalerna men kunde inte bärga mer än fyra SM. Det var som en dags-tidning påstod rena klubbmästerskapen i fjäder och tungvikt där Djurgårdare ställdes emot Djurgårdare. En stor kväll för "Konte" och "Gamla Djurgår'n".

De andra Europamästerskapen ägde rum i Berlin, två Djurgårdare i laget, silver för Harry Wolff och guld för Nisse Ramm.

Två juniormästare det året, "Kurre" Liljedahl och Gerhard Pettersson.

1928 — olympiaår! Två svenska mästare, John Pihl i den lättaste klassen och Gustav Andersson i den tyngsta.

Som representanter vid olympiaden bidrog DIF med Oscar Kjällander och Nisse Ramm och Nisse blev silvermedaljör i sin klass.

DIF fick nöja sig med en juniormästare genom "Stubben" Litzén, i weltervikt.

1929 korades två svenska mästare från DIF, "Stubben" Litzén i welter och John Andersson i mellanvikt och som avslutning på det "Stolta 20-talet" och dess rika medaljskörd hämtade en av "Urdjurgårdarna" bland boxarna, Gerhard Carlsson hem juniormästerskapet i mellanvikt.

Detta första decennium i föreningens boxningshistoria är ännu oslaget eller vad sägs om sexton juniormästare och tjugo svenska mästare.

Inom ramen för dessa resultatssiffror fanns det rika tillfällen till "blod, svett och tårar", men än mer tillfällen till glädje.

Som avslutning kan detta fastslås: DIF:s stora betydelse och insatser vid boxningens genombrottsår i Sverige samt det stora ljusa minnet av det kamratskap och den familjegemenskap vi kände för varandra, isynnerhet då vi vid en enkel kopp kaffe firade segern efter någon hård klubbmatch.

Harry Wolff

Bästa brottaren under Djurgårdens 50-åriga brottningshistoria är olympiske silvermedaljören EDVIN VESTERBY, som alltjämt är i farten och kanske får vara med om en tredje olympisk start — Tokyo 1962.

Träningarna var förlagda till Kungl. Svea Artilleriregementes gymnastiksal, under ledning av den kände finske tränaren Tuomisto.

Redan samma år den 18—19 november fick Djurgården sin första mästare genom Gottfrid Svensson i lättvikt.

Senare har det blivit en hel del mästerskap genom åren. Om jag ej har räknat fel är det 41 st.

Svenska juniormästerskap har hemförts 10 st. Bästa brottaren under de 50 åren är svårt att säga, men frågan är om inte vår tids Edvin Vesterby måste sättas först.

Meritlista på de förnämsta lyder som följer:

Fritjof Svensson

Världsmästare, Bantamvikt 1922
3:a Olympiska spelen, Fjädervikt 1920
Nordisk Mästare, Fjädervikt 1923
Svensk Mästare, Bantamvikt 1922
Svensk Mästare, Fjädervikt 1920—21—23.

Gottfrid Svensson

2:dra pris Olympiad, Fjädervikt, fri 1920
Nordisk Mästare, Fjädervikt 1918
1:a Baltiska Spelen, Fjädervikt 1916

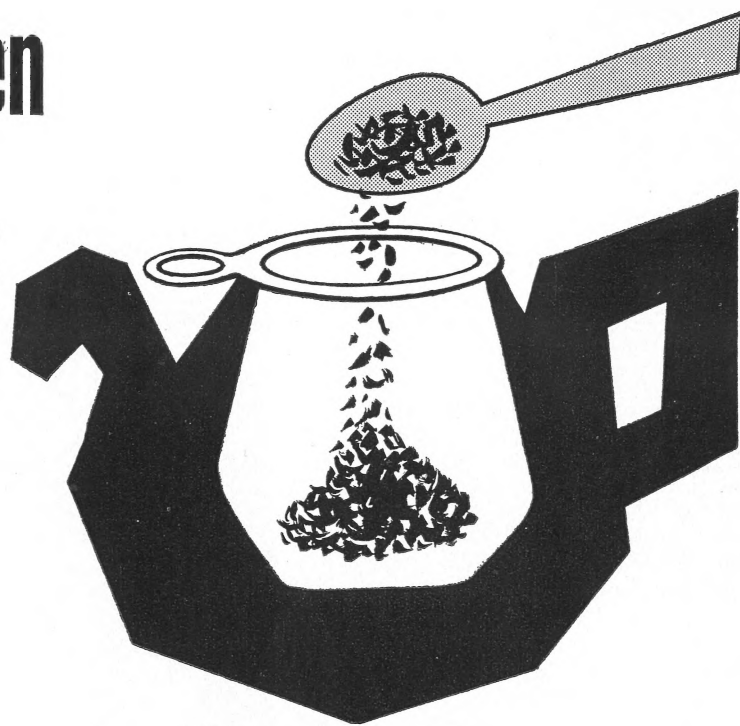
Inga teblad i koppen

och lika lätt att laga som med påse

tack vare ETT-TU-TE

Om Ni verkligen tycker om te så brygger Ni naturligtvis teet i kanna.

Och då är det här en nyhet, som Ni kommer att bli stormförtjust i! Tefiltret ETT-TU-TE, som passar i alla tekannor.

finns i konsum

Nils Nessim är specialisten för

**orientmattor
moderna mattor
gardiner och
möbeltyger**

KERJ JONSSON: Vi får inte svika vårt fotbollslag!

Föga anade väl vi djurgårdare när vi på hösten 1959 fick bevittna hur vårt fotbollslag löpte ärevarv på Råsunda sedan allsvenska guldets bärgats att vårt 70-årsjubileum bara två år senare skulle begås såsom en av de bistraste och kärvaste epokerna hittills i den blårandiga läderkulesportens ärorika historia. Hade någon sagt till mig denna oförglömliga hösteftermiddag 1959 att hösten 1961 skulle bli en lidandets höst i division II för vårt fotbollslag så hade jag utan tvekan betraktat honom antingen som en jubelidiot eller en ovanligt plump skämtare.

Det är visserligen lätt att vara efterklok men kanske skulle det ändå inte i detta segerrisiga ögonblick ha skadat om vi på

vår triumfvagn haft en slav som efter vedertaget historiskt mönster viskat i vårt öra: Kom ihåg att du är dödlig!

2:dra pris EM, Fjädervikt 1913

Svensk Mästare, Fjädervikt 1917—18—22

Svensk Mästare, Lättvikt 1911—12—13—19.

Wilhelm Pettersson

Svensk Mästare, Lättvikt 1916.

Knut Wasström

Svensk Mästare, Tungvikt 1916—17.

Arvid Östman

Svensk Mästare, Bantamvikt 1926.

Nils Landberg

3:e pris EM, Mellanvikt 1930

Svensk Mästare, Mellanvikt 1930—1932.

Georg Nilsson

Svensk Mästare, Tungvikt 1931

Svensk Mästare, Tungvikt, fri 1933—35—36—37.

Einar Karlsson

3:e pris Fjädervikt, olympiaderna 1932—1936

2:a pris EM, Lättvikt 1933

3:e pris EM, Lättvikt 1934

3:e pris EM, Fjädervikt 1937

Svensk Mästare, Fjädervikt 1932—37

Svensk Mästare, Lättvikt 1931—33—34.

Edvin Vesterby

2:a pris Olymp. Spelen, Bantamvikt 1956.

4:e pris Olymp. Spelen, Bantamvikt 1952—1960

4:e pris Världsmästerskap, Bantamvikt

1951—55—58

Svensk Mästare, Bantamvikt, fri 1952—54

—55—56—57—59—60.

Svensk Mästare, aBantamvikt, grek.-rom.

1955—56—60.

28 landskamper.

Antal Laszlo

Svensk Mästare, Weltervikt, fri 1959.

Bengt Vinkvist

Svensk Mästare, Bantamvikt, fri 1940—41.

Sture Söderqvist

Svensk Mästare, Weltervikt 1960.

Svenska Juniormästare har varit:

Portström, Lätt tungvikt 1928

Olle Nilsson, Lätt tungvikt 1930

Åke Alm, Weltervikt 1936

Lennart Öberg, Mellanvikt 1937

Arne Edman, Lätt tungvikt 1937

Bengt Vinkvist, Bantamvikt 1939

Edvin Vesterby, Bantamvikt 1949

Hasse Pettersson, Lättvikt 1953

Rune Jonsson, Lättvikt 1955

Sture Söderqvist, Weltervikt 1960.

Stora grabbarnas märke har erövrats av 4 (det fordras 15 poäng):

Gottfrid Svensson

Fritjof Svensson

Einar Karlsson

Edvin Vesterby.

Hur många DM som erövrats har vi ej kunnat få klarhet i, men vi vet att det sista året tog vi 7 av 8 möjliga.

I Stockholms 4-stadslag har Djurgården IF varit flitigt representerade genom åren. Nu senast 1960 vann ett rent Djurgårds A-4-stadsbrottningen.

I svenska landslaget har vi också varit representerat många gånger.

Av sektionens brottare som inte erövat något mästerskap, men ändå kämpat troget för Djurgårdens färger bör nämnas:

Cederberg, Stefan Lindeberg, Hilding o. Bror Lövdahl, Ivan Lindskog, Olle Boström, Åke Alm, Lennart Öberg, Arne Edman, Bertil Karlstrand m.fl.

Och sist men inte minst vår nuvarande garde som håller föreningens färger i den svenska brottarelliten:

Sture Andersson, Roger Björck, Rune Jansson, Kurt Madsen, Bengt Fridh, Kurt Alariksson och Göte Rönn.

Och många juniorer har vi som klappar på dörren och vill in i A-laget.

Och så ett tack till alla styrelseledamöter som jobbat troget i Hjalmar Johansson och Gotte Svenssons fotspår för att hålla brottarskutan på rätt köl.

Ett varmt tack till alla

Lennart Öberg

Sektionsordförande

F.ö. är det inte min sak att närmare gå in på orsakerna till att vi hamnat där vi hamnat — det må andra och mera ansvariga göra — själv kan jag inte göra annat än ställa mig i de närmast sörjandes långa rad.

Ett faktum är också att jag under det senaste året skaffat mig åtskilliga grå hårstrån — klädsamma, påstår dock omdömesgilla personer — och eftersom jag i varje fall sett alla Djurgårns hemmamatcher så kan det inte gärna vara något annat som vållat detta mitt något för tidiga yttre åldrande. Men jag klagar ändå inte — jag tänker i stället på alla ljusa ögonblick, himmelska högtidsstunder och stundom t.o.m. — ja, faktiskt! — fotbollstekniska skönhetsyner som Djurgårns blårande berett mig och andra under årens lopp. Jag finner en viss form av tröst i minnena.

Men nu gäller det tyvärr dödligt alivar.

Så därför: Vi djurgårdare måste ge vår fotbollselva — nu i uppenbar sjönöd — allt det stöd vi rimligtvis kan, och till våra räddningsaktioner måste då först och främst höra vår medborgerliga klubbplikt att åtminstone gå och se Djurgårns matcher, låt vara att dessa nu spelas under division II:s ödesmåttade och kanske inte alltid så inspirerande stämpel.

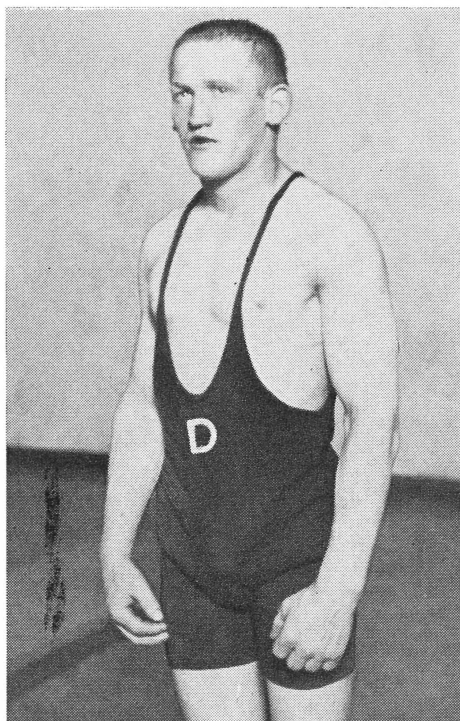
Jag har en obehaglig känsla av att alla djurgårdare på den punkten inte har riktigt rent samvete. Det är nog gott och väl att putsa klubbmärket och resa ut till Råsunda när Djurgårn kämpar om medaljer i allsvenskan — men skall det egentligen behöva vara svårare att göra den för de flesta rent av kortare trippen upp till Stadion vid Valhallavägen när det tampas om poängen i division II? Att vara s.k. medvindssupporter är ingen konst — och så'na finns det mycket riktigt häpnadsväckande gott om — men det är dock till syvende og sist i nöden som vännerna örövas och får tillfälle att visa sin kaliber.

Jag tycker uppriktigt sagt att det varit nästan genant darrigt på den punkten i gamla Djurgårn detta provosamma år i division II. Alltför många platser på Stadionbänkarna har grinat tomma som hån när vår elva gjort entré för att bekämpa smärre storheter som Köping, Sunne eller City. Att ett visst allmänt publikbortfall måste inträffa i den ägre serien är självfallet ofrånkomligt men det borde vara lag på att detta inte skall kunna lokaliseras till våra egna medlemmar och supporters. Där får inga luckor finnas. Ledet måste slutas kompakt som muren.

Vad som än sker så får vi inte svika vårt fotbollslag när detta som bäst behöver oss.

Men då får också detta fotbollslag lova att inte svika oss.

Lycka till!

Världsmästare Fritte Svensson på den tid det begav sig.

Ett blågult sidenband virat kring en av våra många dyrgripar i stora prismontern på Stadion leder till en guldmedalj, inför vilken besökarna i klubblokalen har anledning att stanna upp ett tag. Medaljen har helt nyligen tillförts vår prissamling av änkan efter Frithiof Svensson, som vann världsmästerskapet i bantamvikt 1921 i Stockholm. Ännu vid brottningssektionens 50-årsjubileum i våras fanns "Fritte" med i vår krets. Han hade en av hedersplatserna vid festbordet och levde upp när minnena passerade revy hos de olika talarna. Självt höll han inte något anförande, men han kommenterade gärna vad de andra hade att berätta och gjorde det kort och gott med de två orden: "Det stämmer!" Fritte kunde sin brottningshistoria. Bara någon månad efter jubiléet i de starka karlarnas krets var han borta. Nu minner hans guldmedalj om en av våra största män.

Bort de gå, en efter en, Frithiof Svensson är inte den ende som lämnat vår krets under senaste året. Låt oss minnas särskilt Kalle Lundberg, den alltid glade gossen, som efter sin aktiva tid som inomhushoppare blev vår sekreterare och senare revisor. Han var utrustad med ett försonande leende och hade en härlig förmåga att få sin omgivning att inte ta för högtidligt på saker och ting för den usla prestigens skull.

Kvinnan bannlyst i Djurgår'n

25 öre i månaden — Alla fick vara med och dela kassan, om föreningen hade dött.

Vid Djurgårdens årsmöte, det 70:e i ordningen, hände bl.a. att nya stadgar antogs. De motsvarar mera tidens krav och idrottens utveckling.

Framför mig ligger ett par tunna häften med gulnade pärmar. Det är Djurgårdens äldsta stadgar. I det ena häftet står tryckåret 1892. I paragraf 1 läser jag under rubriken

Ändamål

"Djurgårdens Idrottsförening", som bildades den 12 Mars 1891, har till ändamål att utgöra ett föreningsband emellan personer, som äro hågade att genom öfningar af olika slag af idrotter söka fullkomna sig så, att de vid allmänna idrottstäflingar kunna deri med heder och utmärkelse deltaga.

Längre fram stadgas att endast hvarje välfrejdad mansperson, som uppnått 15 års ålder kunde vinna inträde i föreningen. Kvinnorna var alltså bannlysta.

Inträdesavgiften var 1 kr och varje månad kostade det 25 öre i medlemsavgift. Tänk om vi nu skulle springa och ta upp 25 öre i månaden av våra medlemmar.

Den som inte betalt under 6 månader "blev från föreningen skild".

Man hade ordinarie sammanträde första torsdagen i varje månad.

Av influtna pengar skulle "afsättas 1/3 till kommande behof; med de öfriga 2/3 bestrides föreningens underhåll samt användes till pris vid täflingar".

Om en medlem "stör god ordning och takt inom föreningen, vare han af styrelsen på lämpligt sätt varnad, men skulle han åter fela, hänskjutes saken till föreningens afgörande, hvarvid dock erfordras att 2/3 av den närvarande skola vara ense om han bör uteslutas eller ej."

Vidare stadgas så här: Ej må någon medlem falla annan i talet, så länge han har ordet, eller uppträda under någon diskussion förrän han erhållit tillåtelse.

Om det blev konkursbo . . .

I fråga om vad som skulle hända om föreningen upplöstes, läser man med intresse: "Varder föreningen upplöst delas dess tillgångar kvarvarande ledamöter emellan som äro alldeles fria från skuld till densamma."

Tänk om Djurgården häromåret, när vi verkligen hade några slantar på kistbotten kommit i en sådan situation och vi skulle suttit och delat upp kosingen bland dem, som inte glömt betala sina medlemsavgifter. Kanske bäst att betala i god tid. Vem vet . . .

Dessa stadgar av årgång 1892 bekräftades med följande underskrifter:

J. G. Jansson
Ordförande

G. E. J. Petersen
Sekreterare

A. J. Björkdahl, G. Person
Klubbmästare.

Stopp för Nocke . . .

Några år senare tillkom en del ändringar och tillägg:

Militärer ega ej rättighet till inträde i föreningen. (Tur för Nocke & C:o, att den bestämmelsen dog bort längre fram . . .)

I § 10 mom. 9, 10 och 12 meddelades:

Frånvarande ledamot får åtnöja sig med de närvarandes beslut.

Medaljer vid föreningens täflingar utdelas icke såvida ej erkänt goda tider och resultat uppnås (inga segerpremier på den tiden vid förlorade fotbollsmatcher!), dock får i betraktande tagas väg- och väderleksförhållanden. Men skulle tvistigheter i denna sak uppstå, utses av föreningen en Jury, bestående av 5 ledamöter, hvilka åsett men ej deltagit i täflingen, och blir föreningens beslut den mening, hvarom de flesta av Juryns ledamöter förena sig.

Ledamot får ej deltaga i föreningens täflingar, om han ej tillhört densamma i minst tre månader.

"Afdelningar" före sektioner

I stadgarna av årgång 1905 har det blivit en del nyheter. Numera behöver man bara vara 16 år för att komma in i föreningen men fortfarande krävs att man är "välfräjdad". Årsavgiften har stigit till 6 kr pr år om man är över 20 år, annars räcker det med 3 kr. Ständig medlem kan man bli för 30 kr.

Cello:

Det ljuva livet

Det var ju tråkigt det här med Djurgården, som ramlade ur division I efter att förra säsongen ha vunnit guldet. Många har ännu inte fattat olyckan i hela dess vidd, och alla frågar sig "vilka som är skyldiga". I en rubrik läser vi: "Spelare—ledare delar ansvaret."

Så skrev Cello i Expressen och fortsatte:

Vilket ansvar? Är det inte straff nog att dom åker ur? Ska dom åka in också?

Den efterkloka sakkunskapen konstaterar att Djurgårdens dystra fotbollssäsong beror på att man ägnat för mycken tid åt vintersportandet. Vad är det för fel på vintersportandet? frågar sig vän av ordning. Är det inte lika hälsofrämjande som fotboll?

Visst är vi en smula besvikna över att ett fotbollslag som ena året ligger i top-

HUR SKALL DET GÅ för den blårandiga fotbollen? Den frågan har vår bollbas Sigge Bergh fått ställd till sig åtskilliga gånger och här är det Expressens Lennart Sveder (vars halva bakre profil skymtar till höger) som frågar. Affe Lundquist, som är en betydelsefull person evad det gäller att hjälpa Sigge Bergh att skaffa fram nytt fotbollsfolk, har tagit av sig i skjortärmarna och försäkrar liksom Sigge att det nog skall ordna sig under förutsättning att våra spelare inte fortsätter att gå i kras. Inga järnspisar längre...

I stadgarna meddelas att föreningen för det idrottsliga arbetet är uppdelad i "afdelningar", vilka är följande:

- Afdelning A: allmän idrott och simning
- „ B: olika slag av bollspel
- „ C: cykelidrott
- „ D: skid- och skridskoidrott
- „ E: skytte

Föreningens "öfverstyrelse består af 9 medlemmar och 2 suppleanter, nämligen ordförande, vice ordförande, sekreterare, vice sekreterare, kassör, vice kassör, 2 klubbmästare och materialförvaltare".

Jobb för klubbmästare

I fråga om klubbmästarna stadgas, att det ålåg dem "att för föreningens räkning ombesörja banors uppmätning och anläggning samt vid täflingar öfvervaka nödiga anordningar".

I dag har man svårt att tänka sig att Ingvar Norén eller Carl-Hjalmar Bodman eller någon annan klubbmästare skulle kuta i väg och mäta upp fotbollsplanen eller Hammarbybacken. Däremot kan man nog tänka sig att de skulle syssla med "nödiga anordningar" för att ge oss god mat och kalla drycker.

I stadgarna betonas vidare, att ingen kunde få ut sig tillerkända pris förrän han fullgjort sina skyldigheter samt att han kunde anses blåst på sina pris om han ej avhämtat dem inom ett år...

Det kunde löna sig att skaffa nya medlemmar berättas det i stadgarna. Medlem som anmält minst 10 nya medlemmar under ett år slapp betala årsavgift under ett år. För 25 nya medlemmar fick han ständigt ledamotskap. För ytterligare 25 eller flera nya medlemmar fick han en extra belöning.

I händelse av föreningens upplösning finns nu stipulerat att föreningens tillgångar i priser delas mellan kvarvarande medlemmar, som äro fria från skuld till densamma. "Möjligen blifvande öfverskott av penningar öfverlämnas till idrottsorganisation, under hvilken föreningen sorterar."

Tänk om vi i dag skulle behöva fundera på att dela på vår väldiga prissamling!

I fråga om klubbdräkten finns den angiven för fotboll så här: "blus på längden randig mörkblå och ljusblå, byxor svarta med revärer."

Kanske ler en och annan över dåtidens stadgeförfattare, men säkert visste dessa vad tiden krävde och de var också säkerligen mottagliga för tidens strömningar. Våra lagar skrivs inte en gång för alla.

Karl Lilliequist
Forskare

pen nästa år försvinner i rakt nedstigande led, men det kanske bara är en förträning för den kommande vintersäsongens tävlingsprogram. Utförsäkring är en av vintersportens mest publikknipande grenar. Låt oss sluta att spotta på gamla Djurgår'n.

Inte gråta, säger Luck

För Djurgården var det en tragedi av det stora formatet att degraderas till "tvåan". En så vettig människa och skicklig spelare som Sigge Parling sa till mig efter slaget, i omklädningsrummet:

— Jag visste att det skulle bli hårt i sista rondan. Men jag hade aldrig trott att det skulle gå så illa att vi måste kasta in den allsvenska handduken.

Nu samverkade alla faktorer till Djurgårdens sämsta, precis som i näst sista omgången, då allting passade in perfekt för att göra fjolårsmästarnas ställning ytterligt vacklande inför sista rondan.

Det hindrar emellertid inte att jag starkt reagerar mot alla "medlidandestendenser" som kan uppstå i fråga om gamla Djurgårn, svenska mästare i läderkuleken så sent som 1959.

De blårandiga stockholmarna hade sitt öde i egna händer och klarade inte krisen. Det finns därför ingen anledning att begråta DIF:s degradering till division II. Det hade varit en helt annan sak om Djurgårn hade vunnit en slutmatch i övertygande stil, och ändå måst anträda den motbudande vägen till division II-träsket.

FÖR FEM ÅR SEDAN

lät Djurgårdens IF resa en sten på Skansen till minne av vår första backtävlning, som ägde rum i backen vid Sirishof. Här har Birre Nylund låtit täckelset falla under överinseende av Nocke Nordenskjöld. Stora hedersskölden med "Bågspännaren" pryder minnesmärket.

Bågspännaren

En av Djurgårdens förnämsta utmärkelser är stora hedersskölden med motivet "Bågspännaren" av Christian Eriksson. Officiellt är den väl inte föreningens högsta belöning, men i realiteten kanske den skall anses vara så i och med att den tillfaller högt kvalificerade personer först efter det dessa erhållit DIF:s förtjänstmedalj i guld. Detta i fråga om personliga belöningar. Till andra, såsom klubbar och motsvarande, utdelas den efter motsvarande kvalitetsbetonade grunder.

Hittills har "Bågspännaren" utdelats i blott fem exemplar:

- 1) till Skansen på Kungl. Djurgården i Stockholm, där skölden finnes fastnitad på den minnessten, som förtäljer om platsen för Djurgårdens IF:s första skidbacktävlning med start vid Sirishofs högsta krön;
- 2) finns i Djurgårdens IF:s hem på Stadion i överstyrelsens rum;

Djurgårdens yngsta fotbollstelningar vann vårens triangelturnering mot bl.a. ett lag från Hannover, som slogs i finalen med 1—0. Här nedan poserar småttingarna tillsammans i Stadiongräset.

Med fackeltåg på Djurgårdens stigar firade vi vårt 50-årsjubileum. Bland dem som vandrade i tågets spets känner man bl.a. igen trumslagaren Åke Dunér (längst t.v.) och fackelbäraren Hilding Lövdahl, vilka alltjämt är med i ledningen.

3) tilldelad Djurgårdens Supporters Club vid dess 10-årsjubileum;

4) tilldelad AIK vid dess 70-årsjubileum;

5) tilldelad "Nocke" Nordenskjöld, när vår hedersordförande fyllde 70 år en vacker majdag 1961.

Vasalopp och folkbokföring

Vasaloppet är inte precis någon tävling i vilken Djurgårdens skidkarlar skördat

!Våra yngsta blåränder

som pryder bilden härintill i sällskap med sina tyska kamrater från Sportfreunde Hannover-Ricklingen, är från vänster stående: Per Eriksson, Lars Ljungman, Sven-Olof Andreasson, Nils Ahlstedt, Krister Leiderud, Stig Karlsson; främre raden från vänster: Torbjörn Widlund, Ingvar Ferm, Per Nilhagen, Edvard Zetterlund, Kjell Gustafsson.

några större framgångar. Vi har forskat i prislistan över 1961 års ansträngningar i skidspåret över 9 mil mellan Sälen och Mora och funnit djurgårdare på följande platser:

668) Gunnar Johansson, 7.57,10 timmar, 735) Hans Hansson, 8.07,35, 1201) Hans Hansson, 9.40,44, 1286) Lars Celsing, 10.19,41.

Är det någon i Djurgårdens historia som fått sitt namn i en prislista som 1.286:e man? Det verkar närmast folkbokföring. Men heder åt de sista tappra lagklämmarna. Det är inte så mycket kvar av glansen kring de dagar, vars prislistor hade namn som Lill-Ejnar, N. A. Hedjerson och andra matadorer.

Skidreliefen

På sin tid gjorde djurgårdaren Bengt Lissegårdh en relief på ett skidlöparmotiv, vilken blivit en av föreningens mera sällan utdelade utmärkelser. Den har hittills utdelats i fem exemplar:

1) till Svenska Skidförbundet vid dess 40-årsjubileum 1948:

2) till Sven Larson, ordförande i över 10 år i Djurgården, tillskyndare av utbyggnaden av Hammarby skidbacke, på 40-årsdagen;

3) till Holger Karlsson, skidledare i föreningen, på 50-årsdagen;

4) 1951 till IFK Kiruna som pris för dess lagseger i SM i backhoppning vid den av DIF anordnade tävlingen i Hammarbybacken;

5) till AIK vid dess 60-årsjubileum 1951.

Brottsligt...

Torsdag 9 juni 1960: rubrik i Expressen: DET ÄR "BROTTSLIGT" ATT TA STRYK AV DJURGÅR'N! I texten talas det om Stadion som en fotbollens kyrkogård, om att spelet var så billigt, att det borde finnas regler för att hindra lagen från att få någon poäng, att Jönköping borde skämmas att ta stryk av Djurgården och att detta var brottsligt.

Så fick också Jönköping sona sitt brott genom att åka ur allsvenskan i sällskap med den andra brottslingen.

T.T., KAR de MUMMA OCH DJURGÅR'N

Strax efter det att Djurgården fått tömma en nederlagets kalk i botten i en allsvensk fotbollsmatch i Norrköping sätter vi Djurgårdarens redaktionssax i en spalt av TT i Idrottsbladet. En lärorik spalt. Kanske en och annan kan ha anledning att efter läsandet gå in på sin kammare och ägna sig åt en smula själsrannsakan.

Så skriver T.T.

Kar de Mumma skriver i SVENSKA DAGBLADET:

"Är det så förskräckligt roligt att Djurgården har gått och trillat ur allsvenskan? När meddelandet kom i högtalaren ute på galoppbanan i söndags utbröt fullkomliga jubelskrän — även om de inte kom från mera prominenta personer som ju i regel har andra intressen. Ungdomar kastade sina mössor i luften och något äldre, stadgade herrar dunkade varann i ryggen eller föll i varandras armar. Man kunde ju vänta sig mera lokalpatriotism av stockholmarna, djurgårdarna kanske inte räknas till Stockholm. Och så ska ju skadeglädjen ha sitt. Jag föreställer mej att det hade blivit samma jubel om AIK hade åkt ur. Eller Hammarby.

Min Norrköpingsfödda maka anser att jublet uteslutande skall ägnas åt den som v i n n e r denna serie och det är ju sunt.

Tant Signe på Sturegatan, som även följer med vad som händer i sportens värld, anser att det bara var AIK-are som jublade, men jag är inte riktigt säker på det..."

Även övertecknad är "inte riktigt säker"... eller rättare sagt INTE ALLS SÄKER på att det var AIK-are som jublade sej hesa över Hälsingborgs IF:s framgångsrika kamp mot Djurgården i söndags (på två skilda fronter).

Och K.d.M.-nyheterna från "GALOPPBANAN" gör mej bara så mycket säkrare. På MOTSATSEN.

Såker var jag förut: därför att jag i söndags satt mitt i högen av "AIK-prominenta" på hedersläktaren, och där rådde en rent vemodig stämning... med tanke på de gamla vänner (och s.k. "arvfienderna") i Djurgården.

Ett tiotal meter till vänster om oss var AIK-hejarklackens centrum, och där var det också tämligen tyst när rapporterna om Norrköpings starka slutspurt "dundrade in"... och (framförallt) när nyheterna om Hälsingborgs IF:s A) två kvitteringsmål, B) 3—2 och C) definitiva räddning inlöpte.

Ett bra stycke längre till vänster var centrum för DE SKÅNEBETONADE hejningarna eller jubelskränen.

Som också de var fullt "lojala" och naturliga!

Vilken — i all sin dar — vilken mänska ville väl hindra skåningarna... detta talrikt i Stockholm förekommande folkslag... att av hjärtat fröjda sig över att Knutte Kroons, Sigge Lindbergs och Kalle Svenssons gamla gäng RÄDDADE SEJ från nerflytningens smälek och ekonomi-katastrof!!!

DET KAN VÄL TÄNKAS att enstaka mera kverulantiskt eller bittert inställda AIK-supporters instämde i de våldsamma (och helt "förklarliga", naturliga) skånska jubelropen; men den "normala AIK-inställningen är — ss. naturligt är — att

1) "AIK ska' opp — opp i topp!" — —

2) Dju'gån ska ner! — — ner under AIK!!" — —

3) "och gärna en bit till, t.ex. under Hammarby!!!" — —

4) men dock inte så långt ner att dom "trillar av pinn", så att Det Roliga är slut.

5) "Tvilling-mötena" är nämligen bland det roligaste vi har i bollsportväg... jämte Danmarkskampen i fotboll och FINALEN i BANDY samt Davis Cup-matcherna i tennis.

EGENTLIGEN LUSTIGT att så enkla saker "glömts bort" av en rad fotbollkommentatorer... som att

A. SKÅNE HADE "DIREKT BEHÅLLNING av HIF:s 18:e poäng (+ Djurgårdens bedrövliga nerfall i måldifferens);

B. AIK HADE (EKONOMISK OCH NÖJESMÄSSIG) O L Ä G E N H E T DÄRAV.

C. Mycket skåningar finns i Stor-Stockholm...

D. De hittar till FOTBOLLSTADION och — kanske i relativt ännu större utsträckning — till GALOPPBANAN i Täby.

E. De är inte stumma.

F. De inte bara gläder sig åt vinster för "landsmän", skånepågar... de gläder sig också — och kanske i ännu högre grad — åt bistra motgångar för Den (av någon anledning) "Förhatliga" Rikshuvudstaden.

Just det.

JAG LÄSER SJÄLV dagligen Skånes största tidning. Det är förvisso en av Nordens bäst redigerade tidningar; med en alldeles charmant sportavdelning.

Men både på sportens område och på ledarsidan och "slask"- eller diversesidan m.fl. sidor "måste" man ungefär ett dussin gånger pr månad kläcka ur sej separata elakheter om Stockholm och stockholmarna...

vare sej nu detta beror på ett komplex hos (den annars så intelliganta och sympatiska) "skribenten" eller ett komplex (som man vill tillfredsställa, smeka) hos läsekretsen.

Eller bådadera.

Faktum kvarstår i alla fall: "Stockholmarna ska' ha på skall'n" — — alldeles särskilt.

När IDROTTSBLADET för en 6, 7 år sen varmt lovordade Djurgårdens remarkabla rad av segrar och bragder i Göteborg (5—0 mot stjärnlaget Gais), Moskva, Sofia, Helsingfors (7—0 mot finska landslaget), Malmö etc. etc., och menade att vi här hade tidernas absolut MEST KOMPETENTA lag i Stockholm, och ett av Tidernas Lag i Sverige, så väckte detta stor förtrytelse i Skåne.

Man tycktes mena, att de "klassiska" svenska lagen vore "alla gånger" förbehållna städerna Göteborg, Hälsingborg, Norrköping och Malmö.

Vi stockholmare — t.ex. undertecknad, som är en produkt av SMÅLAND, VÄRMLAND, BLEKINGE och SKÅNE, "acklimatiserad" i Jämtland och Dalarna, Halland, Bohuslän och Göteborg, Sörmland, Gotland och UPPLAND (mest Uppland!) — vi sätter känslomässigt alla de 25 svenska landskapen — inklusive det femton kvadratmil stora landskapet STOCKHOLM — på linje.

Vi tycker verkligen om alla 25... alltifrån Skillinge och Båstads sköna, rika "fyrkant" och till Nikkaluoktas "sibiriska" sikter och Torneås gamla SVENSKA kyrka, invid det lilla samhälle som först nämndes "ASPSTRANDS" men som på kalevalanynnande tungor — (vilka inte älskade konsonantanhopningar!) blev till "Haaparanta" och därifrån försvenskades till HAPARANDA.

Vi undrandrager inte Bellmans, Strindbergs och Arne Borgs stad från vår ALLSVENSKA sympati.

Torsten Tegnér

Det har inte gått så förfärligt väl för vår fotbolls kärra på den slingriga vägarna i division II. Så här såg Expressens ypperlige tecknare Skiöld på händelserna i våras. Under sommaren har intensiva reparationsarbeten varit i gång och vi alla hoppas, att maskinen åter skall komma i gång och och något bli lik en motorkross.

Efter det ödesdiga fotbollsåret 1960

Gunnar Lundqvists berättelse

Att en gång i tiden Charlie Chaplin kunde göra något roligt av en film, som hette Guldfeber är för oss en gåta. Vi har mycket svårt att finna något som helst lustigt i de guldfebersroller, vi fick spela i förra årets allsvenska film. Vi förfogade över goda artister, för att inte säga stjärnor, och åtminstone tidigare erkända regissörer och hade väntat något succébetonat. Under inspelningens gång fick vi gång efter annan göra ändringar i manuskript och spelschema och av den tänkta komedin blev till slut en nog så chockartad thriller, som höll inte bara åskådarna, utan även de medverkande i ett järngrepp, intill dess ridån gick ihop efter sista akten den 16 oktober.

Efter 22 festföreställningar kunde vi då konstatera att till och med järnridån följde med av bara farten. Någon yra, som

annars brukar höra ihop med feber, hade vi vid det tillfället svårt att känna. Från väderleksrapporterna kända trakter —

östra svealand, bergslagen och vänerområdet skulle under år 1961 få emotse gästspel av 1959 års obestridda mästare. Detta trots att endast 10 lag var bättre än vi...

Södermannagatans stoltheter sträckte litet extra på sej efter sin 2—0-vinst över alliansbröderna den 12 juni. Skådeplatsen var belägen i Solna.

Vårömgångens sista framträdande i allsvenskt sammanhang var förlagd till Hälsingborg den 15 juni. Inte ens Olympias erkänt fina gräsrektangel kunde locka de våra till några segerskutt. 2 baklänges — och 1 framlänges mål blev hela utbytet av turnén till Öresund.

Utbytet av de 11 vårmatcherna var sålunda inte lysande, futtiga 5 poäng. Ännu återstod dock halva serien och laget var ännu inte förlorat.

Träningsstempot ökades och en rad matcher avverkades under ferien.

Den 8 augusti var höstens premiärdag och första antagonisten var Hälsingborg. Ännu en gång lyckades de uppnå segersiffrorna 2—1, fast denna gång i vår egen högborg.

Så här kunde det inte få fortsätta om vi skulle hinna i fatt de framförvarande i tabellen och redan i nästa omgång, även den i Stadion, fick IFK Malmö släppa till 1 poäng, när vi spelade 1—1 den 14 augusti. Matchen kunde likaväl ha spelats i Riddarfjärden för ett skyfall timmarna före kickoff hade gjort att spelplanen icke var mycket torrare än denna vik av Mälaren. Sandviken fick igen för att dom sparkade grisen under vårsåsongen och fick en sitopp med hela 3—0 den 18:e på sin egen Jernvall.

Ett efterlängtat besök stod så för dörren. Världens bästa klubb, 5-faldiga Europa-cupsvinnarna Real Madrid anlände till Stockholm, som Sthlms-alliansens gäster. Det var vi själva som stod för arrangemangen av matchen och med spelarlånen, Orvar Bergmark från Örebro och Lennart Backman samt Kurt Andersson, AIK, kunde vi vid 8-tiden på kvällen den 21 augusti konstatera att vi för tillfället åtminstone var ändå bättre än våra berömda motståndare. 36.159 åskådare kunde med egna ögon läsa på Fotbollstadions resultatstavla, slutsiffrorna 2—1.

Matchen var ett av Dagens Nyheter stött arrangemang. Därav den stora publiksuccén!

På stående fot lovade vi de nedslagna spanjorerna tillfälle till revansch vid någon tidpunkt som passade oss.

Lockade av vårt fina spel sökte sig 25.900 personer ånyo ut till Råsunda den 24:e. Planägarna uttryckte sin stora tillfredsställelse efter matchen mot AIK att man enligt bestämmelserna måste byta planhalva efter halvtidsvilan. Därigenom fick man även denna gång slitaget av planen jämnt fördelat, trots att vi lyckades vinna med bara 2—0.

Även Degerfors fick ge sig för de våra den 28 augusti på Stora Valla. 3—2 till blårandigt.

Spänningen började bli olidlig. Våra konkurrenter i allsvenskans bottenkikt hade också vaknat till liv och hur mycket poäng vi än plockade, så gjorde de andra likadant.

Hammarby visade tyvärr ingen som helst lokalpatriotism den 7 september och allra minst Larsa Johansson, som vi klätt och födit under en lång fjärran österturné på hösten 1959. Från ca 23,5 meter lyckades han med konststycket att ställa Arvid i målet chanslös på ett skott. Också ett sätt att tacka för senast på.

För att komma upp på 16 poäng var vi tvungna att slå Örgryte i Götet den 2 oktober. Samtidigt passade vi på att bättre på den skamfilade målskillnadstabellen med segersiffrorna 3—0.

Ytterligare ett Göteborgslag fick lämna ifrån sig båda poängen i seriens näst sista match, fredagskvällen den 7 oktober på Råslunda, IFK klarade sig dock undan med 2—1.

Mästerregissörerna i Svenska Fotbollförbundets seriekommitté hade räknat ut att det skulle bli guldfinal i Norrköping

Ta't lungt... står det på skylten...

Dystert minne från Norrköping den 16 oktober 1960: Djurgårdens degradering ur allsvenskan är ett faktum och anförda av Sigge Parling hurrar de våra för motståndarna som slog oss med 4—1 och vann guldet. Från vänster är de trötta spelarna: Arne Arvidsson, Gösta Sandberg, Tumba Johansson, Olle Hellström, Lars-Olof Sandberg, Leif Skiöld, Hasse Mild, Hasse Karlsson, Lars Arnesson och Leif Eriksson.

den 16 oktober. Man fick dock endast rätt till hälften. Bara 50 procent av planens aktörer denna söndagseftermiddag blev medaljerade och att de kom i rätta händer är vi de första att instämma i. För att ytterligare förgylla glansen på sin stora gulddag spelade Norrköpings-spelarna ett stort spel och grusade våra förhoppningar om åtminstone ett välbehövt oavgjort resultat. Hela 4—1 blev deras segersiffror. Övriga aspiranter på en plats i 1961 års division II-serie klarade sig bättre och hur vi än räknade målskillnad efter matchen så fann vi att det blev fjolårets gulddaljärer, som tillsammans med Jönköping fick ta steget ner.

Ridån föll alltså definitivt efter 11 års oavbrutna festföreställningar bland den högre societeten. De 18 poängen hade räckt för förnyad kontroll men då skulle vi ha släppt in två mål mindre.

Här är inte rätta platsen för en rad bortförklaringar och sådana vill vi ej heller komma med. En rad olyckliga omständigheter har spelat in och samverkat. Tidningarna sportspalter har frossat i teorin och stundom tagit nästan heder och ära av såväl våra ledare som spelare. Vi får hoppas att ordstävet: "Den man älskar den agar man", äger sin riktighet och därmed sluta fundera på det som varit och se fram mot den ljusnande framtiden som skall bli vår.

En honnör för de tre kämpar, som deltagit i samtliga 22 allsvenska matcherna: Arne Arvidsson, Olle Hellström och Gösta Sandberg. Hasse Mild inte mycket sämre med 21 matcher.

I ledningen för vårt A-lag har vi haft Ola Edlund och Walter Probst. Vi vill här ha sagt att ingen skugga må falla över

deras insatser detta bakvända år. Vi vet att dom jobbat och slitit och gjort allt som stått i deras makt för att vända vinden. Starten var olycklig men vi hoppas att de tillsammans skall få ta den revansch de ärligen förtjänar.

Reservlagen:

Genom vanlig enkel addition har det visat sig att inte mindre än 39 spelare deltagit i årets 26 matcher i vårt allsvenska reservlag, varav 16 var seriematcher. I stället för kritik är det alltså här på plats att saluera laget för placeringen i allsvenska reservlagsserien. Målskillnaden 59—37 uppnåddes genom 8 vunna och 5 oavgjorde matcher. Poängen blev alltså 21 och det var bara Hammarby på 25 och Degerfors på 22 poäng som kom före.

Av de 10 vänskapsmatcherna vanns 5 och spelades 3 oavgjorda.

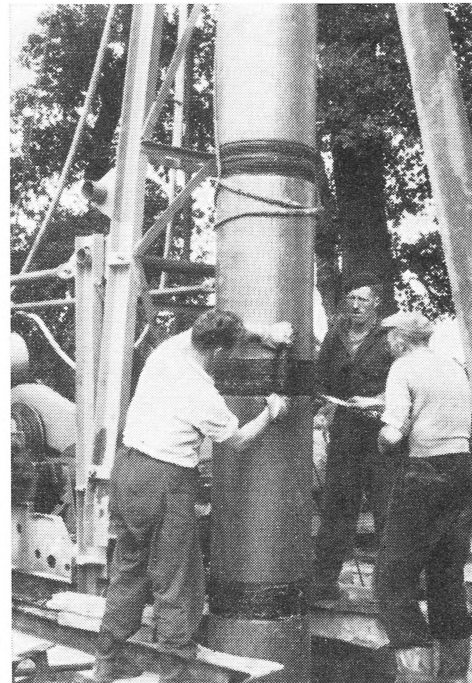
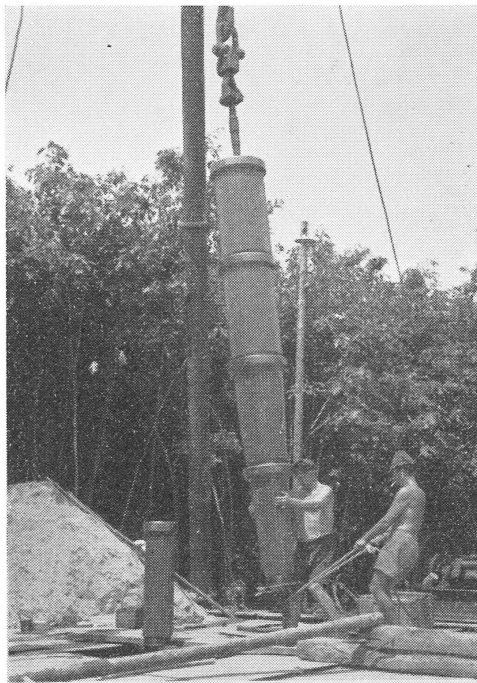
*

Vår sista (?) tabell i allsvenskan blev denna:

Norrköping	22	17	4	1	75—26	38
IFK Malmö	22	12	7	3	38—21	31
Örgryte	22	10	4	8	52—40	24
Malmö FF	22	9	4	9	33—33	22
Degerfors	22	9	4	9	44—52	22
AIK	22	7	7	8	42—39	21
Hammarby	22	8	4	10	46—49	20
Göteborg	22	7	6	9	46—49	20
Sandviken	22	6	7	9	35—46	19
Hälsingborg	22	8	2	12	42—53	18
Djurgården	22	8	2	12	26—38	18
Jönköping	22	5	1	16	19—52	11

VATTNET, *livets källa!*

Schönebeckers helt korrosionsbeständiga silrörsbrunnar bygges idag över hela världen för erhållande av friskt, gott vatten. Schönebeckers silrör säljes i Sverige och Norge genom:

MARTIN RIND AKTIEBOLAG

GREVTUREGATAN 15 · STOCKHOLM 5 · TELEFON 67 90 15

FÖR **SNABB** OCH
EKONOMISK
TRANSPORT

*Erbjuder vi vår 47-års
erfarenhet på flyttningar
både in- och utrikes*

AB ÅHS EXPRESS

Norrtullsgatan 22 tel. 33 80 94, 33 80 95, 31 39 57

Djurgårds- kärlek

"Nocke" har ordet.

Först som sist vill jag här klara ut att trots rubriken ingen göre sig möda att läsa igenom detta bidrag om den tror att innehållet har något med det moderna slagordet "sex" att göra. Här kommer det att röra sig om idrott och ges några minnesbilder från gången idrottstid framför allt inom Djurgår'n.

Det sägs att alla goda ting är tre och varför inte tillämpa ordspråket på kärleken till fotboll-, bandy- och tennisbollen.

För min del började fotbollen rulla på Norra Latins skolgård 1902 och fortsatte tills femte klassen var genomgången, då de elever som icke skulle gå latinlinjen måste lämna denna förnämliga skola och övergå till reallinje, varför Högre Realläroverket å Norrmalm blev nästa anhalt, där fotbollen hösten 1906 fortsatte att rulla på skolgården.

Det dröjde emellertid icke många dagar i den nya miljön förrän en av mina klasskamrater, med smeknamnet "Pipas", värvade mig till Djurgårn's B-lag, där han själv spelade högerback. "Pipas"-smeknamnet fick han för sin gälla röst. En mera rationell fotbollsträning började på Östermalms idrottsplats på övre sandplanen, där nu Tennisstadion m.fl. tennishallar är belägna. Efter några träningsmatcher mellan A- och B-lagen hösten 1908 hade högerhalven mot A-laget visat sig så effektiv och aggressiv mot A-lagets forwards att dess kombinationer ofta tillintetgjordes, varför han ansågs mogen att prövas i A-laget. Nu hade kärleken till fotbollen slagit ut i full blom. Man började förkovra tekniken, vänsterfoten måste bli lika säker som höger, snabbheten ökas genom startövningar, huvudspelet specialtränas och allmänkonditionen stärkas men glöm ej heller självkritiken — det är ofta på de egna dumbheterna man lär sig — alla synpunkter som snurrade i skolynglingens hjärna och som han försökte hålla i minnet i fortsättningen.

Fotbollen på sommaren, bandybollen på vintern — kärlek året om!

Så fort tjälen gjort sandplanerna hårda var tiden inne för att med bandyklubba och boll, även tennisboll, ge sig dit med en kamrat eller flera och börja den provisoriska bandyträningen. Is var det svårare att få tag i. Det hände ibland att en köldknäpp i november kunde frysa is på Laduviken så att skridskorna kunde prövas på söndagsförmiddagarna tillsammans

- Ur vårt historiska arkiv -

Ett av Djurgårdens mästarlag i fotboll samlat hos ateljéfotografen för att föreviga sig. Det var 1915 års lag, som vann SM genom att i finalen slå Örgryte med 4—1. Spelarna är från vänster: Nocke Nordenskjöld, Melcher Johansson (Säwensten), Putte Frykman, Ragge Wicksell, Vicke Jansson; sittande på bänken är forwardskedjan Gotte Johansson, Lill-Ejnar Olsson, Kalle Schlaf, "Knata" Söderberg, Calle Karlstrand; längst fram i sällskap med von Rosens pokal målvakten Calle Runn.

med klubba och boll. Ej så sällan hände det då att man kunde åka genom isen med ena eller andra foten. Det fanns lite strömdrag på vissa håll. Blev bara foten våt fanns ju ingen anledning att sluta träningen.

Skridskobanan på gamla Idrottsparken — nuvarande Stadion — blev ju icke klar förrän tidigast vid juletid och ännu längre dröjde det, innan skridskobanorna på Brunnsvikens och vid Djurgårdsbrunn blev klara.

Efter skolan brukade man i regel gå upp till Idrottsparken och åka skridsko. Vissa dagar i veckan var banan kl. 16.00—17.00 upptagna av Kronprinsens hockeyklubb. Då gällde det att hålla sig framme, ty lagen, som spelade bandy var ej alltid fulltaliga, utan den välplacerade skolgrabben, kunde få hoppa in för att fylla vakanser i laget, vilket ju ansågs som en stor ära.

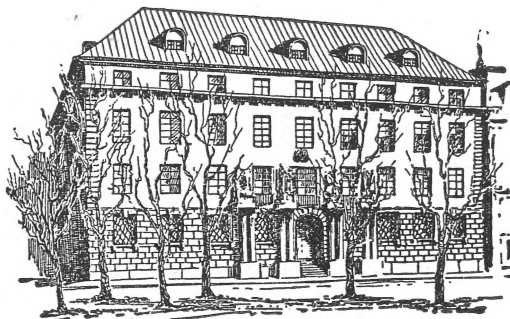
Väl inkommen i DIF:s A-lag måste träningen ökas och bollträningen med bandyklubba förlades under säsongens tidigare del till bostadsrummet, där en av dörarna erbjöd måltavla, med precisions-

skjutning växelvis på de olika dörrspeglarna. Påpekas bör dock att tennisboll användes, vilket hade den fördelen att såväl volley som half-volley-slag kunde utföras med särskild känsla för och kärlek till bollen. Utom bollkänslan fick man god träning i snabb uppfattning. Underligt nog har jag inget minne av att någon fönsterruta pangades vid dessa exklusiva övningar.

Tyvärr blev bandykarriären kort, då redan på försommaren 1911 satte den militära banan med dåtidens första tjänstgöring i Karlsborg stopp för vidare elitbandy. Men ett bandyminne kan jag aldrig glömma — finalen i Svenska mästerskapet i Uppsala på Studenternas idrottsplan 1910. Uppsalakamraterna var i fin form, samtränade, snabba och vann med 5—0. Men det kunde ha blivit 6—0. Men just då deras snabba center Sune Almkvist gått förbi vår centerhalv Putte Frykman och skulle skjuta, kastade centerhalven sin klubba efter isen så perfekt att bollen försvann och gick död. Straffslag fanns ej på den tiden. Tablå men det "osade sva-vel" på banan en lång stund.

STOCKHOLMS ENSKILDA BANK

GRUNDAD 1856

TILL FÖRETAGSAMHETENS TJÄNST

Ett "stenkast" från Stadion

Den intima Gärdesrestaurangen

GRENADJÄREN

känd för sin goda mat

LUNCH - MIDDAG - SUPÉ - SPECIALITETER
i behaglig miljö

Festvåningen rekommenderas

Erik Dahlbergsgatan 41 - 43 STOCKHOLM

Bordbeställning

62 01 48 - 62 01 49 *Obegränsad parkering*

Pappa Grunanders cykelstall

Inte cykelsektionen precis... Våra ishockeyspelare håller gärna konditionen vid liv med cykelträning och hör har Arne Grunander (t. v.) tillfälle att visa upp tre av sina puckarstorheter på Stadions kolstybb, från vänster Lasse Björn, Kalle Lilja och Roland Stoltz. Kanske något för Ingvar Carlssons och Oswald Johanssons riktiga cykelsektion att värva?

Tag tid på Er
— för syns skull

Sandbergs Ur-Optik
Sibyllegatan 37 - Telefon 60 45 60

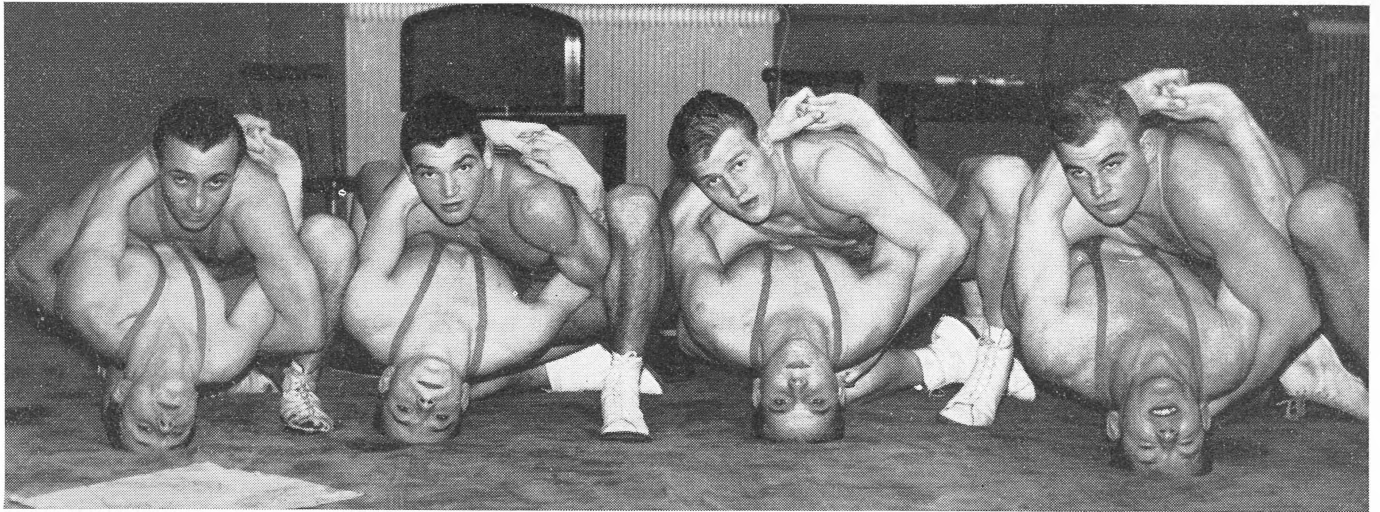
Besök våra välsorterade El-affärer

Gör kvalitetsköp

köp hos

AB Installationsfirman SEL

Karlavägen 50 - Stockholm - Tel. 67 90 30
Sturegatan 21 - Sundbyberg - Tel. 28 35 35
Bodalsvägen 12 - Lidingö - Tel. 65 89 60—61

Upp eller ned, hur man än vänder på bilden är det i varje fall våra bästa brottare i aktion på mattan, från vänster Edvin Vesterby, Rune Jansson, Bengt Fridh och Göte Rönn, vilka har dessa i brygga Juhanni Haapanen, Kurt Johannesson, Sture Söderqvist, och Kjell Karlsson.

Otacksamt

Att vara bas i brottning och heta Lennart Öberg är inte alltid särskilt roligt, men är det någon som träffat en lessen Lennart? Knappast, han ler alltid ett so-ligt leende trots att hans sektionsskassa står tom. Ett och annat hårstrå har han väl tappat av besvikelse däröver, men humöret är som sagt alltid uppåt. Inte ens hans sektionsskassör går omkring och gråter. Kommer tid, kommer råd — säger man sig själv och siktar på nästa stora evenemang, som äntligen skall tillföra kassan ett sådant tillskott som på sin tid de s.k. turkbrottningarna gjorde. Hittills de stort upplagda venemangen bara har åstadkommit nya förluster. För några år sedan bakslag med åtskilliga 1.000-lap-par på ett internationellt evenemang och därmed många magra år och slit med lot-terier och kaffeförsäljning för att balan-sera någorlunda tills huvudkassan kunde komma med något enstaka bidrag.

Nu i vintras skulle det emellertid jubileras. Brottarnas sektion fyllde 50 år och föreningen 70 år. Vi fick SM. Det brukar normalt vara en kassapjäs. Men i Stockholm är det hopplöst. En obetydlig tillströmning av skädelystna i Eriksdals-hallen. Sven Hellborg och hans män vid kassorna kunde i alla fall räkna in ett netto på c:a 1.700 kronor. Men det var inte något netto. Det kom en räkning från Svenska Brottningförbundet på 6.000 kronor. Ingen överraskande räkning. Det är det belopp förbundet skall ha av den part som får arrangera SM. Vi visste alltså om läget. Så det var bara att notera en ny förlust på kassafronten. Otacksamt ovanpå månaders slit och släp långt in på nätterna för att få en tävling att klaffa. Men brottarna ger sig inte.

En miljon Djurgårdskronor i nöjesskatt?

Nöjesskatten på idrott finns inte mer i Sverige. För vår förening har den kostat stora pengar, kanske bortåt en miljon kronor under årens lopp. Dom pengarna skulle man nu haft samlade på våra utmärklade bankböcker.

När Sverige som sista land äntligen fick sin riksdag så idrottsligt välvillig, att det blev beslut på att slopa nöjesskatten på idrottstävlingar, satt det hårt åt. Fotbolls-generalen och handelsministern Gunnar Lange fick över 8 spalter i regeringsorganet Stockholms-Tidningen stå i skottgluggen för att han röstat emot skattebefrielse. Han hade statsfinanserna att mera tänka på än fotbollens finanser. Han hade många meningsfränder, som tyckte att ett borttagande av den 21 år gamla skatten skulle gynna endast de rika förbunden och klubbarna utan att tydligen närmare reflektera på att just dessa "stora" har mängder med små idrotter att driva. Slaget i riksdagen vanns av idrottens folk med 172—165. Sju röster tillgodo alltså.

Alla uppskattade inte denna idrottens vinst. En stor kvällstidning tog illa vid sig av idrotten skulle få mera pengar och motiverade sin besvikelse med att TV motarbetades av de stora idrottsarrangörerna...

Så här fördömdes idrottens framgång i slaget i riksdagen av denna tidning:

Med 7 rösters övervikt beslöt riksdagen vid gemensam votering att befria även de stora idrottstillställningarna från nöjesskatt. Det var ett oklokt beslut, ty därigenom frånsade sig samhället ett av de effektivaste förhandlingsmedlen när man

Lennart Öberg och hans män fortsätter att se optimistiskt på framtiden. Lennarts solvargleende kommer vi alltså att möta.

skall söka komma till en överenskommelse med idrottsrörelsen om TV:s rätt till legal nyhetsförmedling.

Just nöjesskatten på de stora ekonomiskt lönande idrottsarrangemangen kunde ha varit ett utomordentligt förhandlingsargument, alldeles särskilt mot de mest kommersialiserade och penningstarka organisationerna av typen Fotbollförbundet och Ishockeyförbundet.

Det blir TV-tittarna som nu får sitta emellan för att inte kommunikationsministern i tid kunnat ta en förhandling med idrottsrörelsen, där man i en pott gjort upp om anslagen av tipsmedlen, nöjesskatten och TV:s sändning av viktigare idrottshändelser.

Av de 118 röstande i andra kammaren som ville ha bort nöjesskatten vid idrottstävlingar var 33 högermän, 26 centerpartister, 36 folkpartister, 19 socialdemokrater och 4 kommunister. De 87 motståndarna i andra kammaren, dvs. anhängarna av fortsatt beskattning, fördelade sig så här: 3 högermän, 3 centerpartister, 1 folkpartist och 80 socialdemokrater.

Motsvarande siffror i första kammaren var för borttagande av skatten: 9 högermän, 15 centerpartister, 22 folkpartister, 6 socialdemokrater och 2 kommunister. 7 högermän, 2 centerpartister, 7 folkpartister och 63 socialdemokrater i första kammaren ville ha skatten kvar.

*

Varför ömma mera för TV-tittarna än för idrottsfolket. Den dag ingen storidrott mera förekommer i detta land — en följd av att det genom TV:s försorg blir tomma

L.

ÅTER I DEN ALLSVENSKA BANDYSOLEN!

Upp och rensa, Lasse!

En av de gladaste händelserna under den vinter som gick var bandylagets avancemang till allsvenskan. Många hårda matcher måste vinnas, och särskilt på slutet krävdes det en del extra friskning och glöd under pannan.

En besvärlig match var den mot Söderfors på bortaplan. Djurgården hade i god tid varnats för Söderfors hemmapublik och trånga bana, men när det kom till kritan var varken publiken eller planen så svåra. Desto besvärligare var de aktiva i försvaret i Söderfors.

Vår kedja klämdes ordentligt mellan sköldarna, och särskilt tycktes Söderfors ha ställt in sig på att "ta" Leif Eriksson. Sedan denne slagits omkull ett antal gånger, åkte han ned till Lasse Broström, centerhalv hos oss, och sade:

— Hörru Lasse, vill du ta och åka upp och rensa ett tag i deras försvar?

Jo då, Lasse Broarn, som tycker om friska tag lät inte be sig två gånger utan åkte raskt upp och hälsade på hos de elaka försvararna i Söderfors som nu fick känna på en spelare, som höll att slå på. Lasse åkte omkring och mejade en stund och skaffade fram respekt för sin person. Så småningom hade Söderfors fått nog och Lasse Broarn återtog sin plats i Djurgårdens försvar. I stället kunde nu Leif Eriksson finna jordmånen i Söderfors försvar något bättre och behövde inte längre frukta för liv och lem. Lasse Broström hade varit en värdefull murbräcka och jämnat vägen för Leffe & C:o. I tidernas fullbordan vann Djurgården också med säker marginal.

Bra att ha Lasse Broarn att tillgå i olika lägen. Han kan plöja fåror även i betongbetonade försvar.

*

Vårt bandylag på damavdelningen har inte haft någon dans på rosor. Senaste säsongen hann det spela blott en match, och hur det gick i den, ja, det håller vi tyst med...

Serien blev aldrig slutspelad. Dessbättre för Djurgården. Men våra bandyflickor måste skärpa sig om de tänker lägga sig till med silvermedaljerna.

läktare — är alla de som sitter hemma i stugorna framför sina "dumburkar" knappast att gratulera. Nu bestod ju riksdagen av tillräckligt många framsynta män och kvinnor, som hjälpte idrotten att avskaffa den bedrövlige skattepålagan.

Storfiskare är Lasse Broström mellan slagen i fotboll och bandy: här har han fått en fin "borre" på kroken.

Nya medlemmar

finns det alltså plats för i Djurgårdens Idrottsförening. Ansökan sker genom att uppgift om namn, adres och födelseår- och dag under adress Djurgårdens IF, Medlemsregistret, Stadion, Stockholm Ö.

TRETORN

tennisbollen i toppklass

som hela tennisvärlden frågar efter

År 1935 introducerade TRETORN på den svenska marknaden den nya, revolutionerande tennisbollen utan inre gastryck. På grund av bollens överlägsna egenskaper har de kräsna tennisspelarna alltmera övergått till att spela "TRETORN".

I Sverige säljs sålunda flera TRETORN-bollar än alla andra märken tillsammans.

Men inte bara i Sverige är TRETORN-bollen en succé. På marknad efter marknad introduceras bollen med framgång trots hård konkurrens.

I Californien är den redan efter några säsonger på väg att bli ledande importboll.

TRETORN tennisskor finns i olika modeller för olika förhållanden — alla med suverän passform.

TRETORN bollar och skor — en bra kombination

— bättre finns inte

HELSINGBORGS GUMMIFABRIKS AKTIEBOLAG TRETORN • HELSINGBORG

Oleg talar ut med tennisstjärna

Det skrivs i denna tidning ett och annat berömande ord kring vår tennisstjärna Jan-Erik Lundqvist, men det kanske inte skadar för jämviktens skull att låta någon utomstående penna också framföra kritiska synpunkter. Ingen ros utan törnen. Så här skriver Oleg i Sv. D. på sin Just nu...-spalt:

Problemet Jan-Erik Lundqvist

Vad ska vi göra med Janne Lundqvist? Han kastar bollar i Paris och han slänger racketen i Madrid. Han får publiken att vissla. Han blir impopulär överallt. Efteråt är han förfärligt ledsen och kan inte begripa, att han burit sig så dumt åt.

I Paris mot Pietrangeli började det regna. Det gillar inte Lundqvist. Och så dömde domaren en boll fel — det var många som såg det — och så tappade den blonde svensken koncepterna.

I Madrid kom plötsligt en virvelvind på banan och blåste upp sand. Jan-Erik kom ur gängorna. Och så kom det obligatoriska felaktiga eller tvivelaktiga domslutet på en viktig boll och så var det färdigt. Den hetlevrade spanska publiken, van vid tjurfäktningar och demonstrationer mot fotbollsdomare, tog eld. Tjöt och visslade.

Vad skall man göra för att hjälpa Jan-Erik? Spela tennis kan han, det är inte mycket om ens något som han har att

lära. Men hur skall han lära sig att ta felaktiga domslut? Det är svårare och det finns kanske ingen utväg. Ingen har lyckats lära världens främsta tennisspelare hur det skall gå till. Vi behöver bara se på raden av svenska storspelare, ingen nämnd men ingen glömd.

Vad ser domarna sämst?

Man skulle kanske kunna säga så här till Jan-Erik.

— Kom ihåg, att det alltid är något som går emot, och som är "annorlunda", när en svensk Davis cup spelare uppträder i utlandet. Det må vara i Milano, i Paris, i Madrid eller på någon annan plats. De lärde tvista var linjedomarna är mest "snedögda", de flesta påstår i Italien. Om man från början intalar sig, att domaren inte bara har mänskliga svagheter utan också kan "stjäla" en eller två bollar, så går det kanske lättare. En annan

gång, eller t.o.m. i samma match, kan det vara ens egen tur att få en boll gratis. I varje fall lönar det sig aldrig att protestera. Och aldrig i världen vinner man en match mot publiken.

Två slag av tennisnerver

Det här är lätt att skriva men det är betydligt svårare att tänka så på planen under en viktig match. Med Jan-Erik är det så, att han har två slag av nerver, medgångsnerver och motgångsnerver. Normalt, även om han ligger under, fungerar endast medgångsnerverna. Men så händer det något, som inte är riktigt normalt, en sandstorm eller ett domslut. Då börjar de andra nerverna sticka upp. Då börjar Jan-Erik tänka, att han eventuellt kan förlora, han börjar tänka på sitt stora ansvar, på vad tidningarna skall skriva. Och så börjar han tvivla på sin förmåga. Han kanske inte kan bli finalist i Wimbledon. Då får han aldrig mera något proffsanbud, vad skall det då bli av honom. Vid nästa dåliga domslut tappar han fattningen, han kastar racketen i stället för att krama stickorna ur skaffet och bita ihop tänderna. Och komma igen.

Allt det här vet Jan-Erik om. Han vet, att det är så här. Han är färdig att gråta,

*Goda varor
till låga priser*

ÅHLÉN & HOLM AB
STOCKHOLM 20

DIREKTREKLAM
TRYCKSAKSPRODUKTION
SALES PROPAGANDA AB

Mälartorget 15, Stockholm, Tel. 10 52 30, 10 52 32

NYA MÄN I STYRET

Årsmöte i oktober

RED TOP

om bortförklaringar

1961 års årsmöte var märkligt ur den synpunkten, att det beslöts att låta styrelsevalet anstå ännu ett halvår. Detta skedde i samband med ett förslag till nya stadgar. Förslaget accepterades till alla delar, och det innebar att årsmötet i fortsättningen skall förläggas till hösten. Den tidigare årsmötesdagen den 12 mars, som är Djurgårdens Idrottsförenings födelsedag, skall givetvis bibehållas som datum för en årsfest, som man hoppas bara skall vara en glädjens dag. Festen har hittills alltid kommit att sitta i kläm för årsmötesförhandlingarna. Dessa har ibland dragit så långt ut på tiden, att den festliga avslutningen med en supémåltid mest fått karaktär av en huggsexa strax före kl. 12-slaget. Nu är det meningen, att vi djurgårdare skall samlas direkt vid de dukade födelsedagsborden. Välkomna, säger vi redan nu inför måndagen den 12 mars 1962!

Eftersom nu bara ett halvår skulle återstå till årsmötet enligt den nya givnen i höst beslöts att förlänga den sittande styrelsens mandat till dess. Alla signaler om att olika av våra styrelsegubbar skulle lämna in verktygen hade därmed ingen verkan. Dock måste val ske för de platser i styrelsen, vilka blivit lediga i ett tidigt skede i och med att Sten-Otto Liljedahl och Henry Nord avgått. I stället för dessa blev det nu nyval av Carl-Hjalmar Bodman och Åke Erixon. Samtidigt valdes som 1:e suppleant Arne Weldner och som 2:e suppleant Uno Bjarnemark.

Sedan Karl Lundberg under året avlidit måste en av de tre ordinarie revisorsplatserna nybesättas, och här kom Erik Extergren in för att i samarbete med de kvarvarande Herbert Edberg och Ingvar Norén svara för granskningen av våra räkenskaper.

Av de nya männen i överstyrelsen hade Carl-Hjalmar Bodman haft ett år på sig som adjungerad kraft att dokumentera stor energi och kunnighet. Han hade va-

han ångrar sig. Men han blir inte av med motgångsnerverna, de bara drar sig tillbaka ett tag, till nästa match.

Lär av Santana!

— Publikerna kallade Lundqvist för idiot och det tålde han naturligtvis inte, lär svenske lagledaren Mats Hasselqvist ha sagt. Jag har sällan eller aldrig sett en så skandalöst osportslig publik.

— Blir jag inte finalist i Wimbledon i år slutar jag med tennisen, lär Jan-Erik ha sagt efter "olyckan" i Madrid.

Det ska inte Jan-Erik göra. Nästa år är han ännu starkare, ännu bättre än i år. Då är proffsen i Kramers cirkus ett år äldre och ett år gubbigare — då kan det vara tid att övergå till det lägre.

Så Jan-Erik ska inte kasta racketen. Varken på banan i Wimbledon eller efteråt.

Oleg.

rit synnerligen matnyttig, säger man i alla de sektioner, där han varit med och grovjobbat, och även i överstyrelsen hade han genomfört uppgifter av sådant slag, att han lugnt kunde betecknas som högst lovande. Årsmötet tvekade inte heller att ge honom förtroendet att hoppa in som ordinarie i styrelsekretsen.

Den andre nykomlingen, Åke Erixon, steg för säkerhets skull upp på en stol för att årsmötesdeltagarna skulle få syn på honom. Han råkar nämligen av en inte särskilt välvillig försyn ha blivit rätt kortvuxen, men ovanför axlarna sitter ett skarpt huvud. Inte minst som bandydomare har "Exet" visat sig kunna ta i på skarpen. Inom Djurgården har han tidigare skött kassörsjobbet i bandysektionen, som han nu alltså måste lämna just när bandyn kommit upp i allsvenskan och kanske skulle geit kassören diverse runda pengar att leka med. Hittills har Åke mest fått syssla med räkningar utan att ha mer än kaffepengar att betala med.

Av de två suppleanterna kommer Arne Weldner från bordtennis och Uno Bjarnemark från tennis.

Efter minst 10 år

Vid vårt 70-årsjubileum förekom det bland andra utmärkelser även utdelning av föreningens hedersmärke (även kallat 10-årsmärke eller förtjänstmärke), för vilket det krävs minst 10 års gagnarik verksamhet inom Djurgården). Följande blev hedrade med märket denna gång:

Oskar André (boxning)
Kurt Hammargren (boxning)
Börje Jansson (boxning)
Lars-Gunnar Björklund (handboll)
Gösta Sandberg (fotboll)
Birger Eklund (fotboll)
Harald Gustavsson (fotboll)
Curt Berggren (orientering)
Leif Engvall (orientering)
Anders Hasselqvist (orientering)
Arne Rapp (skidor, slalom)
Kirsten Johansson (damidrott)
Siw Centergren (damidrott)

I dessa dagar skadar det inte med en liten handledning i bortförklarandets konst.

Vi svenskar har god naturlig fallenhet för ämnet, men somliga anser att vi ännu inte nått t.ex. västtysk klass.

Kapitlet bortförklaringar kan i stort sett indelas i två avsnitt, varav det första behandlar bortamatcher.

Man har då alltid resan att skylla på. Flygresan, tågresan eller båtresan "sitter i benen" och hindrar "pojarna" att göra sitt bästa.

Därefter har man den gamla kära "hotellöden" att ta till. När vanligt folk känner sig trötta och slitna far de ofta till ett hotell för att återvinna hälsa, humör och krafter, men pojarna bryter samman så fort de ser en piccolo.

Som nummer 3 i ordningen kommer luften. Inget slags luft är bra för ett förlorande lag. I Prag var den för kall. Är temperaturen över arton grader säger man alltid att det var "den mördande hettan" som tog knäcken på pojarna.

En underavdelning gäller lufttrycket:

Om platsen ligger högt säger man att pojarna fick andningsbesvär i den tunna luften. Ligger den lågt säger man att luften var för tung.

Den utländska naturen har "en deprimerande inverkan på pojarnas sinne".

Man kan också vara deprimerad över att förläggningen ligger i en bullrande storstad, eller över att man förlagts till landsorten, "där tystnaden sliter på pojarnas nerver".

Ovanan vid inomhushallar spelar också in. Isen var alldeles för hal "för våra tunga pojkar". Utomhus är isen för sträv för dem och de har "svårt att accelerera".

Bra är det om värdlandet visar pojarna några av sina sevärdheter. Då kan man säga att "gruvbesöken tröttade".

Naturligtvis är det också svårt för pojarna att spela inför "en partisk bortapublik".

Något som också har en förödande inverkan på formen är den främmande maten.

Två andra bortförklaringar som vi alla känner igen är den att spelarna saknade sina fruar på läktaren, eller att de spände sig för hårt eftersom de hade dem där.

Domarnas ogynnsamma inverkan får man inte heller försumma att påpeka.

Kort sagt, att bortförklara förlorade bortamatcher är inte svårt.

Mer fyndighet fordrar förlorade hem-

VÅRA NYA STADGAR

Du måste vara 18 år!

Kan vi bli 10.000?

Det här är Djurgårdens Idrottsförenings klubbmärke. Det är numera inregistrerat hos Kungl. Patentverket och är således skyddat för efterapningar etc. Varning alltså till alla dem, som står hemma i verkstadsbon och tillverkar klubbmärken på löpande band för försäljning. Djurgårdens klubbmärke är lagligen skyddat. Det kan endast förvärvas genom vår förening, och endast medlemmar kan förvärva det.

mamatcher, men man kan alltid börja med att säga att "våra pojkar saknade stimulansen av en främmande plan".

Man bör även framhålla att det är lätt att knyta sig och råka i "psykisk obalans" inför "den fordrande hemmapubliken".

En tredje förklaring lyder: "Man måste förstå att våra pojkar känner olust över att spela hemma denna årstid, då varje ung spelare längtar efter att pröva sina krafter ute på kontinenten."

Förlust mot utländska lag på Sverige-turné skylls på att gästerna inte spelar efter de europeiska reglerna, "de spelar helt enkelt inte spelet".

Man kan även framhålla att våra poj-

I de nya stadgar, som antogs vid årsmötet 1961, förekommer inga mer revolutionerande nyheter. Utöver det att årsmötet i fortsättningen skall äga rum på hösten i stället för att tidigare vara låst vid den 12 mars, handlar det nya i stadgarna om att valet av styrelse sker på så sätt att endast en man väljes till direkt angiven funktion och detta gäller givetvis ordföranden. Han skall som hittills väljas på ett år. I övrigt skall varje år väljas tre ledamöter av överstyrelsen att tillsammans med ordföranden och tre från året innan kvarstående ledamöter bilda en 7-mannastyrelse. Tidigare har valet av dessa ledamöter gällt viss funktion så att vice ordföranden, sekreteraren och skattmästaren valts var för sig. Nu får överstyrelsen konstituera sig och välja till de olika funktionerna.

Till i höst, då det väl blir nyval mest över hela linjen, torde det för att åstadkomma den rätta rytmen ordnas så att halva det ordinarie antalet av 2-årsmännen väljes på två år och den andra hälften på ett år.

En annan nyhet i stadgarna är införandet av begreppet "stödande medlemmar", vilka är avsedda att för sin stödande

kar hade svårt att hämta sig efter "de första oturliga baklängesmålen".

Detta med bortförklaringar är dock inte endast något som hör idrotten till. De används inom alla slag av mänsklig verksamhet och har en tröstande och stimulerande inverkan. "Sämste man vann" lyder väl allas vårt undermedvetna valspråk.

FOTNOT: Innan "pojkar" förlorat kallas de "vikingarna"!

verksamhet få vissa favörer men i stället tilldelas de inte någon rösträtt. Detta med tanke på att vi kanske en vacker dag har 10.000 sådana nya ledamöter och inte skulle kunna ge dem plats i mötessalen. Ytterligare en nyhet i stadgarna kan nämnas i samband med detta om rösträtt, och den nyheten går ut på att en vanlig medlem måste ha fyllt 18 år för att få rätt att rösta. I praktiken spelar den bestämmelsen säkerligen ingen roll, eftersom det är mer sällan våra juniorer eller ungdomar vill vara med och säga sitt ord vid årsmötena.

*

I vanliga fall brukar ändringar i stadgar vara svårtuggade saker och leda till ändlösa diskussioner. Djurgårdens årsmöte, som leddes av "Farsan" Sandberg, svalde emellertid det nya förslaget på rekordtid. "Farsan" orienterade snabbt om vad ändringarna gick ut på, och det var egentligen bara kring frågan om 16 eller 18 år skulle vara rösträttsgräns som det blev några smärre meningsutbyten. Efter votering vann överstyrelsens förslag för 18 år.

*

Att stadgarna så snabbt kunde genomtrufas berodde säkerligen på att de förarbetats synnerligen noga av den kommitté, som tillsatts för ändamålet och som hade denna sammansättning: Karl Liliequist, Lars Nordvall, Birger Sandberg och Richard Zacharias. Det största jobbet i den kvartetten gjordes av Richard. I sista stund hoppade Anne-Marie Bodman in då det gällde att på några röda minuter via stencil och tryckvalsar få fram en stor upplaga av de nya stadgarna att ligga rykande färsk på stolarna vid årsmötets början.

Quarl

*Undertecknad mottager
inbjudningen till Heders ledamot
uti Djurgårdens Idrotts förening*

Stockholm den 7 Dec, 1893.

J. P. E. Nilsson

Listan över Djurgårdens hedersledamöter är inte lång. Under senaste 10 åren har den utökats med ett enda namn! Det här dokumentet uppvisar säkerligen en av föreningens allra första hedersledamöter. Två år efter Djurgårdens bildande blev J. P. E. Nilsson kallad till sådant ledamotskap och här har han präntat sitt svar:

1961

års

båtar

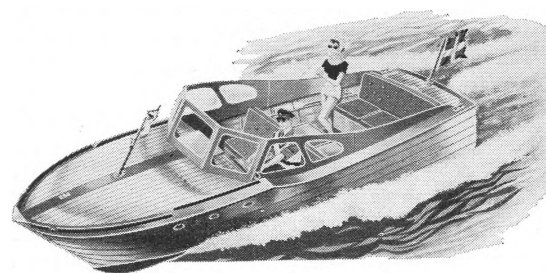
VINDÖ Vattenski-båt i mahogny. Snabb och elegant. Lämplig för camping och fisk. Längd: 6,50, bredd: 2,20. Motor: Volvo-Penta BB-70. Fart: ca 20 knop.

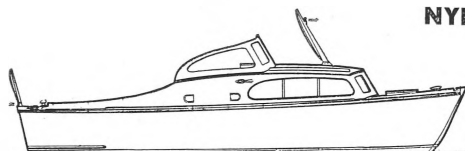
STORÖ Motorkryssare i mahogny, rymlig, 4 kojplatser, kylskåp, stort pentry, WC. Längd: 8,55, bredd: 2,80. Motorer: 2 st. Volvo-Penta BB-70. Fart: ca 18 knop.

MARIN-
MOTORER

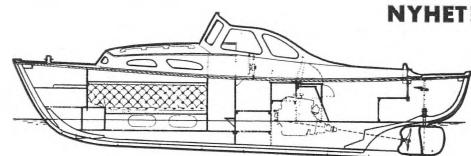
SOLO Sverige populäraste ruffbåt i mahogny. Längd: 7,25, bredd: 2,25. Motor: Volvo-Penta BB-70. Fart: 16 knop.

NYHET!

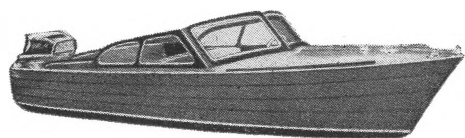
BERGÖ Motorkryssare i mahogny. Rymlig ruff med 4 kojplatser och WC. Längd: 7,60, bredd 2,35. Motor: Volvo-Penta BB-70.

Se våra båtar
på utställningen
"ALLT FÖR SJÖN"
Monter nr 25

NYHET!

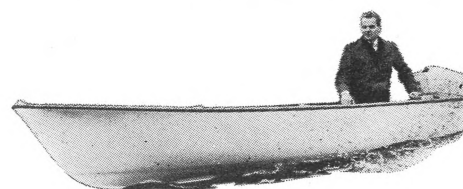
SINGÖ Sjövärdig högsjåbåt i mahogny. Idealisk som långfärdsbåt. Längd: 7,60, bredd: 2,45. Motor: Volvo-Penta BB-25 för fotogendrift.

FALKEN Vacker och välbyggd utombordsbåt lämplig för SCOTT 27 hk, 43 hk, 75 hk utombordsmotorer. Längd: 5,45, bredd: 2,00.

SCOTT

UTOMBORDS-
MOTORER

CALYPSO Lättskött plastbåt med en härlig finish. Lämplig för utombordsmotorer upp till 10 hk. Längd: 4,25, bredd: 1,50.

Aktiebolaget

GÖSTA BERG

Regeringsgatan 20 • Stockholm • Tel. 23 04 65

MASSOR MED "DIPLOMATER"

Mängder av diplom vandrade över prisbordet vid 1961 års årsmöte som bevis på att vi haft en segerrik säsong. Här en rad namn på dessa våra "diplomater", bland vilka återfinns svenska mästare, distriktsmästare, serisegrare och annat kvalificerat idrottsfolk.

Segrare i allsvenska brottningsserien Div. I, zon 3, 1961

Sven-Olov Svensson
Kjell Pålsson, båda Flugvikt.
Edvin Vesterby, Bantamvikt.
Roger Björck, Fjädervikt.
Rune Jansson
Paul Pålsson
Gunnar Nilsson, alla Lättvikt.
Sture Söderqvist
Kurt Madsen, båda Weltervikt.
Bengt Fridh, Mellanvikt.
Kurt Alariksson
Antal Laszlo, båda Lätt tungvikt.
Göte Rönn, Tungvikt.
Helge Öberg, Lagledare.
Lennart Öberg, Lagledare.

Segrare i allsvenska brottningsserien Div. II, zon 3, 1961

Sture Andersson, Flugvikt.
Kjell Norling
Gunnar Andersson, båda Bantamvikt.
Unto Rinkinen
Rolf Karlsson, båda Fjädervikt
Kalle Haapasalmi
Göran Antonsson, båda Lättvikt.
Svante Borg
Harry Backlund, båda Weltervikt.
Åke Johansson
Ingvar Pettersson, båda Mellanvikt
Kjell Claesson
Reine Holm
Göran Marklund, alla Lätt Tungvikt.
Grisja Prikloksky
Allan Mann, båda Tungvikt.
Helge Öberg, Lagledare.
Bror Lövdal, Lagledare.

Segrare i DM brottning (juniorer) grekisk-romersk stil 1961

Paul Pålsson, Lättvikt.

Segrare i DM brottning (juniorer) Fri stil 1960

Sven-Olov Svensson, Flugvikt
Kjell Norling, Bantamvikt
Rolf Karlsson, Lättvikt
Kjell Claesson, Lätt tungvikt
Grisja Prikloksky, Tungvikt.

Segrare i Svealandsmästerskap, grekisk-romersk brottning (seniorer) 1960

Sture Söderqvist, Weltervikt
Bengt Fridh, Mellanvikt
Kurt Alariksson, Lätt tungvikt
Göte Rönn, Tungvikt.

Segrare i Svealandsmästerskap, Fri stil brottning (seniorer) 1961

Göte Rönn, Tungvikt.

SM i grekisk-romersk brottning (seniorer) 1961

Edvin Vesterby, Bantamvikt
Sture Söderqvist, Weltervikt.

SM i Fri stil (juniorer) 1961

Paul Pålsson, Lättvikt.

DM i fri stil (seniorer) 1960

Kjell Norling, Bantamvikt
Edvin Vesterby, Fjädervikt
Paul Pålsson, Weltervikt.
Bengt Fridh, Mellanvikt
Antal Laszlo, Lätt tungvikt
Kurt Alariksson, Tungvikt.

DM i brottning 1961 (grek.-romerskt):

Kjell Paulsson, Flugvikt
Kjell Norling, Bantamvikt
Edvin Vesterby, Fjädervikt
Sture Söderqvist, Weltervikt
Bengt Fridh, Mellanvikt
Kurt Alariksson, Lätt tungvikt
Göte Rönn, Tungvikt.

Seriesegrare i handboll, utomhus, klass 2 B, 1959

Gerd Andersson
Kirsten Johansson
Gun Hellman
Ingrid Gruvlund
Marianne Haglund
Gunvor Orest
Irene Björn
Inger Andersson
Ragnhild Allinger
Inga-Lill Norrström
Maja-Brita Svensson, Lagledare.

SM i ishockey 1961

Yngve Johansson
Lars Björn
Roland Stoltz
Eddie Wingren
Ove Malmberg
Stig Tvilling
Gösta Sandberg
Hans Mild
Sven Johansson
Åke Rydberg
Leif Skiöld
Karl Lilja
Carl-Göran Öberg
Kurt Thulin

Per Hörberg
Rolf Berggren
John Candelius, Lagledare.

SM i tennis 1960

Jan-Erik Lundqvist, herrdubbel, inomhus
Jan-Erik Lundqvist, herrdubbel, utomhus.

SM i tennis 1961

Katarina Frenelius, damsingel, inomhus.

SM i bordtennis 1961

Björne Mellström i herrdubbel
Björne Mellström i mixed, dubbel.

SM i bordtennis (lag) 1961

Björne Mellström
Christian Heyerdahl
Anton Bolgar.

SM i brottning 1961

Edvin Vesterby i bantam, fri stil.

SM i boxning 1961

Ove Larsson i lättvikt.

SM i störtlopp 1961

Kathinka Frisk, störtlopp, damer.

SM i cykel 1960

Herbert Dahlbom, 50 km individuellt
Herbert Dahlbom, dito lag
Oswald Johansson, dito lag
Gunnar Göransson, dito lag.

Serieseger i handboll, Reservlagsserien, klass 2 1961

Clas-Göran Strömngren
Bengt Skoglöf
Björn Lawaetz
Anders Björkholm
Sven Åke Armandt
Ulf Hederberg
Lars Gunnar Björklund
Kjell Johansson
Bo Nyberg
Kjell Gate
Ulf Finnhammar
Bertil Lindberg
Lennart Björklund, Lagledare.

Serieseger i bandy div. II, östra 1961

Arne Arvidsson
Ove Holmberg
Bo Andersson
Christer Andersson
Tom Rune
Olle Nilsson
Lars Broström
Håkan Persson
Tore Emneryd
Valter Klang
Leif Eriksson
Lars Arnesson
Gösta Sandberg
Kurt Singstedt

BETALD ANNONSPLATS

av

*supporter från Leksands IF,
Kungl. Lawn Tennisklubben, AIK
m. fl. Djurgårdsfans??*

Carl-Göran Öberg
Rolf Berggren
Åke Andersson
Olle Hellström
Sven Bergman, Lagledare.

DM i boxning 1961

Eilert Ferm, Bantamvikt
Henry Haga, Lättvikt
Jarl Granberg, Lätt mellanvikt
Teofil Pollex, Lätt tungvikt.

Serieegrare i tennis

Stig Bjarnemark
Arne Fornell
Uno Bjarnemark
Jan-Erik Lundqvist
Richard Zacharias, allsvenska tennisserien, div. 3, inomhus 1959.
Stig Bjarnemark
Uno Bjarnemark
John-Anders Sjögren
Ingemar Ingvarsson
Björn Törsleff, allsvenska tennisserien, div. 3, utomhus 1960.
Martine Zacharias
Katarina Frenelius, allsvenska tennisserien, div. 2, damer, utomhus 1960.
Stig Bjarnemark
Uno Bjarnemark
Mal Fox
Ingemar Ingvarsson
Thorbjörn Munthe-Sandberg
John-Anders Sjögren
Bengt Svederman, allsvenska tennisserien, div. 2, inomhus 1960
Richard Zacharias, Lagledare.

Serievinster i bowling år 1960—1961

Div. I, Östra

Evert Lindberg
Carl Berggren
Tage Erikson
John Ek
Bertil Johansson
Böre Gundberg
Hans Larsson
Sven Gustavsson
Rune Giliusson
Hjalle Westergren

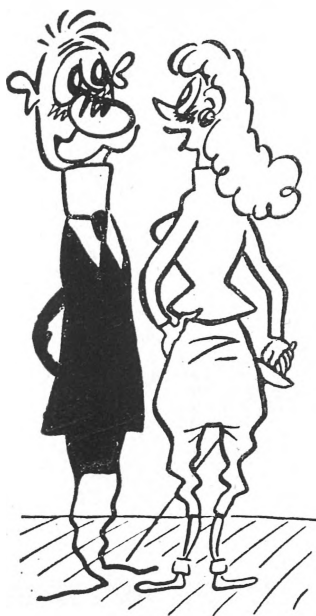
Reservlagsserien, Klass 4

Bert Hansson
Ernst Meyer
Eric Jansson
Gösta Ericson
Börje Tillberg
Sven Lindholm

Reservlagsserien, Klass 7

Gunnar Lindberg
Gustav Zetterlund
Tor Holmertz

Salon Gahlin

— Nej, fäktingen blev hon tvungen att sluta med — hon är så kittlig.

(DN 18.12.60)

Stig Klang
Sven Magnusson
Lars Waldvik

Seger i fotboll S:t Erikscupen, grupp A 1960

Anders Lekman
Kjell Larsson
Ulf Johansson
Björn Jonsson
Lars Swartz
Björn Öberg
Percy Astesjö
Stefan Söderberg
Jan-Erik Jonsson
Kjell Wilkert
Hans Paulinder
Carl-Gustaf Gustafson, Lagledare.

Göran Hedebro
Lars Petrelius
Peeter Horn
Bernt Eriksson
Kenneth Granqvist
Ronald Widegren
Sten Kjellström
Jörgen von Walden
Björn Waldvik
Björn Selberg
Rolf Gustafson
Carl-Gustaf Gustafson, Lagledare.

Seger i fotboll S:t Erikscupen, grupp B

Alf Gustafsson
Lars Ljungman

DM i fäkting 1960

Orvar Lindwall
Jan Skogh
Axel Wahlberg
Olov Runstedt
Claes Rehbinder
Arne Tollbom, samtliga DM i värja lag.
Orvar Lindwall
Jan Skogh
Axel Wahlberg, alla DM i florett lag
Orvar Lindwall
Jan Skogh
Axel Wahlberg
Göran Tannerfeldt, alla JDM i florett lag
Axel Wahlberg, JSM i värja
Christina Wahlberg JSM i damflorett
Orvar Lindwall, skol-DM i florett
Gunilla Tollbom, skol-SM i damflorett
Lars Sandwall, skol-DM i florett
Christina Wahlberg, skol-DM i damflorett
Elin Eckerbom, DM i florett damer
Gunilla Tollbom, JDM i florett damer
Orvar Lindwall, DM i värja.

JSM i fäkting 1961

Gunilla Tollbom, florett, damer.

Björn Lindberg
Göran Nilsson
Roger Jakobsson
Per Kregert
Peter Jonsson
Lennart Castelius
Bo Almqvist
Tord Hettman
Lars Falk
Hans Fristedt, Lagledare.

"Cackas" alla tidars

I samband med att Karl-Erik Andersson, "Cacka", förde Djurgården till vår första guldseger i allsvenskan 1955, nominerade han på begäran "alla tidars Djurgårdslag", dvs. han nöjde sig med att plocka ut ett lag från de senaste 10 åren och kom till detta resultat:

Ove Nilsson — Sven Källén, Ingvar "Mysing" Petersson — Arne Larsson, Bernt Ivegren, Sigge Parling — Arne Bryngelsson, Hasse Tvilling, Hasse Jeppson, Birre Eklund, Gösta Sandberg.

Är det några flera än Arne Arvidsson, Hasse Mild, Lill-Lappen Hellström och Gösta Sandberg, som ur 1961 års lag skulle få plats i "Cackas" lag?

TAPETEN

väljer Ni hos

WINGQVISTS

C. E. WINGQVIST AB

GAMLA BROGATAN - TEL. 23 30 50

STOCKHOLM

GRUNDIG

DIKTERINGSMASKINER

Stenorette T

Världens mest sålda dikteringsmaskin. Nu med transistorer och i ny elegant design. 40 min. bandkassett. Start, stopp och repetering sker med en och samma mikrofonknapp. Exakt tidsindikering.

Stenorette B

Bärbar, batteridrivna dikteringsmaskin för diktamen på resande fot. Samma bandkassett som för Stenorette T. Transistoriserad. Kan anslutas till växelström via laddningsaggregatet.

Stenomatic

Elegant dikteringsmaskin för talfolie i kuvertformat — 6 min. speltid. Transistoriserad. Stor inbyggd högtalare. Automatisk in- och urmatning av ljudbladet. Exakt tidsindikering.

SVENSKA STENATOR AKTIEBOLAG

Växel 87 01 80

Nu kommer boxningens ungdomar

Med återblick på den förflutna säsongen måste man ta fram den gamla kära ramsan "Djurgården bäst".

Det är faktiskt så, att DIF-boxarna blivit bäst i det mesta de företagit sig. Det t.ex. att vi endast erövrade ett svenskt mästerskap genom skolpojken Ove Larsson i lättvikt. Vid Stockholms DM erövrade föreningen 4 titlar genom Eilert Ferm, flugvikt, Henry Haga, lättvikt, Jarl Granberg lätt mellanvikt och Teofil Pollex lätt tungvikt. Dessutom hade vi tvåor och treor i flera klasser och blev överlägset bästa förening.

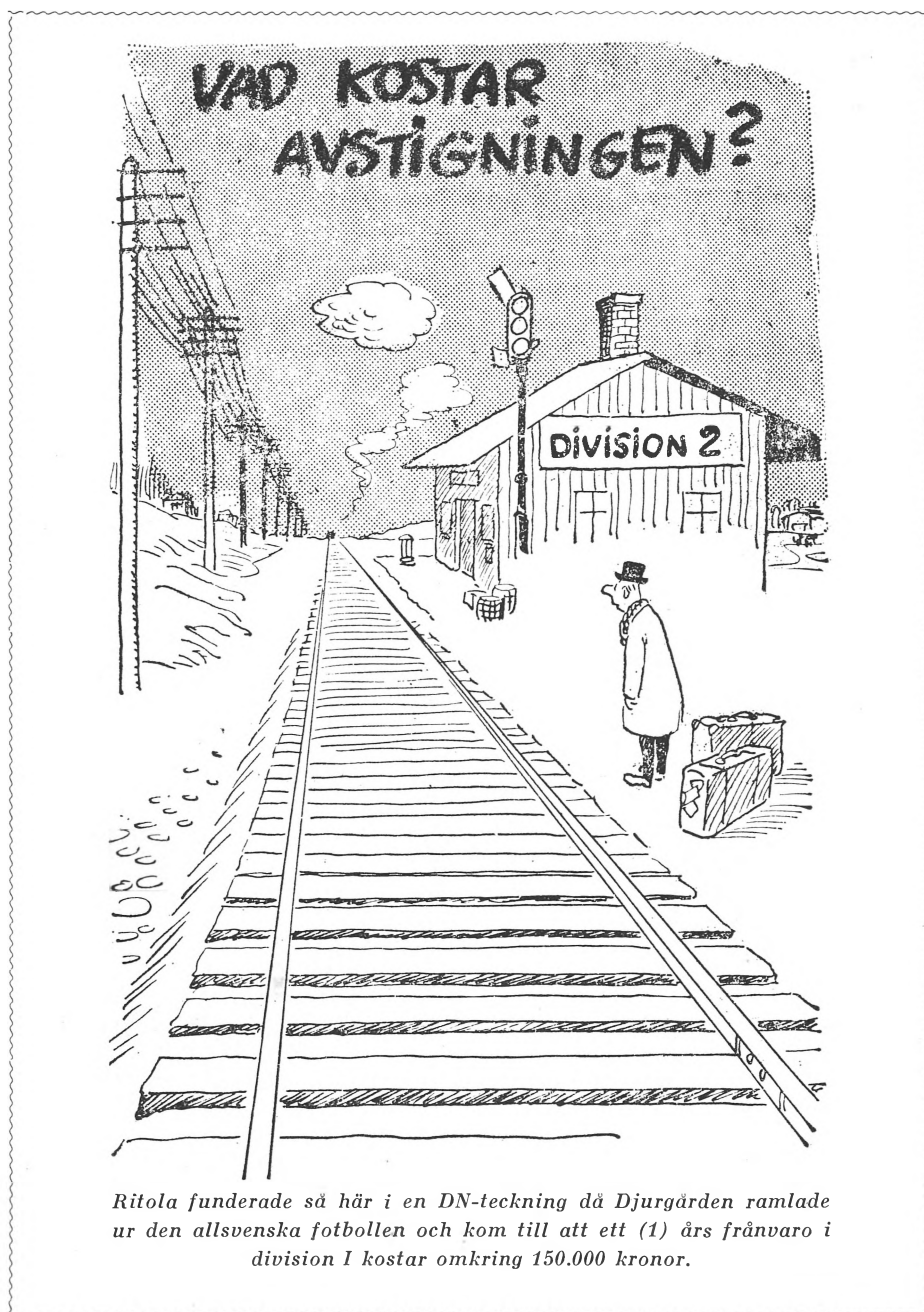
Tre av våra boxare har under året representerat förbundet i landskamper, Eje Ferm, Ove Larsson och Jarl Granberg. Av dessa är det endast Granberg som segrat. Vid Nordiska mästerskapen i Oslo i april blev Ove Larsson tvåa efter mycket bra boxning. Han blev prisbelönad för sin teknik.

I januari arrangerade sektionen en klubbmatch mot den tyska klubben BC Sportsmann från Hamburg. Klubbarna tävlar om ett av ASG-bolagen uppsatt vandringspris. Den första matchen av tre blev en seger för DIF med 8—2. Det blir returmatch i Hamburg under hösten.

Vi de under april hållna nybörjartävlingarna, som arrangerades i förbundsregi med deltagare från hela landet blev DIF bästa klubb. Två mästare fick föreningen, nämligen Ove Ljungqvist i lättvikt och Gunnar Barton i tungvikt. Tvåa blev flugviktaren Hasse Pincoff och trea welterviktaren Seved Lundberg. Den sistnämnde blev oturligt handskadad i första matchen och fick sedan göra två matcher med denna skada som ett handicap. Lovorden över pojkarnas fina boxning var många. Största utvecklingsmöjligheterna tros Ove Ljungqvist ha. Men det bästa av allt är ändå, att dessa pojkar inte är de enda lovade adepter, som den erkänt gode tränaren Sixten Lindkvist fått fram i klubben. Sixten har stora fordringar på grabbarna, men så blir det resultat också. Djurgårdens boxningssektion har nu verksamhet i gång i lokalen på Kungsholmen och i nybyggda Enskedehallen.

Felet med svensk boxning

Trots att situationen för Djurgårdens boxningssektion ter sig god, så måste man konstatera, att svensk boxning av i dag går sin kräftgång. Vad är då felet med svensk boxning. Det sägs, att vi har det för bra här i landet, så ingen vill försöka något med träning. Jag vill inte riktigt hålla med om detta. Inte tror jag att ett svältande Sverige hade några träningsvilligare ungdomar än vad vi i dag har. Nej, felet med svensk boxning av i dag är, att boxningsledningen är för gammal och har tappat kontakten med ungdomen. Samma ledare som var med när förbundet startade sin verksamhet finns alljämt kvar på de ledande posterna. Ungdomen ges icke tillfälle att komma fram inom boxningsledningen. Boxningsledningen måste förnya sig liksom ledningen inom andra idrottsförbund gör. Det förekommer alldeles för mycket omval på de ledande posterna inom förbundsstyrelsen. Dessa återkommande omval kan man an-

Ritola funderade så här i en DN-teckning då Djurgården ramlade ur den allsvenska fotbollen och kom till att ett (1) års frånvaro i division I kostar omkring 150.000 kronor.

vända som ett bevis på förtroende till de olika ledamöterna, men man skall därför icke dra slutsatsen, att man därmed har den starkaste och mest verksamma förbundsstyrelsen. Vidare bör man se till att förbundsledamöterna är kemiskt fria från böjelsen att vilja använda sin ställning för egna egoistiska syften.

Därmed tror jag mig ha pekat på den största anledningen till svensk boxning av i dag seglar akterut. Det måste komma till stånd en förnyring bland förbundsledamöterna för att förbundets verksamhet skall hållas levande. Det är ju så, att yngre ledare har lättare att få kontakt med idrottsungdomen och har lättare att förstå vad ungdomen av i dag vill ha ut av sin idrott. Möten och verksamheten i övrigt måste anpassas därefter. Vidare an-

ser jag att ungdomen bör in i förbundsstyrelsen därför, att den är fri från den tränga inställningen med maktkamp och dylikt och inte heller har några traditionsband att följa. Den kan förnya sig utan känslan att tycka så väldig synd om varandra.

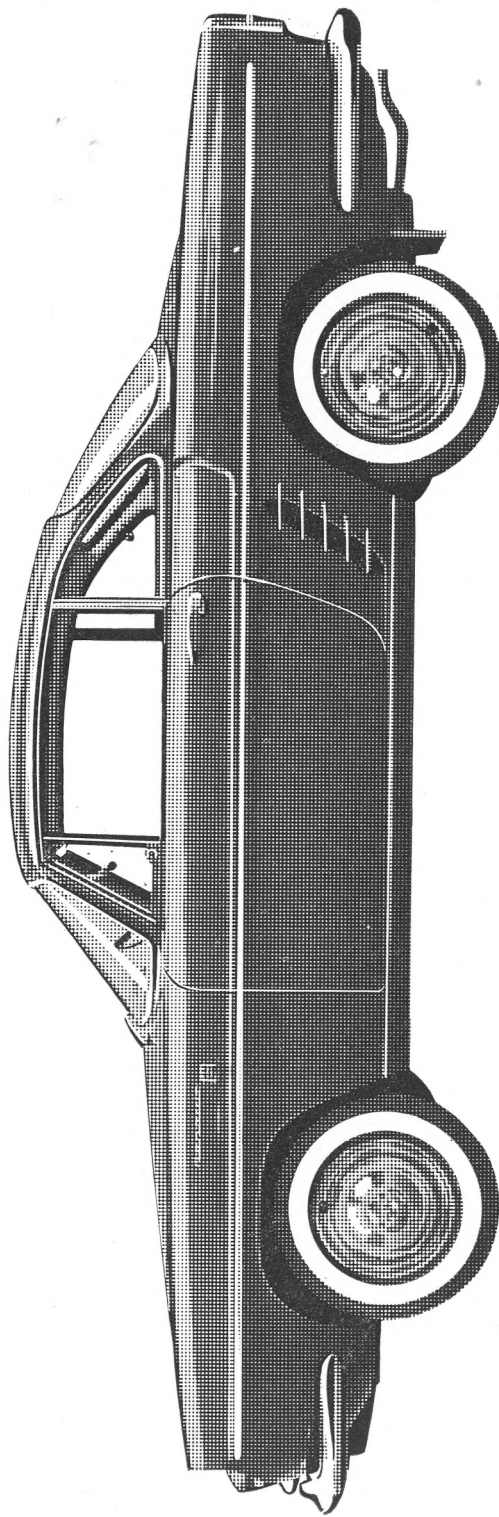
Trots det sagda tror jag på boxningen som idrott när den blir rätt utövad. Låt ungdomen ge utlopp för sin inneboende stridslusta i boxningsringen och under full kontroll i stället för att ge utlopp för stridslusten på annat och mindre lämpligt sätt.

Rondo

(Sedan denna artikel skrivits har det blivit regimändring i boxförbundets ledning. Där en ung advokat satts att sköta rörelsen. Han har alla boxningsvänners lyckönskningar på vägen.)

EXKLUSIV BIL MED SUVERÄNA VÄGEGENSKAPER

FLORIDE

Riktpris: 11.200.- fritt Stockholm, Göteborg och Malmö inkl. Canadavärmen, rattläs och vindrutespolning men exkl. accis, oms. och leveranskostnad.

RENAULT

Frankrikes största industri

STOCKHOLM: Sveavägen 63 tel. 24 29 60
(Aven fullst. reservdelslager)
Folkungagatan 109 41 00 27
Hantverkargatan 22 54 61 70

Bondegatan 17 (beg bilar) 44 48 48
SPÅNGA: Hässelbyvägen 11 36 49 39
UPPSALA: Kungsgatan 54 018/228 20
MÅNDAGSÖPPET TILL KL. 20

Väckarklocka gjorde oss till puckmästare

När allting annat slår slint här i världen och när alla andra gamla säkra märken sviker — då har vi i Djurgården vårt ishockeylag. Det är en fastpunkt i tillvaron. Efter den kulna fotbollshösten 1960, visste vi att en ishockeysäsong skulle komma och att något av sorgen över vad hänt på fotbollsplanerna kanske skulle kunna glömmas bara det gick väl för Lasse Björn, Roland Stoltz, Kalle Lilja, Tumba och alla de andra pålitliga puckarna. Visserligen började vårt lag med en rejäl golvsyning i en DM-match mot Hammarby och en och annan anade nya dombasuner, men 8—0-smockan tjänstgjorde som en väckarklocka och i fortsättningen var Djurgården åter herrar på ishockeytjappan. Det blev en ny strålande SM-triumf för Arne Grunanders sektion.

Djurgården har alltså alltjämt hand om hegemonin i svensk ishockey. Men hur skall framtiden bli, måste laget förstärkas, är någon kugge nedsliten eller finns det några bekymmer? Varför inte låta frågan gå till ishockeypappa "Grynet", som svarar så här:

— Jag är naturligtvis inte ensam om att tycka att vi skött våra kort ganska bra, men dessvärre är jag ganska ensam om att tycka att vårt nuvarande lag räcker att stå emot ytterligare en rad stormar. Jag får således ofta tips från välvilliga vänner och beundrare om att vi måste ändra på laguppställningen. Och nu närmast har man bett mig ordna så att vi spolar Lasse Björn och Roland Stoltz och Tumba och kanske några till av våra mästarspelare. Men jag är inte alls inne på den linjen inför vad som

skall hända nästa säsong. Jag har i stället sagt ifrån redan nu, att dessa pensionsmässiga spelare inte alls skall känna sig pensionsmässiga utan i stället gå inför en ny toppsäsong. Jag vet att Lasse, Rolle och Tumba håller länge till och till att börja med håller de under 1962. De kommer då att höra till gänget i vanlig ordning, och att det innebär att vi tänker försvara vårt mästerskap tors jag väl påstå utan att verka överlägsen. Vi har nämligen så fin anda i laget att bara det garanterar framgångar.

Säsongen i siffror

I den första delen av säsongens övningar gick det raka vägen till en överlägsen serieseger i allsvenskans södra grupp med denna poängtabell som följd av Tumbas & C:os hiskliga framfart:

Djurgården	14	14	0	0	106—	26	28
Västerås	14	9	1	4	65—	41	19
Södertälje	14	8	0	6	71—	57	16
Bofors	14	7	0	7	53—	66	14
Brynäs	14	5	2	7	67—	57	12
Forshaga	14	5	2	7	60—	66	12
Gais	14	3	0	11	46—	116	6
Grums	14	2	1	11	41—	80	5

Det gick inte sämre i slutspelet. Visserligen släppte vi ett par poäng för att få upp spänning och mera folk på läktarna, men det blev i alla fall i särklass ett slutresultat av detta slag:

Djurgården	6	4	2	0	31—	15	10
Skellefteå	6	3	0	3	21—	27	6
Västerås	6	2	1	3	18—	22	5
Leksand	6	1	1	4	20—	26	3

Att Djurgårdens ishockeykrigare även hade dragningskraft på publiken framgår av att de våra i slutspelet sågs av 51.270 personer med Skellefteå närmast med 43.000 och Leksand med 41.000. Med slutspelet och serien sammanlagda var Djurgården publik-etta med 96.451 åskådare med Skellefteå närmast med 95.000 och Leksand med 92.000.

De många siffrorna

Hur vår stenkross fungerade i uppspelet i division I, Södra framgår av dessa resultat:

	Hemma:	Borta:
—Södertälje	6—2	6—3
—Grums	6—1	9—0
—Brynäs	9—0	4—2
—Gais	12—0	8—4
—Bofors	10—1	9—2
—Forshaga	5—3	9—2
—Västerås IK	7—3	6—3
	Hemma:	Borta:
—Skellefteå	6—1	6—3
—Västerås IK	8—2	2—2
—Leksand	5—3	4—4

Slutet på visan: återigen en mästartitel till våra ishockeykrigare. Föreningens bästa jubileumsgåva. Något att visa upp i de stora sammanhangen. Törs man hoppas på fortsättning i samma stil? **L.**

I ishockeyns slutspel utmålas vårt lag alltid som den stora kolossen. Så här såg det ut före 1961 års slutspel, då "småttingarna" Skellefteå, Västerås IK och Leksand hade den otacksamma (?) lotten att välla kolossen över ända. Men kolossen stod stadigt på benen och lät sig inte vältas.

TILLBAKA I STORSERIEBANDYN

Så har Djurgården alltså återbördats till den allsvenska bandyn. Det är länge sedan sist, ja så länge sedan att väl de flesta av oss hunnit glömma att Djurgården en gång tillhörde den allsvenska societeten. Dess krets var på den tiden större än nu, då endast 20 lag tillhör storseriekretsen. På den tid det begav sig med allsvensk bandy för Djurgårdens del bestod familjen av 24 klubbar. Det gällde säsongen 1941.

En märklig säsong även av den anledningen, att det då för första gången förekom bandy på tipskupongerna. Djurgården figurerade i en av dessa 8 matcher och förlorade med 9—2 mot Skutskär. Även i övrigt gick det illa för Djurgården, som hamnade på näst sista plats i sin 6-lagsgrupp och därmed åkte ur i sällskap med Hallstahammar. Allt som allt fick vi ihop 2 poäng på oavgjorda matcher mot Hallstahammar (2—2) och Ludvika (3—3), två lag so mnumera är tämligen främmande för den stora bandyvärlden.

Djurgården kommer alltså tillbaka till 1961—62 års säsong efter att den vintern som gick ha presterat denna förnämliga poängtabell:

Djurgården	9	8	1	0	46—13	17
Oxelösund	9	5	2	2	34—21	12
Söderfors	9	4	1	4	19—20	9
Dalaföreningen	9	4	1	4	19—20	9
Tellus	9	3	3	3	20—23	9
IFK Stockholm	9	3	2	4	21—24	8
AIK	9	2	4	3	22—16	8
Ulvarna	9	3	1	5	17—40	7
Vesta	9	2	2	5	23—34	6
Värmbol	9	2	1	6	14—24	5

Hur laget skall se ut i vinter, är det ingen som vet. Som alltid hoppas man på förstärkningar. Många namn har varit aktuella, sedan bandyisarna smälte ner i våras, men ingenting är klart ännu. Säger talangscouterens avdelning.

Ahearne Cup 1960—61

Sovjets Vingar	4	4	0	0	18—11	8
Djurgården	4	3	0	1	17—15	6
Röda Stjärnan	4	2	0	2	22—11	4
Leksand	4	1	0	3	12—16	2
Södertälje	4	0	0	4	8—24	0

I en extra-match ovanpå Ahearne Cup-turneringen spelade Djurgården rena mirakelspelet och slog Sovjets Vingar med hela 7—2. Himlen grät men folket (7.000 betalande) jublade. Mest var det Lill-Stövelns match.

Kampen om Ahearne cup är ett av Dagens Nyheters evenemang tillsammans med Djurgården och Södertälje. Även i vinter hoppas vi kunna bjuda de ishockeyintresserade på förnämligt främmande. Det talas om kanadicker...

Ett gammalt strävsamt par

förekommer på vår omslagssida. Känns förmodligen igen... Annars kan vi avslöja, att det är Djurgårdens stabila backpar, Lasse Björn och Roland Stoltz, som är omslagspojkar den här gången. Vid sidan av Djurgårdens ishockey förekommer de även i Tre Kronor.

LEDIGA PLATSER:

Ordförande i cykelsektionen

Kanske har aldrig någon sektion (utom konståkning en gång för åtskilliga år sedan) börjat sin verksamhet i Djurgården med mindre antal ledamöter än cykel häromåret. Man hade en handfull åkare och tre ledare, sammanlagt inte fullt 10 själar, men av denna sektion blev det strax en kanonsektion. Vår cyklande avdelning har verkligen förstått att hävda sig. Oswald Johansson, Herbert Dahlbom och Gunnar "Antilop" Göransson har varit de största namnen, de som mest förekommit på prislistorna och fått internationella engagemang, men även övriga aktiva har sannerligen trampat på så att fötterna gått som lärkvingar.

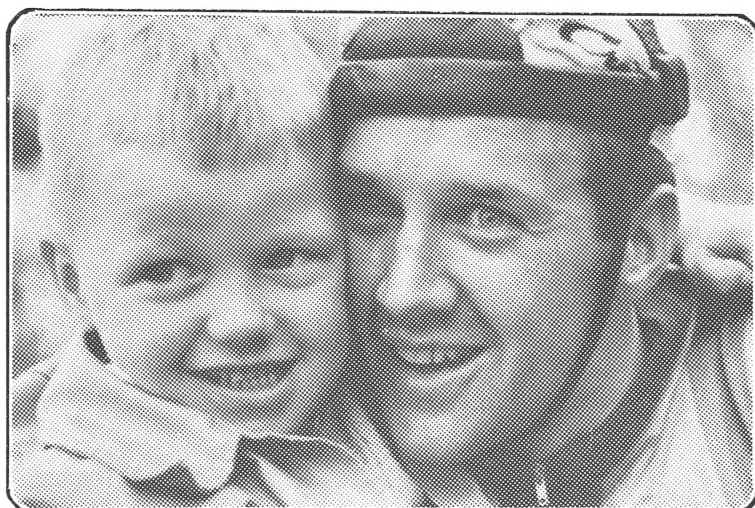
En rad strålade framgångar finns att rapportera, men utrymmet i detta nummer är begränsat och vi kan inte plocka in alla prislister. Vare nog sagt, att vi haft en enastående glädje av våra pedalyttare. Synd bara att de inte kan samla någon betalande publik. De uppträder gratis inför allt folket.

Cykelstyrelsen har jobbat hårt, och särskilt hårt har Ingvar Carlsson fått slita. Han har hållit i trådarna och för visso haft god hjälp av i första hand Bosse Gustavsson och Lars Åke Thorslund. Under det första mödosamma året hade de också utmärkt assistans från hr överstyrelseledamoten Carl Hjalmar Bodman i den-

nes egenskap av kontaktman. Nu vilar detta jobb på Arne Weldners inte fullt så breda skuldror.

Närmast angelägna behov för cykelsektionens del är en ordförande. Posten står vakant, sedan Ingvar Carlsson kommit överens med sig själv att låta sekreterarbrevet räcka för sin del.

Plats ledig alltså: 1 st. cykelordförande. Finns det någon hugad spekulant. Krav på sökande: stor arbetsförmåga, inga lönepretentioner. Förmåga att själv cykla anses som merit men är inte något villkor. Platsen var ledig i början av sommaren, så möjlighet finns att befattningen redan är upptagen, då detta läses.

"SALTSJÖBADSRUNDAN" blev Djurgårdens första egna arrangemang på cykelfronten. Premiärloppet gjorde succés och garanterar en fortsättning kommande år om det av Saltsjöbanan uppsatta poängpriset som gäller under tre år. Första segerherren blev Oswald Johansson, som i överlägsen stil lämnade konkurrensen långt efter sig. Här ses segraren omedelbart efter loppet kramas om av sonen Stefan, som givetvis kommer att cykla i pappas spår.

DJURGÅRDEN SPELADE TENNIS REDAN 1909

men mest motion,

berättas av "Nocke"

Det är nog inte många som vet att i föreningens idrottsprogram även inrymts lawn-tennis som det kallades förr i tiden.

I Djurgårdens Idrottsförenings medlemsblad av år 1909 kan man i augustinumret under rubriken "Lawn-tennis" läsa följande:

"Föreningsmedlemmar hvilka önska delta i DIF:s lawntennistävlingar instundande vinter torde anmäla sig hos herr Algot Nilsson, Engelbrektsgratan 29, A.T. 5370, R.T. 2052 senast fredagen den 10 september.

Vid anmälan skall inbetalas kr. 6:50, hvilket utgör: dels första månadsavgift med kr. 3:25, dels säkerhet för kommande månadsavgifter och därför inestår till sista månaden kr. 3:25. Månadsavgift erlägges i förskott och beräknas till kr. 3:25.

De manliga indelas i tre klasser med handicapberäkning och damerna i en (även med handicap). Tävlingsdagar äro söndagar 9 f.m.—1 e.m."

Denna inbjudan hade föregåtts av serietävlingar under sommaren 1909. Genom det intresse som därvid väckts bildades på ett sammanträde på sensommaren en lawn-tennis-avdelning inom DIF. Ett 30-tal medlemmar ingick och flera personer sökte medlemskap i föreningen endast för att få delta i tennisturneringen.

Styrelsen bestod av

Ordförande: Algot Nilsson

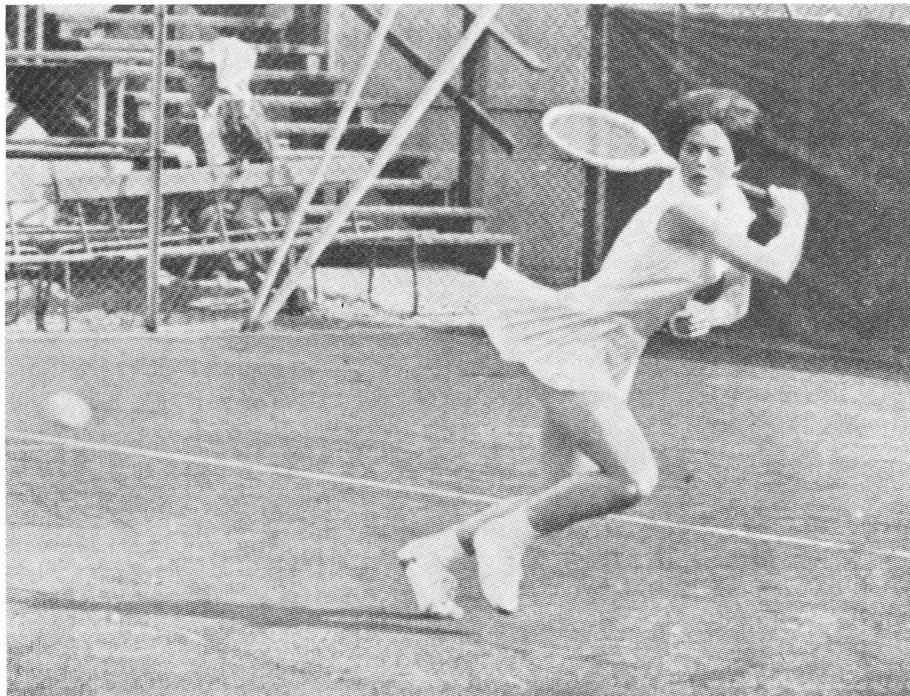
Sekreterare: August Anderberg

v. sekreterare: Bartold Schwartz.

Några ord om ordföranden, taget ur hävderna, är på sin plats:

"Algot Nilsson hade invalts i föreningen i början av år 1893 och ägnade sig först åt sommaridrotterna med god färdighet bland annat i spjut, diskus och hopp. När föreningen i slutet av 1890- och början av 1900-talen uppsatte sina fotboll- och bandyklubbar blev han en av lagens stöttespelare och snart nog kapten i bägge. Själv var han en utmärkt centerhalvback både i fotboll och bandy. Omkring 1904 slutade han med dessa grenar och övergick till Lawn-tennis".

Ehuru skolyngling och så mycket yngre kom jag tidigt i kontakt med denna hedersman. Han själv och några gelikar av gamla Djurgårdsstammen samlade då och då A-laget i fotboll till kamratliga träffar. Laget var ju såväl 1909 som 1910 fina bitar i Svenska Fotbollsmästerskapet, tyvärr båda åren med finalmatcherna för-

Den kulan visste var den tog! Martine Zacharias i spel i Saltsjöbaden 1960, där hon vann damklassen i Djurgårdens Saltsjöbadsspel.

lagda till Göteborg. Resultatet blev smörj av Örgryte respektive Göteborgskamraterna.

I Stockholmsrejongen hade emellertid laget under dessa år härjat framgångsrikt. Igitvis mest fotboll men när jag för Algot

Nilsson blottade mitt intresse för tennis

Vid här berörda träffar pratades naturdröjde det icke länge förrän skolynglingen på söndagsförmiddagarna spelade med i djurgårdstennisen.

Tennishallen, den enda i Stockholm,

Norrmalms
konserverat
lätt serverat

i packningen
på landet
i båten och hemma

Norrmalms
LIVSMEDEL

FACIT KALKYL CA1-13

Världens enklaste helautomatiska kalkylmaskin för alla 4 räknesätten.

FACIT SKRIV T2

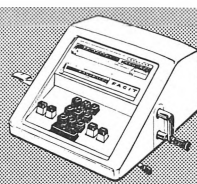
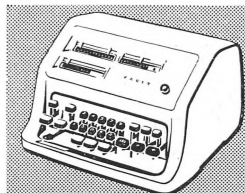
Världens enda standardmaskin med dubbla tabulatorsystem och rörlagrad vagn.

FACIT ELECTRIC

Marknadens enda helsvenska elmaskin — robust, driftsäker.

FACIT PRIVAT

Hemskrivmaskinen som passar både i hemmet och på kontoret.

FACIT KALKYL C1-13

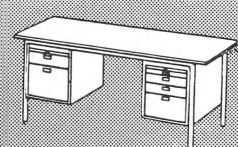
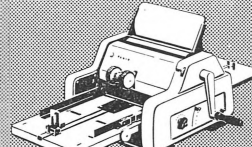
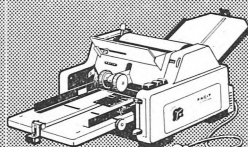
— den världsberömda handmaskinen för alla 4 räknesätten — lika tyst som pålitlig.

FACIT KALKYL CM2-16

En enkel lättkött handmaskin för alla 4 räknesätten. Produktregistret rymmer 16 siffror.

FACIT ADD

3-radig additionsmaskin med bokföringsriktig markering — alla minusposter med rött.

FACIT PLENTO EL

En helt automatisk elektrisk spritduplicator. Upp till 300 kopior på 1 original. Upp till 7 färger.

FACIT PLENTO

Spritduplicatorn med 4 automatiska funktioner. Öumbärlig på kontoret! Finns i 3 modeller.

FACIT DATA

Goda arbetsriktiga kontorsmöbler betyder mycket för effektiviteten på kontoret.

Räkna
Skriv
Duplicera
Möblera

FACIT-SERVICE

Välkänd för sin snabbhet. Verkstäder och försäljningskontor på 122 platser över hela landet.

ÅTVIDABERGS

Stockholm
23 75 80

Malmö
709 80

Göteborg
17 24 20

Svenska kontorsmaskiner som säljs i 110 länder.

Till Åtvidabergs, Fack, Stockholm 7

Sänd mer information om:

- CA1-13, T2,
 Add, Plento Electric,
 Privat, Data,
 Plento, CM2-16,
 C1-13, Electric.

Namn .....

Adress .....

Postadress .....

Varför riskera parkeringsböter?

Dagparkera i S:t ERIKSGARAGET

S:t Eriksgatan 81 (S:t Eriksplan)

Invid T-banestation

Tillbehör - Tvätt - Smörjning

Telefon 32 94 10 (Ing. Lundén)

där internationella tävlingar kunde spelas, låg på Idrottsparken, nuvarande Stadion, och närmare bestämt ungefär där kungliga läktaren är placerad. När Stadion byggdes till Olympiska spelen 1912 flyttades hallen till Östermalms Idrottsplats (kallas i modern tid C-hallen).

DIF:s vintertävlingar 1909 var organiserade i tre herrklasser I—III och en damklass med åtta deltagare i respektive klasser. Inom varje klass spelas i serie och med handicapberäkning — och som det står i skriften — ”hvarför den, som gör de största framstegen under den tid tävlingarna vara, har största utsikten att vinna.”

Dessa sanningens ord har jag intet minne av att ha kunnat tillämpa i praktiken och i ett protokoll från tävlingarna klass I, då de pågått 1½ månad, kan utläsas följande (inom parentes siffror för Gösta Clausen):

B. Nordenskjöld spelat ggr 4 (4)
vunnit ggr — (2)
förlorat ggr 4 (—)
oavgjort ggr — (2)
poäng ggr 0 (6)

Den bästa i klass I, Gösta Clausen — ännu still going strong och f.d. förnämlig centerhalv i A-laget, när seklet var ungt — var faktiskt mycket bättre än jag...

En ”annans” fritid ägnades vid denna tid helt åt fotboll och bandy så någon tennissträning hann man icke med. Då serietävlingarna utfördes på söndagsfördagarna hände det ofta att någon fotboll eller bandymatch spelades senare på dagen.

För att förstå poängbedömningen bör framhållas att endast två set spelades.

Ur ett tennisreferat kan följande intressera: ”Clausens spel står i stil högt, hans serve är mycket hård och därtill väl placerad, hans överhandvolleys nästan alltid dödande och både forehand — och backhandslagen rätt anlagda, om ock det senare bör vinna i längd för att bli mer effektivt.”

Tyvärn blev för mig tennisåren inom föreningen icke många. Efter studentexamen våren 1911 började den militära utbildningen i Karlsborg där officers- och reservofficersaspiranter samlades för att efter ett år, om allt gick väl, som korporaler våren 1912 förflyttas till det regemente dit var och en sökt.

Återbördad till huvudstaden, med början av yrket som korpral och halvtroppchef, gav icke mycket tid över för det egna jaget. Något behov av särskilda anordningar för fritidssysselsättning, Sveriges stora problem i vår tid, fanns icke. Tjänsten var effektiv. Men alltid lyckades man någon eller några kvällar i veckan lira lite fotboll på Ladugårdsgårde

Djurgårdens fotbollsspelare har inte alltid varit blårandiga. Så här såg laget av årgång 1900 ut i vita tröjor, mössor på huvudet och med knårlånga byxor. Benskydden satt utanpå strumporna och fotbollsskorna påminner mest om marsch-kängor. Stående från vänster visar fotot ordföranden Gustaf Herman Andersson, Damstedt, Egnell, Bomgren, Lundell, Rosén; mellanraden: Norling, Algot Nilsson (kapten), Johnsen; längst fram: Svensson, Holm och Calle Jahnzon.

Domare och nötter

Det har alltid sina risker att uttrycka sig mindre högaktingsfullt om fotbollsdomare och ishockeydomare och andra motsvarande domare. Hur rätt en spelare än kan anse sig ha när han fått ett domslut emot sig, får han inte efterhöra huruvida domaren har fiskekort i stället för domarekort. Då blir domaren arg.

Det kan stå den ilske spelaren dyrt. Häromåret fick en spelare vila sig i sex månader i alla idrotter, då han blev tvärarg och även började slåss på planen. Så illa brukar det inte gå vid de små pratstunderna mellan domare och spelare i ishockey. Där är man kallare av sig.

Här ett litet replikskifte i samband med att en spelare blev utvisad två minuter, vilket ju är ett ganska normalt straff:

Spelaren: Varför blev jag utvisad?

Domaren: För slag på skridskorna.

— Äsch, du dömer som en påse nötter.

— Då ökar vi straffet till 10 minuter.

— Ja, då tycker jag att du dömer som två påsar nötter.

— Då är du utvisad hela matchen.

som låg in på kanterna. Tennisspelet däremot var ett avslutat kapitel de närmaste åren.

Hur var det då med djurgårdstennisen? Genom att Stadionbyggnaden i god tid skulle vara klar för de Olympiska spelen

i början av juli 1912 måste tennishallen tidigt tagas bort.

Visserligen var en ny tennishall, Kungl. Hallen, uppförd på berget, där nuvarande Kungl. Centralinstitutet är beläget. Men denna hall var hårt engagerad för våra tennisolympiens träning och tävlingar. Jag vet att enskilda djurgårdare hyrde vissa timmar och kunde fortsätta med sin tenniskärlek, men i föreningens medlemsblad kan jag icke finna några referat från organiserade tennistävlingar.

Gösta Clausen har berättat att när tennishallen på gamla parken revs, flyttade ett sammansvetsat och slutet gäng med Algot Nilsson i spetsen till Kungl. Hallen och fortsatte sitt tennisspel mellan kl. 10—12 på söndagarna.

Sedan Kungl. Hallen brunnit ned, omkring 1917, fortsatte spelet i den gamla hallen nu flyttad till Östermalms idrottsplats. Men när Tennisstadion blev färdig fortsatte tennisspelet i dess A-hall. 24 år i sträck höll de gamla Djurgårdskamraterna samman — en respektabel tid.

När den nya tennissektionen nu har startat och under gången säsong redan tagit ett svenskt mästerskap (damsingel) få vi hoppas att den är mera seglivad än föregångaren och jag önskar all framgång väl vetande att konkurrensen i modern tid är hård, mycket hård.

Nu spelar Djurgår'n elitennis, förr var det mera motionstennis.

Nocke Nordenskjöld.

GENERAL-
ENTREPRENÖR

för

NYA

B-HALLEN

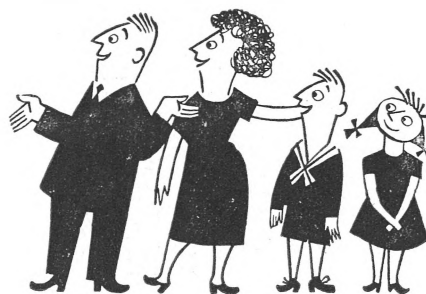

För idrotten har vi dessutom byggt: IDROTTENS HUS I LIDKÖPING
IDROTTSBALL I LERUM
NYA ULLEVI I GÖTEBORG

SVENSKA INDUSTRIBYGGEN AB

Norra Stationsgatan 75—77, Stockholm Va — Telefon 34 90 40

var 4:e svensk familj sparar i

SVENSKA HANDELSBANKEN

Var det en skandal, tar det nu 6 år?

(*Klipp ur dagliga spalterna*)

Djurgårdssupportern är övertygad om att vistelsen i andra divisionen bara blir ett år. Precis som för AIK för snart tio år sedan och för Gais häromåret.

Kanske blir det så — men säkert är det inte alls.

Än värre vore det om sådana tankar fick näring i laget och ledningen. Att vinna div. II är numera inte lätt, sedan den divisionen kraftigt ökats i styrka.

Man får alltså hoppas att det storhetsvansinne som föregick den här kraschen inte skall leva kvar. I mina ögon är det varken mer eller mindre än en skandal att med sådana resurser rasa rätt igenom bara på slöhet utan att någon lyckas hejda raset i tid.

Även om laget tar sig samman och kavlar upp skjortärmarna, så tycker jag inte alls att elvan är så bra att man utan vidare kan säga att den vinner div. II direkt. Ärligt talat har den här säsongen varit oförsvarligt skral, och det går inte att skyla över synderna med en stark höstspurt plus litet tårar över ödet att trilla ur serien på två futtiga minusmål. Djurgården har ju inte haft en målgörande kedja på flera år, så den målskillnad som nu blev avgörande var ingen tillfällighet.

En som vet att det kan ta tid är Elfsborgs och UK:s ledarveteran Einar Jonasson som sa i planet ned från Luleå:

— För oss tog det sex år. Vi tyckte nog många gånger att vi var av allsvensk klass men ändå kom det alltid någon före oss. Vi slog Örgryte i nio möten av tio men förlorade på andra håll. Det var alltså någonting som saknades.

— Var det slarv också av Elfsborg att ramla ur då 1954?

— Nej, det kan man inte säga. Vi hade kommit in i en dödperiod som var lång och trist. Innan vi åkte ur hade vi faktiskt hängt på gärdsgårn i sex år och klarat oss på ett hår — det var ju vi som klarade oss kvar på ett plusmål mer än AIK då svartingarna ramlade ned 1951. För oss var det nog lika bra att stiga av ett tag och samla kraft.

(Bertil Jansson i Expressen.)

Djurgårdarnas uttåg

Hur här sig en storklubb åt, som åker ur allsvenskan? Vilka blir konsekvenserna? Kan man dra åt svängremmen? I så fall hur går det till? Blir de andra sektionerna lidande, de som ekonomiskt är mer eller mindre beroende av storebror fotbollen? Drar man in segerpremierna, minskar på traktamentet? Var kan man spara för övrigt? På tvätt, på skosnören?

Vi kan inte påstå, att det var någon blek och försagd djurgårdsordförande, som vi träffade dagen efter. Tvärtom vågar vi påstå, att Åke Dunér i hög grad hade beslutsamhetens friska hy. Och han hade redan raskt dragit upp riktlinjerna

inte pruta på traktamenten eller arvoden, möjligen öka träningsintensiteten.

Det är klart, fortsätter Dunér, att andra sektioner får det svårt. De får försöka att ännu mera än hittills stå på egna ben, de får ta extra krafttag. De fasta kostnader kan vi inte komma ifrån, hyror och dylikt.

Och tränaren Probst har vi kvar, det är inte tal om att avstå från honom.

Det är alltså tydligt, att "gamla Djurgårn" nu mobiliserar alla resurser. Om alla djurgårdsledare är besjälade av samma djurgårdsanda som ordföranden, så bör ettårsprogrammet lyckligt kunna genomföras. Den rad av utmärkta och kunniga ledare som Djurgården förfogar över

Den vinter som gick innebar prövningar även för våra allsvenska kolleger. När AIK och Hammarby gick över styr, stod dock Djurgårdens ishockeypuckare sig gott. Så här såg Expressen-tecknaren Skiöld vad som hände en viss dag.

BYGGNADSKONTROLL

SVENSSON & Co

BYGGNADSING. GUNNAR SVENSSON

UPPLANDSGATAN 27
STOCKHOLM

TELEFON 30 22 02

Lyckad resa börjar hos Reso...

"När någon gör en resa, har han något att berätta", säger ordspråket. Och det som alla nöjda Reso-resenärer berättat för vänner och bekanta har skapat Resos framgångar. Gott rykte beror uteslutande på goda erfarenheter hos nöjda kunder. På lite mer än 20 år har Reso blivit landets största förmedlare av resor och semesterarrangemang av de mest skilda slag.

Det är därför Djurgårdens IF vid sina resor inom och utom landet vänder sig till Reso för att utnyttja dess erfarenheter och resurser.

Reso omfattande verksamhet ingår:

- fullständig resebyråtjänst
- egna förstklassiga storhotell
- egna anläggningar för sommar- och vinterferier
- bygdesemester — landets billigaste semesterform
- billogi, bra och billig service för bilturister
- den internationella fritidsstaden Riva del Sole i Italien
- en omfattande kongresstjänst
- individuella resor, sällskaps- och föreningsresor med flyg, tåg, båt eller buss inom Sverige, i Europa och till främmande kontinenter

VART NI ÄN RESER — RESO RESEBYRÅER HJÄLPER ER

välj **RESO** *för*

Tel. 22 60 20, Stockholm

ANSVAR - RESURSER - SÄKERHET

Vad har de i kikaren? Ola Edlund (till vänster) och Lasse Lindgren idkar studier i liggande ställning vid en fotbollsmatch.

underlättar uppgiften. Det är ju tänkbart, att någon enstaka spelare av åldersskäl eller andra orsaker lämnar skutan men sådant händer i alla klubbar hur vinden än blåser.

Dig sövde smickrets röst...

Utan att hemfalla till onyttiga självförbräelser är djurgårdsledarna fullt på det klara med att man i fjol våras inte gjord vad man kunde. Guldmedaljörerna lät sig invaggas i en ljuv slummer med vackra drömmar om fornstora dagar. Man trodde det skulle gå lika fint som guldåret, då man hade en efterhängsen tur i en rad matcher och tog de två poängen fast spelet gick på kryckor. En god del av orsakerna till den nuvarande katastrofen var helt enkelt den, att spelarna och även ledningen var alldeles för självsäkra. "Dig sövde smickrets röst" lär någon ha citerat vid ett tillfälle. Det var ingen som hörde på det örat. Det inträffade i stället, att både tränare och spelare kom för sent till träningen. Det blev bättre småningom men i stort sett trodde man på underverk ända långt in i sena hösten.

Det blir förvisso ingen lätt uppgift för djurgårdsledningen. Man behöver bara göra ett litet lätt överslag om inkomstminskningen. I allsvenskan spelade Djurgården 11 hemmamatcher. Om man räknar med 10.000 åskådare i genomsnitt som betalade 4 kronor blir det en bruttoinkomst på hemmamatcherna på 440.000 kronor. I division II blir det kanske bara 2.000 åskådare à 3 kr. per match. På 11 hemmamatcher blir det 66.000 kronor. Skillnaden är väsentlig. Sedan skall man förstås komma ihåg, att planhyror, skatter, resor etc. blir oändligt mycket större i det allsvenska fallet.

(OLEG i Sv.D)

FOTBOLLFÖRBUNDETS KONTROLL-KOMMITTÉ MED C.A. LEDIN I SPETSEN HAR FÅTT HAND OM "FAUET SIMONSSONS 25.000 KR OCH ÖRGRYTE".

DET HELA ÄR LINDRIGT SAGT: EN DELIKAT HISTORIA. SKULDE ÖRGRYTE DISKVALIFICERAS RÄDDAR DJURGÅRDEN SÄJ KVAR I DIV I --- OCH BLIR SVERIGES IMPOPULÄRASTE KLUBB -- UTAN ATT HA SJORT ETT ENDA SKVATT!

KUNG SALOMO EFTERLYSES.....

Ett delikat fall hade Svenska Fotbollförbundets Kung Salomo att avgöra i samband med att Djurgården föll ur allsvenskan hösten 1960. Vad det gällde framgår av Ritolas DN-teckning härövan, och som de flesta väl minns beslöt Salomo efter diverse grubblande att låtsas, att det regnade... De slantar som Agne Simonssons uppdragsgivare blivit påprackad av den italienska klubben, låg visserligen i ett kassaskåp i Göteborg men de ansågs inte tillhöra Agne såsom något slags förskott. Djurgårdens fotbollsledning undvek att begära något ingripande från Fotbollförbundets sida, men på Råsunda satte man i alla fall i gång kung Salomo. Han är bra att ha och kommer nog att få mera jobb vad det lider.

Varför förödmjucar man sig? På tal om dalt med Hopp-jerker och C:o

Är klubbkärleken död? Naturligtvis lever den här och var, men dessvärre har vi s.k. storklubbar fått erfara, att stjärnidrotten mest handlar om pengar och förmåner. De stora stjärnorna lyssnar på anbud och det rör dem föga i ryggen, om deras gamla klubb råkar in i kritiska lägen. Då sticker de. Visst har klubbarna försökt gardera sig med antivärningspakter och allt sånt där, men det har inte hindrat stjärnorna att vandra ut och in. Mest ut.

En och annan stjärna har dock blivit rotfast. Trivs i den gamla kretsen, trivs med färgerna, trivs med kamraterna, trivs med sina ledare och bjuder till av all sin förmåga. Djurgården har åtskilliga stjärnor av den sorten. Gösta Sandberg, "Kniven" i fotboll, ishockey och bandy, står som föregångsman. Han offerar sig alltid helhjärtat. Andra offerar sig också. (Det heter ju alltid att man "offerar sig", när det i stället borde heta, att man har roligt och njuter av sitt tävlande, men det kan vi lämna därhän just i detta sammanhang.) Naturligtvis är det ingen hemlighet, att det är pengarna, som är orsaken till att klubbkärleken tynat bort. Ju flera pengar, ju mindre känsla för den gamla klubben, dvs. i sådana fall där det finns pengar. Sedan finns det idrott, som inte ger några pengar. I sådana kretsar är kamratkretsen värd mer än pengar, och

det är också där som klubbkärleken blommar.

Då och då hör man ledarna sucka: varför håller man på egentligen, varför förödmjucar man sig själv och larvar med vingliga idrottsstjärnor, varför slår man inte näven i bordet och låter de penningjuka stjärnorna packa och fara? Ja, varför? Jo för att utan dessa stjärnor skulle den gamla klubben försvinna ur strålkastarskenet. Stjärnorna bedöms välvilligt som ett nödvändigt ont, och så fortsätter man och bär fram förmånliga erbjudanden till dem. Ett evigt kretslopp.

Faktiskt är det roligare och trivsammare, där det inte finns så djupa penningbrunnar att ösa ur.

Men utvecklingen går inte att stoppa. Så länge publiken går att locka genom vändkorsen, kommer stjärnorna att känna sitt värde.

Djurgårdens 10 stora i landslagsfotboll

Inte mindre än 41 djurgårdare har spelat i landslaget i fotboll, sedan detta började sin verksamhet 1908. Bland dessa 41 finns det en liten elit, som blivit stora grabbar och mest internationell i kretsen är Gösta Sandberg med 48 A-kamper. Sigge Parling 37, Ragge Wicksell 33, Kalle Köpings-Gustafsson 32, Harry Sundberg 13, Hasse Jeppson 12, "Cacka" Andersson 11, Stig Nyström 11, "Jompa" Eriksson 10, Sten "Knata" Söderberg 9.

Och kanske man inte helt skall tvivla på att de stora stjärnorna längst nere i djupet av sina själar har kvar en liten känsla av kärlek till klubben, som gett dem de stora möjligheterna.

Djurgården har gett många stjärnor tillfälle att i dubbel bemärkelse flyga ut över hela världen. När stjärnglansen börjar mattas, kanske dessa jorden-runt-farare ägnar sin gamla klubb en vänlig, uppskattande tanke. Då kanske klubbkärleken börjar spira.

Vävda och broderade klubb-
och idrottsmärken

*Förslag utarbetas
Offert med prover på begäran*

**NORDISKA
BANDVÄVERIET**

Hamngatan 16, Stockholm C. Tel. 10 74 37, 10 81 93, 10 57 21

**Fyra fina fyndplatser
i Stockholm**

när det gäller

KLÄDER

RYTTERKVIST

Drottninggatan 67

S:t Eriksgatan 37

Odengatan 79-81

Grevturegatan 8

**VILL NI BLI
MIN PARTNER?**

S GRAND HÔTEL
SALTSJÖBADEN

Tennis på anrika banor

Golf · Segling

Friluftsbad · Vattenskidskola

Tågtider: 40 31 60 · Best. tel. 17 00 20

Åtta Djurgårdare i Tre Kronor

Blårandigt 7-0 mot finska landslaget i fotboll

Ett kärt diskussionsämne i idrottsvärlden dyker då och då upp och gäller frågan om ett sammansvetsat klubbtag inte vore att föredra framför ett landslag. Senast i vintras, när Djurgårdens ishockeylag mejade ned allt motstånd i allsvenskan, ifrågasattes om det inte varit klokast av UK att plocka ut ett rent Djurgårdslag till VM i Schweiz. Det blev i alla fall åtta djurgårdare i Tre Kronor. Men någon succés vare sig för Djurgårdens inslag eller för Tre Kronor i dess helhet kunde inte noteras i Genève och Lausanne. Snarare tvärtom.

Men ett värdefullt bidrag till denna diskussion lämnade Djurgårdens A-lag i fotboll för en del år sedan. Det mest sensationella resultat (skrev IB), som ett svenskt klubbtag nått, finns antecknat i Djurgårdens meritlista från 1953, då Djurgården slog Finlands landslag i fotboll med hela 7—0. Svenska landslaget spelade något senare mot Finland och fick nöja sig med oavgjort 3—3. Samma år reste Djurgården till Moskva och nådde oavgjort 1—1 mot Spartak. Samma säsong slog Sovjet i en landskamp Sverige med 7—0.

Kanske var Djurgården starkare än landslaget. Sade man på den tiden.

Suck i dag; det var då det...

Vet ni

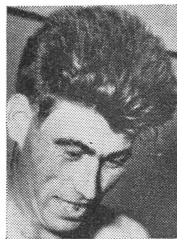
att 2.931 föreningar med cirka 360.000 medlemmar är anslutna till Svenska Fotbollförbundet

att Torbjörn Jonsson blev den 15:e spelaren som fick Stockholms-Tidningens Guldboll; den förste var Gunnar Gren 1946

att sammanlagt 36 svenska spelare blivit proffs sedan 1949, därav 26 i Italien, 7 i Frankrike och 3 i Spanien.

att alla tiders målrekord för svensk fotboll hålls av Jönköpings "Timpa" Simonsson som 1945 gjorde 50 mål på 18 matcher i div. II; närmaste man i den serien gjorde 17

det mesta om fotboll

vet sporten på

**STOCKHOLMS
TIDNINGEN**

Antivärningspakt med AIK

Hund och katt har Djurgården och AIK alltid lekt, och särskilt på fotbollsfronten har det växlats åtskilliga tjuvnyp. I ett avseende har våra bägge tvillingklubbar ungefär samma bekymmer, nämligen när det gäller att få ha våra spelare i fred för "utomstående". Särskilt Stockholmskamraterna har ju lyckats förse sig ur vårt skafferi. Mellan AIK och Djurgården råder emellertid trevligare förhållanden, och om det också förekommit, att en och annan svarting kommit till Djurgården och en och annan blårandig själ sökt sig till AIK, kan man nog säga, att vi respekterat varandra.

För att direkt fastslå detta har nu träffats en överenskommelse mellan Djurgården och AIK att ej ta emot eller plocka spelare eller annat aktivt idrottsfolk från varandra. Detta gäller inte bara de aktiva tävlande utan även ledarna. Ingen medlem i AIK kan således gå över till Djurgården, och lika litet kan någon i Djurgården kila i väg till AIK — detta givetvis under förutsättning, att inte de bägge klubbarnas styrelser kommit överens här om. Det blir således i sista hand huvudstyrelserna som bestämmer i övergångsfrågor. Alltså ingen idé att det bakom fronten görs någon bearbetning på det område som handlar om värnning.

Senaste tillskottet i vår överstyrelse är Carl-Hjalmar Bodman, som på den här bilden visar upp ASG-skeppet för kassören Bo Hedvall. Denne försöker förgäves dölja sin glädje över att Djurgårdens kassa inte måst tas i anspråk för dyrgripens skull. Priset, som skänkts av ASG-bolagen i Stockholm, gäller i boxning mot Hamburg och Djurgården fick den första inteckningen i det snygga skeppet.

LORENZ
RADIO TV

...ett världsmärke
— Er bästa garanti

Kom till oss på...

Riche 62 00 21
Teatergrillen 62 00 24
och Stallis 34 51 44

...och snart är
OPERA KÄLLAREN öppen

alla med festvåningar
i olika storlekar

Välkommen önskar
Tore Wretman

Ett drömkök till Birgitta

När en av våra kungliga medlemmar, Prinsessan Birgitta, gifte sig med Johann Georg, var Djurgårdens Idrottsförening givetvis med och uppvaktade. Vår lysningspresent bestod av ett drömkök, utgåendet från Elektro-Helios, och i det hoppas vi nu att Birgitta lagar till maten och kanske hon samtidigt hinner med en tanke hem till sin gamla förening. På vår bild överlämnas "köket" i paketform av Åke Dunér. Originalen var avsevärt större.

På förlovningsdagen uppvaktade Djurgården med blomster och adress och fick ett uppskattande vänligt telegram från Kungl. Slottet.

Birgitta är ständig medlem i vår förening i likhet med hennes yngre syster Désirée.

Vad kronprins Carl Gustaf beträffar är han än så länge bara intresserad av Djurgården men har inte "skrivit på" ännu. Han är ishockeytränad av Lasse Björn sedan några år tillbaka.

Använd

- buss

**för turist- och
idrottsresor**

SJ biltrafik står gärna till tjänst med såväl prisuppgifter som med bussar av olika typer och storlekar

Ring

SJ bussbeställning tel. 29 02 00 ankn. 344

*Skidan
som vinner*

för
slalomåkare,
fjällrävar,
längdlopare,
terrängåkare,
backhoppare

Helveds björkskidor — Barnskidor

Hos sporthandlaren får Ni gratis vår nya broschyr "Skida lätt på rätt sätt".

Bröderna Sandsfröms Skidfabrik AB

AKTIEBOLAGET **ljuskopia**

Stockholm Smålandsgatan 24. Telefon: 21 21 94, 21 24 99

Solna Sjövägen 2-4. Telefon: 27 77 70, 27 04 30

Johanneshov Konstgutarvägen 32. Telefon: 49 53 03

Er kopiering

Föreningsmärken

Medaljer

Plaketter

SVENSKA EMALJARBETEN

Selebovägen 13, Enskede
Telefon 59 55 15

Förslag och offert på begäran

ORREFORS

KOSTA...

för

IDROTTSPRISET
HEDERSGÅVAN
HEMME T

Urvalet i särklass finner Ni hos

SVENSKT GLAS

BIRGER JARLSGATAN 8 - STOCKHOLM
Tel. 62 47 47. 62 89 47

Djurgårdens Idrottsförenings styrelser

Hedersordförande: Bertil Nordenskjöld, Banérgatan 45, tel. 62 40 73

ÖVERSTYRELSEN:

Ordförande:	Åke Dunér, Riddargatan 29, tel. bostaden 60 40 74, arbetet 67 90 16
Vice ordförande:	Alf Lundquist, Karlavägen 83, tel. bostaden 63 40 33, arbetet 63 49 68
Sekreterare:	Karl Lilliequist, Skaldevägen 17, Bromma, tel. bostaden 25 36 99, arbetet 22 40 00/295
Kassör:	Bo Hedvall, Scheelegatan 10, tel. bostaden 51 27 53, arbetet 52 05 50
Ledamöter:	Carl-Hjalmar Bodman, Skaldevägen 15, Bromma, tel. bostaden 26 78 27, arbetet 61 93 26 Åke Erixon, Gamla Landsvägen 3, Mörby, tel. bostaden 55 01 43, arbetet 55 26 15. Hilding Lövdahl, Tegelluddsvägen 30, tel. bostaden 62 97 04, arbetet 67 98 00
Suppleanter:	Arne Weldner, Maltesholmsvägen 162, Vällingby, tel. bostaden 38 97 51, arbetet 79 32 37 Uno Bjarnemark, Burspråksvägen 5, Johanneshov, tel. bostaden 49 86 65, arbetet 54 01 40.

SEKTIONSSTYRELSENA

(Inom parentes anges telefonnummer till arbetet)

Fotboll:

Ordförande: Sigge Bergh, Körbärsvägen 8, tel. 32 69 88 (61 73 72).

Sekreterare: Gunnar Lundqvist, Skulptörvägen 17, Johanneshov, tel. 48 84 77 (54 05 00)

Kassör: Bo Finnhammar, Storforsplan 5, Farsta, tel. (23 57 10).

Birger Sandberg, Astrakangatan 65, Vällingby, tel. 38 55 88 (22 45 00).

Åke Olsson, Frihetsvägen 5, Jakobsberg, tel. 0758/316 80 (302 40).

Bertil Ahlm (adj.), Rådjursstigen 38, Solna 7, tel. 85 51 86 (22 50 80).

Lagledare: Ola Edlund, Eklångsvägen 22, Johanneshov, tel. 71 84 66.

Tränare: Walter Probst, Kammakaregatan 29, 1 tr., tel. 21 48 18.

Postgiro: 35 37 30.

Bandy:

Ordf.: Curt Söderberg, Höganäsvägen 10, Lidingö, tel. 65 42 99 (22 20 00).

Skr.: Bengt Edblad, Essingebrogatan 27, Stockholm K, tel. 52 88 10 (44 95 40).

Kassör: Lennart Schleenvoigt, Ollonvägen 1, Danderyd, tel. 55 01 20 (58 29 41—58 29 42).

Vice ordf.: Åke Karlsson, Kadettvägen 25—27, Rosersberg, tel. 0760/353 25 (0760/351 83).

Ledamot: Ingmar Lundkvist, Fredhällsgatan 5, Fredhäll, tel. 53 13 79.

Lagledare: Sven Bergman, Brålunden 56, Nockeby, tel. 25 73 20.

Postgiro: 35 92 49.

Ishockey:

Ordf.: Arne Grunander, Aprikosgatan 14, Hässelby, tel. 38 86 12 (22 45 00).

Skr.: Lars Nordvall, Klubbvägen 5, Danderyd 1, tel. 55 48 55 (22 45 00).

Kassör: Lars Lindgren, Alingsåsvägen 6, Johanneshov, tel. 48 00 21 (34 96 10).

Ledamot och tränare: Yngve Carlsson, Vänskapsvägen 53, Essingen, tel. 50 65 12 (22 15 00).

Lagledare: John Candelius, Erstagatan 18, Stockholm Sö, tel. 41 66 99 (44 01 80).

Postgiro: 65 05 84.

Bordtennis:

Ordf.: Karl Fagerstedt, Tomtebogatan 12, I ög, Sthlm Va, tel. 31 19 98.

Skr.: Gillis Bengtsson, Östervägen 4, Solna 27 64 04 (28 90 00/373).

Kassör: Hans Björkman, Holbergsgatan 102, Bromma, tel. 37 13 61 (28 90 00/912).

Vice ordf.: Anton Bolgar, Johannesgatan 8, Stockholm Ö, tel. 21 49 69 (67 09 45).

Vice skr.: Marianne Lilja, Kolbäcksgård 32, Johanneshov 39 31 78 (44 94 80).

Vice kassör: Hasse Bjurevad, Sigtunagatan 12, Sthlm Va, tel. 31 01 01 (23 77 00).

Materialförvaltare: Curt Mannerstråle, Lilla Lido, Djurgården, Sthlm Ö, tel. 67 23 44.

Postgiro: 50 93 21.

Bowling:

Ordf.: Eric Jansson, Genvägen 10, Danderyd, tel. 55 16 68.

Skr.: Carl G. Berggren, Andersvägen 3, Solna 3.

Kassör: Ernst Meyer, Simrishamnsvägen 21, Johanneshov, tel. 49 64 28.

Vice ordf.: Lars Waldvik, Polhemsgatan 18, tel. 51 53 87.

Vice skr.: Bengt Lindbergh, Högbergsgatan 30, tel. 41 96 52.

Suppl. och materialförv.: Nils Wigstrand, Igeldamsgatan 26, gatan 19, Stockholm, tel. 65 55 72.

Postgiro: 60 95 31.

Boxning:

Ordf.: Gösta Gimme, Skulptörvägen 9, 3 tr., Johanneshov, tel. 59 95 32, (45 26 20).

Skr.: Kurt Hammargren, Surbrunnsgatan 40, 2 tr., Sthlm Va, tel. 30 14 44 (31 34 33).

Kassör: Thore Starck, Hägerstensväg. 125, Hägersten, tel. 19 17 47.

Vice ordf.: Gunnar Palm, Voxnegränd 13, Johanneshov, tel. 39 19 09 (31 00 76).

Vice skr.: Leif Carlsson, Reimersholmsgatan 5 b, Sthlm Sv., tel. 69 44 47.

Vice kassör: Sven Bergman, Getfotsvägen 21, 1 tr., Enskede, tel. 39 15 44.

Olle Tidblom, Hägernäsvägen 6, Viggbyholm, tel. 56 10 13 (83 01 40).

Tränare: Sixten Lindqvist, Hagagatan 10, Stockholm Va, tel. 31 33 16.

Lokal: Pontonjärgatan 33, tel. 54 45 85.

Postgiro: 45 35 19.

Brottnig:

Ordf.: Lennart Öberg, Slätbaksvägen 22, Johanneshov, tel. 49 95 56 (43 59 63).

Skr.: Bertil Anér, Hagavägen 16, Solna, tel. 27 95 44 (82 40 00).

Kassör: Axel Bruhn, Ljungvägen 14, Solentuna, tel. 35 50 71.

Vice ordf.: Allan Mann, Krigsskolan, Karlberg, tel. 23 59 40/33.

Vice skr.: Kurt Alariksson, Kirunag. 38, Vällingby, c/o Öberg, tel. 38 64 00 (44 39 85).

Vice kassör: Harry Backlund, Virebergsvägen 2, Solna, tel. 82 52 44.

Lagledare: Helge Öberg, Kirunagatan 38, Vällingby, tel. 38 64 00 (44 39 85).

Suppleanter: Bengt Fridh, Norrbackagatan 24, Stockholm Va, tel. 30 36 65.

Torsten Edblom, Skeppargatan 54, Stockholm Ö, tel. 61 37 67.

Lokal: Döbelnsgatan 97, tel. 30 87 47.

Postgiro: 19 47 24.

Sport * Cykel

Fiske

*allt under samma tak
hos*

INGVAR ERICSSON

Torsgatan 48

Telefon 32 43 31 och 32 68 98

— specialisten
på modern
bar- och restaurang-
utrustning

FÖRENINGSMÄRKEN
FÖRTJÄNSTTECKEN
IDROTTSMÄRKEN
MINNESNÅLAR
K.M. TECKEN
PLAKETTER
MEDALJER

C. C. SPORRONG & CO

Kungsgatan 17

Box 7060

Telefon 22 56 60

Stockholm 7

Specialfirma i
ROSTFRITT

Tillverkar:

BLÖTVAGNAR
HANDVÄTTLADOR
TVÄTTRÄNNOR
URINALRÄNNOR
SKÖLJLADOR
UTSLAGSBACKAR
SPECIALDISKBÄNKAR

Inredningar för:

SJUKHUS — SKOLOR
RESTAURANGER
SLAKTERIER — MEJERIER

POSTMAN COMPANY AB

Styrmansgatan 31

Tel. 62 44 00 STOCKHOLM ☉ Tel. 60 34 18

Curling:

Ordf.: Rolf Lagerbäck, Duvnäsavägen 37, Saltsjö-Duvnäs, tel. 16 30 66.

Sekr.: Hans Strömdahl, Skeppargatan 4, Stockholm Ö, tel. 62 71 25.

Kassör: Åke Eriksson, Duvnäsavägen 48, Saltsjö-Duvnäs, tel. 16 61 22.

Cykel:

Ordf.: Vakant.

Sekr.: Ingvar Carlsson, Mariestadsväg. 17, 2 tr., Johanneshov, tel. 59 40 01 (51 86 80).

Kassör: Lars-Åke Thorslund, Virebergsavägen 9, 10 tr., Solna, tel. 82 38 51 (51 86 80).

Träningsledare: Bo Gustavsson, Blekingegatan 20, 2 tr. ö.g., Stockholm Sö, tel. 44 57 86 (51 86 80).

Ungdomsledare: Lars Englund, Förvaltarvägen 8, 1 tr., Solna, tel. 27 59 18.

Suppleanter: Per Gunnar Eriksson, Törnbacken 13, 1 tr., Solna, tel. 85 27 99. Anders Carlsson, Källängsvägen 32, Lidingö, tel. 65 79 94.

Postgiro: 555 87.

Fri idrott:

Alla ärenden handlägges av ÖS

Fäktning:

Ordf.: Gunnar Skogh, Stackvägen 20, Solentuna, tel. 35 61 37.

Sekr.: Arne Tollbom, Kungholms Hamnplan 2, tel. 51 98 05.

Kassör: Elin Eckerbom, Ängermannagatan 84, Vällingby, tel. 87 43 09.

Ledamöter: Olov Runstedt, -Folkskolegatan 5, Stockholm SV, tel. 68 69 84 (35 44 74).

Bela Rerrich (adj.), Stadion, Stockholm Ö, tel. (22 14 40).

Postgiro: 60 43 60.

Handboll:

Ordf.: Frans Gustavsson, Forsskålgatan 13, Johanneshov, tel. 49 81 78 (40 93 78).

Sekr.: Carl Schultze, Timmermansgat. 37, tel. 42 36 46 (22 12 20).

Kassör: Kaj Boman, Kungstensgatan 58, tel. 32 67 95.

Vice ordf.: Enge Watz, Dansbanevägen 10, Hägersten, tel. 45 51 52.

Ledamöter: Lennart Björklund, Tomtebo-
gatan 37, tel. 32 49 03.

Björn Lawaetz, Fack 48, Uttran, tel. 0753/320 54—317 71.

Suppleanter: Göte Hedberg, Karmstolsvägen 17, Enskede, tel. 49 97 57.

Bengt Skoglöf, Sedelvägen 11, Enskede, tel. 63 10 40.

Postadr.: Frans Gustavsson, Fack 4151, Stockholm 4.

Postgiro: 60 03 41.

Konståkning:

Ordf.: Olle Back, Skogsbacken 24, Sundbyberg, tel. 28 24 67.

Sekr.: Siv Aronson, Törnbacken 6, Ulriksdal, Solna, tel. 85 24 92.

Kassör: Fru Else-Marie Carlsson, Olshammarsgatan 7, Bandhagen, tel. 86 68 65.

Vice ordf.: Gösta Rågestam, Konstgutarvägen 6, Johanneshov, tel. 49 64 18.

Vice sekr.: Fru Harriette Levinson, Kristallvägen 9, Hägersten, tel. 18 17 35.

Vice kassör: Fru Inga Bergenheim, Storsjövägen 48, Johanneshov, tel. 19 39 05.

Postgiro: 60 97 05.

Orientering:

Ordf.: Erik Molander, Riddarg. 43, Stockholm Ö, tel. 62 25 24.

Sekr.: Sven Jansson Ämmebergsg. 19, 1 tr., Bandhagen, tel. 79 32 54.

Kassör: Anders Hasselkvist, Margaretavägen 11, Jakobsberg, tel. 0758—318 77.

Ledamöter: Hans Hansson, Gripvallsvägen 22, Enebyberg, tel. 58 06 86.

Rickard Eriksson, Finn Malmgrens väg 42, Johanneshov, tel. 59 23 63.

Tore Eriksson, Pokalvägen 3, Stockholm Sv, tel. 68 60 44.

Gösta Dahlberg, Klippgatan 15, Stockholm Sö, tel. 44 35 77.

Sixten Öqvist, Nathorstvägen 50, Johanneshov, tel. 49 04 61.

Karin Jonsson, Midsommarvägen 23, Hägersten, tel. 18 55 62.

Postgiro: 35 76 37.

Skidor, backe:

Ordf.: Erland Lison Almkvist, Banérgatan 51, tel. 61 96 07.

Sekr.: Holger Karlsson, Pelargatan 11, Johanneshov, tel. 49 28 95.

Kassör: Einar Axelsson, Grev Turegatan 78, tel. 61 31 12.

Ledare för ungdomsavd.: Sten Nordenby, Molkomsbacken 33, Farsta, tel. 64 26 13.

Ledamöter: Sune Holmberg, Lindevägen 14, Johanneshov, tel. 49 85 33.

Gerhard Löwgren, Lödösevägen 1, Johanneshov, tel. 59 74 66.

Folke Mikaelsson, Skyllbergsg. 11, Bandhagen, tel. 79 13 61.

Toivo Laurén, Arkövägen 38, Johanneshov, tel. 48 07 44.

Ledare, damer: Vivan Löwgren, Lödösevägen 1, Johanneshov, tel. 59 74 66.

Postgiro: 60 64 70.

Skidor, slalom:

Ordf.: Holger Karlsson, Pelargatan 11, Johanneshov, tel. 49 28 95.

Sekr.: Erland Lison Almkvist, Banérgatan 51, tel. 61 96 07.

Kassör: (t.f.) Erik Rönnings, Blanchegatan 14, Stockholm Ö, tel. 61 34 48.

Tävlingssekr.: Lars Pettersson, Kopparvägen 33, Kallhäll, tel. 0758/501 82.

Ledare för juniorer: Arne Rapp, Arkitektvägen 42, Bromma, tel. 26 67 00.

Ledamöter: Georg Libik, Lokevägen 10, Lidingö, tel. 65 78 48.

Kerstin Ahlqvist, Spiralbacken 10, Vällingby, tel. 38 28 70.

Postgiro: 19 32 64.

Tennis:

Ordf.: Richard Zacharias, Sandelsgatan 23, Stockholm No, tel. 67 12 99 (67 10 99).

Vice ordf.: Stig Bjarnemark, Högländsvägen 40, Näsbypark, tel. 56 18 61.

Kassör: Sven Murelius, Vasavägen 104, Jakobsberg, tel. 0758/314 09 (67 14 04).

Sekr.: Göran Ståhl, Gyllenstiernsgatan 18, Stockholm No, tel. 67 11 28 (0753/31100).

Vice sekr.: Leo Lindberg, Rörstrandsgatan 32, Stockholm Va, tel. 31 83 73 (22 60 00/2847).

Juniorledare: Jan-Erik Lundqvist, Strindbergsgatan 44, Stockholm No, tel. 67 17 06.

Vice juniorledare: Björn Törsleff, Rindögatan 19, Stockholm No, tel. 67 55 72.

Suppleanter: Lennart Åhnberg, Västmannagatan 74, Stockholm Va, tel. 33 47 49.

Jan-Viktor Ekstedt, Gamla Landsvägen 5, Danderyd, tel. 55 45 60.

Sektionens postadress är: Linnégatan 7 n.b., Stockholm Ö.

Postgiro: 51 16 99.

Damsektionen:

Ordf.: Gunvor Orest, Kvarnvägen 8, Jakobsberg, tel. 0758—319 58 (22 37 40).

Sekr.: Ingrid Gruvlund, Östervägen 7 B, Kungsängen, tel. 0758—522 81 (23 80 00).

Kassör: Signe Rufelt, Grenljusbacken 21, 8 tr., Gröndal, tel. 19 30 08 (19 77 44).

Ledamöter: Irene Björn, Kungsklippan 14, Stockholm, tel. 53 69 38.

Maja-Britta Svensson, Björkbacksväg. 3, Bromma, tel. 26 24 72 (51 40 78).

Viviann Ohlén, Ekensbergsvägen 118, Stockholm SV, tel. 45 45 60 (45 65 15).

Lagledare handboll:

A-laget: Maja-Britta Svensson, Björkbacksvägen 3, Bromma, tel. 26 24 72 (51 40 78).

B-laget: Kirsten Johansson, Branta Stigen 10, Saltsjöbaden, tel. 17 19 60.

Junior-Flicklag: Aina Ekvall, Blåsutvägen 19, Enskede, tel. 48 78 73.

Bandy: Ragnhild Jansson, Ringvägen 116, 4 tr., Stockholm Sö, tel. 40 75 65.

Fri idrott: Gun Enström, Norrbackagatan 25, 4 tr., uppg. C, Stockholm Va, tel. 33 37 14.

Postgiro: 50 22 11.

*

DIF:s huvudpostgiro: 569 16.

Medlemsregistrets postgiro: 50 53 22.

Revisorer:

Herbert Edberg, Hantverksgatan 81, tel. bostaden 53 34 79, arbetet 22 25 00/117

Erik Extergren, Tavastgatan 17, tel. bostaden 40 79 15, arbetet 22 92 00

Ingvar Norén, Mössebergsvägen 28, Bromma, tel. bostaden 25 71 22, arbetet 22 19 20.

Är du lojal mot din förening?

För att driva en modern idrottsförening framgångsrikt fordras pengar, pengar och åter pengar.

Tack vare våra välvilliga annonsörer, som år efter år gynnar föreningen, tillföres föreningen en icke obetydlig ekonomisk hjälp.

Ehuru våra annonsörer är vänligt inställda mot oss, är det givetvis klart att de även önskar få något resultat av sin annonsering. Om Du är lojal mot Din förening och tillsammans med Din familj och Dina vänner gynnar våra annonsörer, är det självklart att dessa i fortsättningen med desto större glädje kommer att gynna föreningen genom annonser och andra bidrag. När Du gör Dina inköp kan Du lika väl göra desamma hos våra annonsörer, och bidrager Du därigenom till föreningens fortsatta verksamhet.

Icke nog härmed, Du gör också Dig själv en stor tjänst genom att handla hos våra annonsörer. Mot uppvisande av medlemskort i föreningen åtnjuter Du nämligen i de flesta fall betydande förmånar hos våra annonsörer, och det ligger där-

P.S.

Nya SM till DIF

I presslägningsögonblicket rapporteras att Djurgårdens SM-arrangemang i tennis i Saltsjöbaden trots skyfall blev en stor arrangörstriumf och också tillförde oss två nya SM. Jan-Erik Lundqvist vann singelfinalen mot Uffe Schmidt och tillsammans med denne vann han också dubbelfinalen.

Utförligare om de glada händelserna i nästa nummer av Djurgårdaren.

för i Ditt eget intresse att vända Dig till dem.

Jag hoppas, att dessa ord skall bidra till att jag, då jag nästa år påbörjar annonskampanjen, skall få höra från våra annonsörer och gynnare, att föreningens medlemmar solidariskt bidragit till att göra våra annonsörer mer eller i vart fall lika intresserade av att få vara med även i nästa nummer. **Annonschefen**

Ett orakel

Till minne av vår bortgångne vän och revisor Kalle Lundberg publicerar vi den här bilden. För ett 10-tal år sedan arrangerade Radiotjänst — numera "Sveriges enda radio" — en allsvensk frågesportstävling. Samtliga klubbar i den allsvenska fotbollskretsen ställde upp. I vårt lag var Kalle Lundberg ankare. Han var ett verkligt orakel och kunde det mesta. Djurgårdens gick till slut upp i finalomgången och här blev det bländande seger. Så småningom kom också ett stort hederspris från Radiotjänst i vår ägo. Vi hade därmed kvitto på att vi var allsvenska frågesportsmästare. Så här efteråt ger vi mesta äran åt Kalle Lundberg. På vår bild står vårt orakel i mitten mellan Åke Dunér (till höger) och Kalle Liliequist med Hans Garpe sittande framför.

Visste Du att...

...Djurgårdens publikrekord i fotboll handlar om 48.894 betalande i samband med matchen mot IFK Göteborg den 11 oktober 1959 på Råsunda, då resultatet blev 1-1 och Djurgården därmed vann det allsvenska guld?

...AIK har sitt publikrekord i allsvensk fotboll i samband med en match mot Djurgården med 40.458 betalande passagerare vid en match den 12 augusti 1954.

...Halmstads BK:s publikrekord i fotboll daterar sig från en match 1955 mot Djurgården på Örjans vall, där 19.380 personer såg hur Djurgårdens plockade åt sig guldmedaljerna.

HOTEL Gillet STOCKHOLM

Brunkebergstorg 13—15 Tel. 22 11 20 (växel)
Telegr. adr. Gillet. Telex: 10008 gillet sth

- HOTELL — Att bo bekvämt är att bo centralt. Gillet vid Brunkebergstorg, ett stenkast från Centralstationen och tunnelbanestationen, nära Kungl. Slottet och Operan, i hjärtat av shoppingcentra, ligger nära för alla — för allt. Antalet moderna rum har nästan fördubblats genom ny- och ombyggnad till 140 bekväma rum.
- RESTAURANT — De välkända och populära matsalarna och det goda köket har gjort Gillets namn berömt. "På Gillet äter man som en furste — fast bättre."
- BAR — Gillets nya bar "Läderlappen" har blivit en populär träffpunkt. Komfort, god mat och dryck, förenat med tillfredsställelsen att koppla av i en trivsam miljö. Mötesplatsen mitt i stan.
- FESTVÄNINGAR — För sällskap av alla storlekar har Gillet festväningar som passar. Från de små intima sällskapsrummen för mindre sällskap till de la Croix-salen och Gyllene salen för banketter, stora konferenser etc.

★

Gilletts speciella karaktär av självständigt centrum med hotell, restaurang, festväningar, sällskapsrum, hantverksutställning, teater, frisørsalong, garage, bilservice och biluthyrning — allt under ett tak — bidrar till att öka trivsamtheten och komforten.

HOTEL
Gillet
STOCKHOLM

— STÄLLET DÄR MAN BOR BRA OCH ÄTER GOTT

Crescent

vann Nordiska Mästerskapet
1:a och 2:a

vann rubb och stubb vid SM
50 km sen. 1:a 2:a 3:a 4:a 5:a 6:a, lag 1:a
18 mil sen. 1:a 2:a 3:a 4:a SM jun. 10 km 1:a, lag 1:a
Mästerskapskedjan, Mästerskapströjan

vann Solleröloppet 1:a 2:a 3:a
Soldvarvi 1:a 2:a
Barkenrundan 1:a 2:a 3:a 4:a

Crescent 207 Pepita Special — exklusivast av alla racer-modeller. Ram i flygplansstål, Simplex-växel med dubbla kedjehjul och femdelad kedjekrans för 10 utväxlingar, tubdäck Clement Special Corsa, Campagnolo-nav, -sadelstolpe, -pumpfästen m. m. Brooks sadel, omställbara bromsar med fingertoppstryck. Orange lackering med Pepita-dekor.

VÄRLDSMÄSTARCYKELN

Att hoppas på i bandyvärlden

Djurgården gick i vintras raka vägen till allsvenskan i bandy genom en övertygande seger i division II. Det är ett 20-tal år sedan Djurgården senast tillhörde den allsvenska bandykretsen. Här är laget som gav oss entrébiljett till möjligheten att gå upp i en SM-final kommande vinter: från vänster stående: Sven Bergman (lagledare), Lars Arnesson, Leif Eriksson, Lars Broström, Walter Klang, Gösta Sandberg, Tore Emneryd; främre raden: Olle Nilsson, Christer Andersson, Arne Arvidsson, Tommy Rune, Håkan Persson.

Redaktör: Karl Liliequist

I redaktionskommittén: Åke Dunér, Carl-Hjalmar Bodman
och Richard Zacharias

Redaktion och expedition: Djurgårdens IF, Stadion, Stockholm Ö

Pris kr. 3:—